

Bij de omslag:

Ziet u ook vol verwondering op naar het kruis?
Onvoorstelbaar wat God in Zijn onmetelijke liefde voor u gedaan heeft. Zijn eigen Zoon heeft Hij voor u een smadelijke dood laten sterven. Hij betaalde voor al uw zonden.
Brengt u dagelijks uw zonden naar het kruis?
Doet u uw vreselijke best om niet weer te zondigen?
Verliest u die strijd ook steeds weer?
Moet u zich dagelijks weer bekeren?
Hebt u nog elke dag, opnieuw een verlosser nodig?
...Ik ellendig mens?

of...

Kijkt u vol verwondering achterom naar het kruis?
Onvoorstelbaar wat God in Zijn onmetelijke liefde voor u gedaan heeft. Zijn eigen Zoon heeft Hij voor u een smadelijke dood laten sterven. Hij betaalde niet alleen voor al uw zonden, maar Hij heeft de weg naar God voor u weer geopend.
Nu mag u Hem navolgen.
Nee... nu móét u Hem navolgen!
Kruisig uzelf met Hem!
Begraaf uzelf met Hem in het water van de doop!
En sta (nu al) met Hem op in een nieuw leven!
Bekleedt u met Christus!
U móét leven uit genade.
Weg “ik ellendig mens”!

U bent Zoon, Dochter, van God..... Koninklijke Hoogheid!

Vrij!

Werkelijk vrij!

Vrijgemaakt door de Zoon!

Deze uitgave is een activiteit van
Bolhuis adviesbureau
Postbus 81
9350 AB Leek

ISBN 90-808435-1-2

Bolhuis adviesbureau is een bureau voor financiële zekerheid.
Behalve adviseren en bemiddelen bij de tot standkoming van financiële producten, mogen wij ook de grootste zekerheid aanbieden, die zelfs gratis is.
De goedkoopste verzekering waar de hoogstmogelijke premie voor werd betaald.
Een gegarandeerde ‘uitkering’ en de hoogste provisie.

Rom. 8:38 *“Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.”*

vrijgemaakt door de Zoon

- ❖ 4 **dankwoord**
God alleen de eer!
- ❖ 6 **inleiding**
hoe God ons 'christelijke' leven veranderde
- ❖ 16 **bedekking**
omgaan met de wet
- ❖ 39 **wedergeboorte**
opstaan in een nieuw leven
- ❖ 50 **Israël**
over de geest van diepe slaap om uwentwil
- ❖ 84 **bruiloft**
bruiloftsgast zijn op je eigen bruiloft?
- ❖ 90 **binnengaan**
binnengaan in het vaderhuis
- ❖ 111 **begrafenis**
over begraven zijn in de doop
- ❖ 128 **tenslotte**
alstublieft doe er wat mee, nu!

❖ dankwoord

Wat is er mooier dan een boekje te kunnen beginnen met een woord van dank?

Ik ben mijn Hemelse Vader dankbaar dat ik geboren mocht worden. Dat Hij mij het leven gaf. Ik kreeg het voorrecht het kind te worden van ouders die oprecht de Here willen dienen. En dat niet alleen met woorden, maar zeker ook met daden.

Thuis, in de kerk en op de Gereformeerd vrijgemaakte scholen die ik heb doorlopen, mocht ik God leren kennen. Mijn ouders hebben de belofte die zij deden bij mijn doop, werkelijk inhoud gegeven.

Mijn vader was jarenlang ouderling en actief in de kerk. Inmiddels, ik praat over het jaar 2004, zijn ze op leeftijd, maar nog steeds, waar het maar kan, actief, meelevend, en anderen van dienst.

Het christelijke leven is mij voorgeleefd.

Het is een grote zegen geboren te mogen worden in een gezin waar God zo gediend wordt.

Zo mocht ik mijn plaats vinden in de Gereformeerde kerk vrijgemaakt. Eerst in Amersfoort, daarna 8 jaar in Apeldoorn en vervolgens al weer vele jaren in mijn huidige woonplaats. Ik mocht leren hoe belangrijk het is Christus centraal te stellen in je leven. Ik mocht leren hoe belangrijk het is de bijbel van a tot z te aanvaarden als het onfeilbare, door de Heilige Geest geïnspireerde woord van God.

Ik leerde God te zoeken en wist dat ik afhankelijk was van Hem. Ik geloofde. Nu besef ik dat mijn christelijk leven min of meer bleef steken in vormen en procedures, (ver)ordeningen zo u wilt. Bidden, Bijbellezen en twee keer naar de kerk gaan, proberen naar de wet te leven....

Ik ben God dankbaar dat Hij ingreep in mijn leven, dat Hij mijn leven nog zoveel rijker maakte.

God verandert mensen!

Hij deed mij wedergeboren worden. Hij maakte van mij in Christus een nieuwe schepping. Ik wil Hem daarvoor danken.

Ik wil hem ook bedanken voor het inzicht dat Hij mij heeft gegeven. Hij gaf mij ook de energie en de middelen om naast werk en gezin dit

boekje te maken. Mijn gebed is tijdens het maken van dit boekje geweest of God mij Zijn waarheid wilde laten zien, en dat dit boekje voor velen tot zegen zou mogen zijn.

Ik dank God voor de broers en zussen in Christus die Hij op mijn pad bracht. Mensen die mij hebben geholpen met correctiewerk, met voorbereiden van deze uitgave in welke vorm dan ook, maar ook met bijvoorbeeld het internet gebeuren. Hij wees mij door hen de weg op een voor mij volledig onbekent terrein. Er komt heel wat bij kijken. Ook wil ik deze broers en zussen zelf bedanken: Dank jullie wel! Jullie mochten een geweldige stimulans zijn voor mij om door te pakken.

Wij, Anja en ik, zijn onze Hemelse Vader ook dankbaar voor de drie kinderen die Hij *ons* gaf. Ook wij deden een belofte bij hun doop. Wij deden dat omdat wij beseften dat het Zijn kinderen zijn. Hij is de schepper, de God die het leven geeft. Ze werden ons toevertrouwd. God komt ook naar *hen* toe met zijn belofte van verzoening door het bloed van Christus.

Hij komt naar alle kinderen en mensen op deze wereld met Zijn belofte van verzoening. Ook de kinderen van mijn ongelovige buurman. Hij weeft immers iedereen in de moederschoot. En hij heeft geen behagen in de dood van een zondaar. Hij wil dat ieder mens zich, door Christus bloed, met Hem verzoent.

Wij hebben onze kinderen dat mogen leren en voorhouden.

Tegelijkertijd willen wij God vragen onze vele tekortkomingen hierin te vergeven.

Wat is het moeilijk kinderen groot te brengen, tot eer van Hem.

Wat is er veel fout geweest, ook in relatie tot God en Zijn Woord, de Bijbel..., ondanks dat wij zelf zo ons best deden.

Wat zijn we tekort geschoten, ook in de manier waarop wij hen de Here hebben leren kennen.

Gelukkig is het nooit te laat, en ervaren zij hoe wij veranderd zijn. Wij bidden God of Hij naar hen wil omzien in zijn genade en of Hij ons, voor hen tot een zegen wil laten zijn.

Heer ontferm U over hen.

❖ Inleiding

Als ik het goed heb is het al weer zo'n vier jaar geleden dat de bijbelstudiegroep waar wij deel van uit maakten, met de situatie geconfronteerd werd dat een zuster in een soort van 'geloofscrisis' terecht kwam.

Zij vroeg zich vooral af of het heil wel voor haar was weggelegd, of ze wel wedergeboren was. Dergelijke vragen beheersten haar geloofsleven.

Wij vonden het allemaal erg moeilijk vooral ook voor haar echtgenoot. Met z'n allen probeerden wij haar te wijzen op Gods belofte ook aan haar gedaan bij haar doop. Het gaat er niet om wat voor gevoel jij er bij hebt. Je moet weten dat God je vast houdt. Wij baden als groep en persoonlijk voor haar, of God haar rust wilde geven in het geloof en in de overtuiging, dat het goed was tussen God en haar.

In plaats van rust ontstond er meer en meer onrust, ook bij andere leden van de bijbelstudiegroep.

Ons gebed leek averechts te werken.

Onze zuster begon hardop te twijfelen aan de juistheid van de kinderdoop.

Hierop stelden wij de kinderdoop aan de orde als onderwerp van studie. We dachten er wel uit te komen en haar te kunnen overtuigen.

Een zeer serieuze bijbelstudie werd aangevat waarbij we ons zouden laten leiden door de bron van alle gangbare formulieren en belijdenissen in de vrijgemaakte kerk: de Bijbel.

Je neemt dan natuurlijk de formulieren en belijdenissen als uitgangspunt. Je gaat de tekstverwijzingen na lezen. En hoopt zo tot een heldere onderbouwing vanuit de Bijbel te komen.

Al snel kwamen we tot de ontdekking dat die onderbouwing helemaal niet zo helder was.

De basis voor de leer van de kinderdoop bleek eigenlijk flinterdun.

Is die basis er überhaupt wel? Natuurlijk raakten wij daardoor in de war. Dat kostbare bezit, die mooie doop van onze kinderen.

Dit kan toch niet waar zijn?

Veel aanwijzingen voor 'geloofsdoop' zijn er wel.

(ik spreek bewust over de geloofsdoop, omdat zowel kinderdoop als volwassendoop geen begrippen zijn die in de Bijbel voorkomen)

In verwarring geraakt, werd er binnen de bijbelstudiegroep, soms zeer fel en emotioneel gediscussieerd, er werd gehuild, getroost, gezongen, gebeden.

Terwijl wij gebeden opzonden voor onze zuster, vroegen wij ons inmiddels in vertwijfeling af, waar staan wijzelf?

Zowel mijn, als Anja haar zekerheid in de gereformeerde leer werd verbroken door het ontdekken van de meest dubieuze tekstverwijzingen in de formulieren en belijdenissen. Teksten waarmee soms het tegenovergestelde kon worden aangetoond.

Ik zou haast zeggen op de puinhopen van onze geloofszekerheid smeekten wij God om wijsheid en inzicht, om het mogen ontdekken van Zijn waarheid.

Wij willen immers niets anders dan uit liefde God de Vader dienen en onze verlosser Christus navolgen door Zijn Heilige Geest.

Onze zuster ontving de geloofsdoop in een Vrije Baptistengemeente.

We zijn er natuurlijk niet geweest.

'Overdopen' doe je toch niet, dachten wij.

Wat moeilijk voor haar man en hun kinderen. Natuurlijk mocht ze wel op de bijbelstudieavonden blijven komen. Alle 'geestelijke zeilen' werden bijgezet om haar te 'bekeren'.

Het mocht allemaal niet baten, tot overmaat van ramp volgde haar man haar voorbeeld na enige tijd.

De verwarring was compleet toen nog een broeder en zuster in volle geloofsovertuiging zich lieten dopen op hun geloof en zich voegden bij een Vrije Baptistengemeente in een andere plaats.

Wij hebben deze mensen, deze echtparen zien veranderen; geestelijke mensen zien worden.

Misschien vindt u dit een groot woord, maar toch...

Onvoorstelbaar wat er met mensen kan gebeuren.

De laatste drie doopdiensten hebben wij nieuwsgierig en onzeker bijgewoond.

Wat er met ons die diensten gebeurde kan ik niet omschrijven.

Alles verzette zich eigenlijk en toch werden we aangeraakt.

Onze eigenwijsheid ging als een nachtkaaarsje uit.

Wat een vragen!

Waar haal je de antwoorden?

Bij iemand die zijn oordeel al klaar heeft?

Bij de ‘concurrentie’, een ander kerkgenootschap...?

Nee, dat al helemaal niet.

In onze onzekerheid en zwakte, zochten we God in gebed.

Er is vervolgens van alles gebeurd in ons leven, privé en in het werk.

God heeft ons opnieuw geboren doen worden. Hij maakte ook van ons geestelijke mensen.

Wij zijn in heel ons leven volledig veranderd.

De Bijbel werd een sprekend boek. Ik kan wel zeggen dat we een ‘nieuwe’ Bijbel kregen. Ik las en las en ontdekte en ontdekte, ik stond er mee op en ging er mee naar bed. Wat een enorme rijkdom mochten wij ontdekken in de Bijbel.

Wij zijn veel rijker dan we ooit dachten te zijn.

Wat hebben wij ons zelf veel tekort gedaan.

Wat veel belangrijker is wat deden wij en wat doen sommige (vele) christenen God enorm tekort.

Voor ons begon een nieuw leven.

Ik werd er ongevraagd ook mee geconfronteerd in mijn werk.

Allerhande geestelijke christenen kwamen op mijn pad.

Het waren mensen bij wie Christus zichtbaar en hoorbaar hun leven en werken bepaalde.

Ze wisten precies te vertellen wat wij ervaren hadden, ze hadden die veranderingen ook doorgemaakt.

Het bleken stuk voor stuk leden van een Vrije Baptistengemeente te zijn. Nu hoef je echt geen vrije baptist te wezen om Gods aanwezigheid in je leven te ervaren. Wij leefden, en u leeft, als gereformeerd vrijgemaakte of als overtuigd christen ook niet zonder God, natuurlijk niet, maar in mijn beleving, wel anders. Heel erg anders.

God heeft altijd al naar ons omgezien in zijn genade. Zo is op het gebed onze zoon Arnaud genezen van taaislijmziekte. De rest van het gezin is drager en ook een nichtje blijkt nu ziek te zijn. Arnaud werd

genezen en mag nu nog steeds bij ons zijn, wat een genade!
Onze toenmalige predikant sprak van een slordig ziekenhuis, terwijl er geen fouten gemaakt waren. Er was een groot wonder gebeurd!
God werkt niet alleen middellijk. God doet onvoorstelbare wonderen ook vandaag. Ook in Nederland.

Vele malen heeft God ons zijn weg gewezen.

Zo werd ik ook geroepen organist te worden in onze kerk.

Ik wilde, na jaren in Apeldoorn organist geweest te zijn, na onze verhuizing naar het noorden niet opnieuw organist worden.

De reden hiervoor was dat er hier een heel andere orgelcultuur hing dan in Apeldoorn destijds. Ik zou er met mijn ‘Zwart-school’ niet passen.

Maar het liep anders, de eerste zondagmorgen dat wij het kerkgebouw binnen kwamen, zei de koster: “gaat u maar naar boven, het is vol”. Ik kwam naast het kerkorgel te zitten. Er kwam die morgen geen organist. (er bleken later wel organisten in de kerk te zitten, die hun collega, die zich verslapen had, niet vervangen konden kennelijk.) Ik moest wel orgelspelen.

In de week die volgde werd ik vanuit de kerkenraad en door verschillende mensen uit de gemeente direct met klem gevraagd organist te worden.

Ik wist nu dat God wél wilde dat ik weer ging spelen.

Ik deed het tot voor kort, met grote vreugde.

Ik heb er ook veel verdriet van dat ik nu niet meer speel.

Soms kreeg ik liederen op om te begeleiden, die wij naar mijn overtuiging niet meer zouden moeten of zelfs mogen zingen.

Veel psalmen bijvoorbeeld, hebben voor mij een andere uitleg gekregen dan die wij er in de kerk kennelijk aan geven.

Met hart en ziel begeleiden, dus zeer bewust en overtuigd van de inhoud van een lied, kan alleen als je achter de inhoud staat.

Jezelf verloochenen kan niet.

Ik heb er in gebed mee gestreden.

Het werd steeds moeilijker voor mij. Het was ook niet of nauwelijks bespreekbaar met onze beide predikanten en de leden van de orgelcommissie. (Een uitzondering moet ik hier maken voor de voorzitter van de orgelcommissie. Zijn liefde was een steun voor mij. Bedankt Jan.)

Onbegrijpelijk is het voor mij hoe wij met de psalmen, gezangen en christelijke liederen in de diensten omgaan.

Ik snap er echt niets van. Prachtige liederen die we juist vol overtuiging zouden moeten zingen, mogen we niet zingen!?

Anderen zouden we niet meer moeten zingen, maar dat doen we dan weer wel, en vol overgave?!

Ik weet ook dat mijn inbreng achter het orgel voor vele broeders en zusters in de gemeente tot een zegen mocht zijn.

Deze mensen spreken mij aan, missen mij.

Ik hoop dat zij mij door dit boekje zullen gaan begrijpen.

Ik mis het ook. Ik mis het vreselijk. Wat is er mooier?

Maar ik kon het soms niet meer opbrengen.

Ongeveer tien jaar mocht ik als voorzitter van de jeugdcentrale, (jeugd vanaf 16 jr.) in mijn gemeente de kar trekken.

Ik werd er door de kerkenraad voor gevraagd en zag het als een opdracht van God. We mochten als jeugdcentralebestuur (jc) veel bereiken.

De bijbelstudievereniging bleef echter zorgenkindje. Hoe krijg je vandaag de dag jongelui gemotiveerd om naast alles wat ze al moeten, naar vereniging te gaan om serieus voorstudie te doen en te ontdekken wat er in de Bijbel staat.

Als jeugdcentralebestuur kregen we na jaren van alles geprobeerd te hebben, het niet meer voor elkaar.

Ik stelde op een donderdagavond (jc-vergaderavond) voor, het probleem mee naar huis te nemen en het in gebed bij God te brengen. Mogelijk hadden we dan de volgende vergaderavond nieuwe inzichten.

Ik bracht mijn probleem met de vereniging zoals afgesproken bij God: "Vader help mij, wijs mij de weg"!

De dag na deze vergadering werd ik gebeld door een broeder. Ik zou altijd nog eens mee naar een zogenaamde 'mannendag'.

Nou, dat was komende zaterdag, en ik moest nu niet weer met smoezen aankomen. Hij kwam mij halen. Zo gezegd zo gedaan.

Het thema waarover gesproken en gediscussieerd werd bleek: 'Het werken met groepen en discipelschap.'

Onvoorstelbaar...ik had nog niet gebeden of het antwoord was er. Ik

mocht tot het inzicht komen, dat je kunt studeren tot je er bij neer valt. Je kunt kennis vergaren tot en met, maar het zal je niets baten. Het gaat erom of Christus je leven *in*houd geeft.

Dan ...

... word je een ander mens.

... word je een nieuwe schepping.

... wil je kennis krijgen, dan wil je delen.

... zullen stromen van levend water uit je binnenste uitgaan.

... word je een discipel, een lichtend licht en een zoutend zout.

Wouw... hier moest ik mee aan de slag!

Mijn enthousiasme was op het bestuur van de jeugdcentrale zo overgebracht. Maar toen het begon rond te zingen in de gemeente dat de vereniging anders zou worden, ontstond er kennelijk toch op voorhand wat onrust.

De kerkenraad kwam in het vervolg met twee ouderlingen en een dominee op de vergaderingen van de jeugdcentrale.

Dit heeft er toe geleid dat ik uiteindelijk niet meer kon functioneren en met zeer veel verdriet mijn functie heb neergelegd.

Ik deed dit nadat ik, op de middag voor een jeugdcentrale bestuursvergadering, bij een klant van mij kwam die begon te vertellen over wat hij had mee gemaakt.

Hij was overspannen geweest.

Hij vertelde ook dat de psycholoog waar hij in behandeling kwam hem vertelde dat hij leed, aan het ‘ren je rot voor het volk van God-syndroom’.

Hij moest niet proberen mensen te bekeren en de kerk te veranderen. Dat kan God alleen.

De psycholoog leerde hem de kunst van het ‘loslaten’.

Toen heb ik hem mijn situatie verteld, we hebben elkaar met de tranen in de ogen aangekeken.

Ik heb hem bedankt. Hij gaf mij Gods antwoord op mijn gebeden.

Ik moest het los laten, het was genoeg.

Meer wil ik over deze periode niet kwijt. Ik heb de houding van de kerkenraad zeer kwalijk genomen, maar het is op een correcte broederlijke wijze uitgepraat. En dan is het ook klaar.

Veel hebben wij proberen te doen om actief positief christelijke invloed te hebben op en in de gemeente.

Dat ging gepaard met veel fouten.

De laatste jaren is er gelukkig wel veel in beweging gekomen.

Er wordt door meerdere mensen een grote inspanning verricht om het ‘kerk-zijn’ meer en vooral diepere inhoud te geven, naar binnen en naar buiten toe.

Vaak te vergeefs, omdat andere sterkere machten tegenwerken, dwarsliggen en geen duimbreed willen wijken.

Velen willen vasthouden aan hun eigen leer, traditie en andere menselijke ‘schijnzekerheden’.

Ik wil hier niet mee kwetsen, maar luisteren wij wel naar God?

In de eerste plaats spreekt Hij door Zijn woord.

Kennen wij Zijn stem?

Persoonlijk denk ik...nee, wij ‘horen’ het maar slecht.

En toch... Wie een oor heeft, die hore,...

Anja en ik hebben moeten leren dat wij niets kunnen veranderen aan iemand of aan een kerk. Wij kunnen nooit overtuigen. Gods eigen Geest moet dat doen. Wij kunnen, nee moeten, alleen maar Zijn getuigen zijn en getuigen, delen van wat Hij ons in genade gaf.

Ik heb wel geprobeerd mensen te overtuigen. Ik heb geprobeerd mijn gelijk te krijgen. Ik ben boos geweest, opstandig, dwars...

Dan zei ik bijvoorbeeld woorden als: “Snap het dan toch, zie het dan toch, je kunt het toch ook lezen, je bent toch niet gek!”

Op deze manier liep ik God voor de voeten.

Nee, erger nog, ik was de zaak van Vader misschien zelfs wel aan het beschadigen.

Liefde, ... liefde en geduld. Dat is Zijn weg.

Gelukkig heeft Hij mij dat laten zien en mij veranderd.

Ik heb God gevraagd mij te vergeven.

Hij heeft dit vervolgens ook gedaan.

Ook u, als ik u in een eerdere situatie heb gekwetst met mijn felheid en hardheid, wil ik vragen het mij te vergeven.

Ik geef u mijn getuigenis in dit boekje.

U hoeft mij geen gelijk te geven.

Mijn ‘waarheid’ bestaat niet.

Als u daarom oprecht bid, zal Gods Geest u Zijn waarheid laten zien.
Dat weet ik zeker.
Wie een oor heeft, die hore,... immers.

Onze zoektocht naar Gods waarheid, in onze overtuiging, geleid door de Heilige Geest, (Hij geeft immers op het gebed vast geen stenen voor brood) is uitgelopen op een confrontatie met wat ‘gereformeerd vrijgemaakt denken is’. (als dat al bestaat)

De studie over de doop waar ik over schreef, bracht mee dat de verbondsleer bestudeerd moest worden, evenals de ‘verbondswet’ (de wet van de tien geboden).

Als gevolg daarvan moest ik dan ook de huidige positie van Israël c.q. van de joden in ogenschouw nemen en de positie van de gemeente van Christus.

Dan komt ook de heerlijke toekomst van beiden in het oog.

Vier jaar bijbelstudie gaf ons een ongekend zicht op Gods totale heilsplan voor en met de wereld.

Onvoorstelbaar!

Wat een God hebben wij.

Wij dachten, wellicht net als u nu misschien -op het moment dat u dit leest- dat we het wel wisten.

Datgene wat wij in Gods Woord ontdekten, datgene dat wij zien en ervaren in Gods handelen vandaag de dag met ons, met de wereldwijde gemeente van Christus en met Israël, willen wij graag met u delen.

Zo heeft God het oude verbondsvolk Israël niet afgeschreven maar komt met haar tot zijn doel.

De bijbel is hier volgens ons erg duidelijk over.

Er ging een wéreld voor ons open!

Wij moeten ons ondertussen maar niets verbeelden zegt Paulus.

Die ontdekkingen en ervaringen zijn de basis van ons denken en handelen geworden.

Wij worden helaas niet altijd goed begrepen.

Het komt ook voor dat men ons gewoon niet wil begrijpen.

Dat doet pijn en maakt tegelijk blij. Het maakt zeker en tegelijk vecht daardoor de twijfel om zijn plaats.

Het besef dat een hele kerk vol broeders en zusters die oprecht de Here willen dienen, het dan allemaal verkeerd zouden zien, is eigenlijk niet te geloven.

Toch groeit het geloof in ons hart, met de dag.

Wij zijn zo rijk!

Bent u ook zo rijk?

Kunt u zich voorstellen dat wij vol zijn van die rijkdom en die dolgraag willen delen. Geloof mij, wij voelden ons rijk in ons geloof, maar zijn vele malen rijker geworden. U weet het wellicht niet half.

Wat zou ik het u graag willen geven!

Een *open* gesprek over deze onderwerpen met onze kerkenraad blijkt helaas nauwelijks mogelijk.

Op het huisbezoek werd gezegd: “Vinden jullie het hier nog wel fijn”? Ons antwoord was: “Nou...nee...” “Wat doen jullie hier dan nog”, was de weinig fijnzinnige reactie.

Het volgende huisbezoek bestond uit een bezoek van predikant en wijkouderling. De afspraak werd gemaakt met het voorbehoud, van hun kant, dat we niet inhoudelijk zouden spreken.

De vraagstelling, ook bij dat bezoek was: “hoe moeten we nu met elkaar verder?” Ze wilden niet inhoudelijk met ons spreken...

De Bijbel ging niet open, en de handen werden niet gevouwen.

Hoe is het mogelijk dat ambtsdragers op een ambtelijk huisbezoek bij een ‘verontruste’ broeder en zuster de bijbel dicht laten. Hen ook niet terechtwijzen (als dat aan de orde zou zijn) en hen zelfs niet opdragen in gebed aan de Here onze God...!

Dan is er iets mis.

Wij voelen ons daardoor miskend.

Dat geeft veel verdriet.

Ik schrijf dit niet om deze broeders zwart te maken.

Integendeel, ik blijf deze broeders respecteren, omdat ik weet dat ze oprecht de wil van de Here willen doen.

Ik denk dat ik hun moeite begrijp en realiseer mij ook, dat zij niet veranderd zijn, maar dat wij veranderd zijn.

Het is voor hen kennelijk moeilijk om met ons om te gaan.
Wij hebben hun verteld dat wij er nog zijn willen voor onze broeders
en zusters in de gemeente.
Wij willen alles wat wij gekregen hebben aan inzicht delen.

Hierover wil ik nu gaan schrijven.
Mogelijk vertel ik dingen die voor u nieuw of anders zijn.
Ik hoop dat u het wilt bestuderen.
Ik wil in alle openheid en eerlijkheid de Bijbel laten spreken.
Gods Woord.
Als wij verschillend denken, moet de Bijbel toch altijd opnieuw onze
enige onfeilbare gemeenschappelijke bron zijn!
Geschreven voor zijn kinderen.
Ik wil lezen wat er staat en doen wat er staat.
Gods Woord voor eenvoudige mensen die biddend Bijbel lezen.

Het verdere schrijven is niet echt een leesboekje, het is eerder een
studieboekje waarbij u met een open Bijbel gedeelte voor gedeelte
moet bestuderen.
Ik heb het boekje biddend geschreven.
Wilt u het alstublieft ook biddend lezen?
Bent u van mening dat ik Gods Woord geweld aan doe, dan wil ik u
oproepen mij aan de hand van de Bijbel zelf, terecht te wijzen.

Voor mij gaat het om Gods eer en om uw en mijn behoud en om het
heil van onze naasten.

Ik hoop en bid dat dit schrijven daaraan mag bijdragen.

❖ bedekking

Ik kan me voorstellen dat uw eerste reactie is: “wat moet ik nu met een dergelijk titel voor een hoofdstuk”?

Zelf had ik eigenlijk nooit van de term ‘bedekking’ gehoord, totdat ik niet meer wist hoe het verder moest en uit genade alleen wilde gaan leven, en mijn leven aan Jezus overgaf.

Neem mijn leven laat het Heer toegewijd zijn aan Uw eer.

De bedekking verdween, de bedekking werd weggenomen.

Ik kreeg als het ware een nieuwe Bijbel.

Later ontdekte ik wat mij overkomen was.

Ik ging begrijpen wat er gebeurd was.

Toen Adam in zonde viel, raakte het hart van de mens verduisterd. Hij wandelde in de hof met God, in het licht. Maar de mens koos voor de verleiding van Satan. Het ‘synoniem’ voor duisternis.

De mens koos voor het kwaad. In het eerste Bijbelboek staat het al.

Gen. 6:5: “... dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was”.

“Van al hun voornemens zag Hij dat de opzet boos was.”, staat er in de vertaling van Het Boek.

Dan komt er de zondvloed.

Na de zondvloed doet God zijn belofte aan Abraham.

Abraham was door zijn geloof gerechtvaardigd.

Dat wil zeggen, zijn geloof werd hem op basis van zijn werken tot gerechtigheid gerekend, nadat bleek dat hij bereid was zijn zoon Isaäk te offeren. (U leest dat in Jak 2:21 ev.)

Er zijn vele en sterke overeenkomsten tussen Isaäk de vader van Israël (Jakob) en Jezus. Ik ga daar later nog beperkt op in.

Voor Isaäk in de plaats werd een ram gesteld.

Gen 22:14: *“En Abraham noemde die plaats: De Here zal erin voorzien; waarom nog heden gezegd wordt: Op de berg des Heren zal erin voorzien worden.”*

Dan doet God Abraham daar op die berg een belofte. Hij belooft hier een rijke zegen voor alle volken op aarde. God zal in het offer voorzien!

Gen 22:15-18: *“Toen riep de Engel des Heren ten tweeden male van de hemel tot Abraham en zeide: Ik zweer bij Mijzelf, luidt het woord des Heren: omdat gij dit gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt, zal Ik u rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen. En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt.”*

In dit Bijbelgedeelte staat dus dat alle volken der aarde worden gezegend met Abraham zijn nageslacht, zijn zaad. Hier wordt op de zegen bedoeld die wij in Christus als het volmaakte offer mogen ontvangen.

De besnijdenis werd eerder, in Genesis 17 al ingesteld.

God zondert zich, door deze besnijdenis een volk af onder de heiden volken, met Abraham als aardse vader. Zijn volk, uit wie Hij de redder voor de hele mensheid, het volmaakte offer, geboren wil doen worden.

Het gaat echter niet altijd even geweldig met dat volk.

Het oprechte geloof, dat Abraham, de rechtvaardige aartsvader wel bezat, is bij zijn vleselijke nageslacht vaak ver te zoeken.

Sterker nog, ze keren God zelfs regelmatig de rug toe.

Dán stelt God de wet over hen.

Let op, (dit is heel belangrijk) alleen over hen!

Hij stelt deze wet als tuchtmeester en als scheidsmuur tussen de volken enerzijds en Zijn volk anderzijds.

De zonde werd door overtreding van de wet zichtbaar, benoembaar.

Het is een wet met verschrikkelijke oordelen.

Maar ook werd er een tempeldienst, met verzoening door het bloed van dieren bij gegeven.

Het oordeel mocht niet blijven bestaan voor Gods volk. Zijn volk moest gerechtvaardigd worden en heilig zijn.

Dit is zo gebeven tot Christus zelf met zijn bloed voor eens en voor altijd verzoening bracht. En de wet hiermee vervulde.

Nu zijn wij, die Christus aangenomen hebben sowieso niet meer onder de wet. De wet is geen tuchtmeester (meer) over ons.

Gal. 3:24: *“De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden.”*

Als u gelooft in Jezus Christus en Hem vervolgens aanneemt als degene die u bevrijdt van al uw overtredingen, u legt uw oude mens af, en bekleedt u met Christus, dan bent u vanaf dat moment dood voor de wet.

De grootste verandering die er in een mensenleven bestaat!

Je sterft, je eigen oude leven is gedood aan het kruis.

Christus leeft in je!

Nu leef je uit 100% genade. En...uit genade alleen!

Rom. 8:10: *“Indien Christus in u is, dan is wel het lichaam dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.”*

Op het leven ‘leven uit de Geest’ wil ik verderop nader ingaan.

2 Cor.13:5: *“Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk.”*

Onderzoekt uzelf is hier de opdracht.

Laten we dat dan ook doen!

Onderzoeken, niet of u gelooft, maar of Christus in u is...in u!

Anders bent u verwerpelijk.

Dat is nogal wat.

Kol. 3:3: *“Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God.”*

Gal. 2:20: *“Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven.”*

Durft u Paulus met even grote overtuiging na te spreken?

Wat moet u nu nog met de wetten van Mozes, als Christus het volkomen offer gebracht heeft.

De wet is voor Israël in Christus vervuld.

Dit heeft voor mij ook consequenties voor de zondag. De zondag is niet een gebodsdag zoals de sabbat dat was, maar een feestdag!

En op een feestdag staat iets of iemand centraal, in het middelpunt. Feestdagen zijn vaak vrije dagen. Dan hebben we alle tijd om feest te vieren. Altijd zijn we bij een feest ergens dankbaar voor.

Laten we dan zondags blij zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven. Dit was mijn grootste drijfveer als organist.

Het dak mag er af in de kerk!

Wij staan niet onder de wet, ook niet om die uit dankbaarheid voor onze verlossing te volbrengen.

Ik wil met u naar onze gemeenschappelijke bron: de Bijbel.

De Bijbel zelf laat er geen misverstand over bestaan dat de wet voor een bepaalde tijd aan een bepaald volk is gegeven.

Rom.5:20: *“Maar **de wet is er bijgekomen**, zodat de overtreding toenam.”*

De wet is er dus niet altijd geweest. Was dat wel zo geweest, dan kon de overtreding ook niet meer toenemen. En dat was nou net de functie van de wet.

Gal. 3:19: *“Waartoe dient dan de wet? Om de overtredingen te doen blijken is zij **erbij gevoegd, totdat het zaad zou komen, waarop de belofte sloeg**.”*

God deed zijn belofte aan Abraham, los van de wet.
Pas 430 jaar later werd de wet gegeven.
De belofte hangt op geen enkele wijze van de wet af.

Gal. 3:16-18: “Nu werden aan Abraham de beloften gedaan en aan zijn zaad. Hij zegt niet: en aan zijn zaden, in het meervoud, maar in het enkelvoud: en aan uw zaad, dat wil zeggen: aan Christus. Ik bedoel dit: de wet, die vierhonderd dertig jaar later is gekomen, maakt het testament, waaraan door God tevoren rechtskracht verleend was, niet ongeldig, zodat zij de belofte haar kracht zou doen verliezen. Immers, als de erfenis van de wet afhangt, dan niet van de belofte; en juist door een belofte heeft God aan Abraham zijn gunst bewezen.”

Natuurlijk deden de mensen voordat de wet aan Israël werd gegeven wel zonden. Maar het werd ze niet toegerekend.

Rom.5:13: “want reeds voor de wet was er zonde in de wereld. Maar zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is.”

Er is dus onderscheid tussen zondigen en de wet overtreden.

Rom.5:14: “Toch heeft de dood als koning geheerst van Adam tot Mozes.”

Dus de dood heerste wel over hen, terwijl er door het ontbreken van een wet geen toerekening van straf was.

Er kon immers niets overtreden worden!

Er was tot de wet, maar één overtreding van een gebod geweest. Namelijk van het enige gebod dat God Adam had gegeven.

Rom.5:18: “Derhalve, gelijk het door één daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven.”

Het is belangrijk goed te lezen wat er staat in 1 Johannes.

1Joh. 3:4: *“Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid.”*

Hier staat dus niet: ‘zonde is overtreding van de wet’.

Maar er staat: ‘zonde is wetteloosheid’.

Wetteloos is de mens die zijn eigen wil doet.

U kunt dus zondigen zonder wet.

Zondigt een mens die onder de wet is... pas dan is er sprake van overtreding.

Het is zeer belangrijk dat u dit goed begrijpt!

Van de wet is pas sprake op de Sinäi.

Daar werd de wet niet aan de mensheid opgelegd, maar op Israëel.

Zij werden uit het land Egypte geleid, en geen enkel ander volk.

Gen.20:2: *“Ik ben de Here, uw God, **die u uit het land Egypte**, uit het diensthuis, **geleid heb**.”*

Ook kreeg Israëel niet de opdracht de wet te verkondigen onder alle volken. Zoals dat met het evangelie, voor de hele wereld wel gebeuren moest en moet.

Dit blijkt bijvoorbeeld ook uit de brief aan de Romeinen.

Rom. 2:12: *“Want allen, die zonder wet gezondigd hebben, zullen ook zonder wet verloren gaan; en allen, die onder de wet gezondigd hebben, zullen door de wet geoordeeld worden”.*

De wet was een zuiver Israëlitische zaak.

Er wordt in de Bijbel dan ook steeds onderscheid gemaakt tussen Israëel die de wet bezit en de heidenen die geen wet bezaten.

Paulus zegt het zo in Romeinen:

Rom.9:4: *“immers, zij zijn Israëlieten, **hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving** en de **eredienst en de beloften**.”*

Deze wet was tijdelijk. We lezen dat al in Galaten. Namelijk:

Gal. 3:19: “*totdat het zaad zou komen waarop de belofte sloeg*”.

Ik laat u nog meer tekstbewijzen zien.

Gal.3:23-27: “*Doch voordat dit geloof kwam, werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden met het oog op het geloof, dat geopenbaard zou worden. **De wet** is dus een **tuchtmeester** voor ons geweest **tot Christus**, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden. **Nu echter het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de tuchtmeester. Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus.** Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed.*” (doop en bekleden bespreek ik later)

Gal.4:4-5: “*Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen, die onder de wet **waren**, vrij te kopen, opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen.*”

Efeze 2:14-16: “*Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, **doordat Hij** in zijn vlees **de wet** der geboden, in inzettingen bestaande, **buiten werking gesteld heeft**, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot een nieuwe mens te scheppen, en de twee, tot een lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.*”

Deze laatste is een bijzondere tekst.

Jezus leert in de bergrede:

Matth.5:43/44: “*Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten. Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief...*”

De scheiding die de wet als tussenmuur maakte tussen wetteloze heidenen en Israël dat onder de wet mocht leven, wordt door Christus weggebroken. Hij stelde haar buitenwerking.

De twee, heiden en Israëliet worden als ze zich met God laten

verzoenen leden van het ene lichaam in Christus.
Daarom stopt ook het gebod de vijanden te haten.
God heeft in Christus de wereld op het oog. Jood en Griek beide.
God geeft een gebod tot liefhebben.

Na deze ontdekking was het voor mij als organist niet langer mogelijk, allerhande psalmverzen te begeleiden, waarin wij, met de vroomste bedoelingen wellicht, God vragen onze vijanden op de meest gruwelijke wijzen te verdelgen e.d. Ik noem u een volstrekt willekeurig voorbeeld.

Ps.140:7 ber.: *“Werp, Heer, vuur neer op hen allen. Laat kolen gloeien op hun hoofd. Doe hen voorgoed in diepten vallen, waarin de vlam niet wordt gedooft”.*

Zo zijn er heel veel psalmverzen.

Als ze opgegeven worden zingt u ze waarschijnlijk zonder meer.
Maar Jezus zegt, hebt uw vijanden lief!

Sterker nog, zegent wie u vervloeken!

(Kunt u dat al?)

Wij christenen kunnen en mogen niet alle psalmen meer na zingen!!

Wij leven in een andere tijd.

Een andere bedeling.

Zingt u dit toch, dan bent u Jezus toch ongehoorzaam?

Nog een andere tekst bewijst de vervulling en de tijdelijkheid van de wet.

Kol.2:13-14: *“Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold, door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzettingen tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen.”*

Door de wet is de overtreding erbij gekomen zagen we.

Hierdoor kon er een schuldbrief ontstaan die tegen ons getuigde, een bewijsstuk van onze overtredingen.

Wel, die schuldbrieven die tegen ons getuigen, zijn er niet meer.
Ze zijn er niet meer!
Ze zijn meegegaan aan het kruis.
Zo werd er voor betaald, meer dan tweeduizend jaar geleden al.
Ver voor uw en mijn geboorte.
Er is bij het kruis een einde gekomen aan een tijdperk.
Een einde aan de bedeling van de wet, zo u wil de ‘verbondswet’ van de tien geboden.

Daarmee is de wet niet verdwenen, maar vervuld. De wet vindt haar vervulling in Christus, “*het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt.*” (Joh.1:29)
Gods genade is verschenen!

Titus 2:11-14: “*Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te voeden (te onderwijzen), zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven, verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus, die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken.*”

Als u er van uit gaat dat u de wet niet mag overtreden, dat u niet mag zondigen, dan moet u de wet volkomen houden.
Maar onze genadige God weet dat wij (nog) niet zonder zondigen kunnen leven op deze aarde.
Zijn genade is dat Hij de zonde wegneemt en ons reinigt.
U mag zich dan ook in Christus op voorhand bevrijd weten.
U mag zich ontspannen in Zijn liefde.
Tegelijkertijd is genade het vermogen dat God aan ons geeft om niet te zondigen. Hij wil in u wonen met Zijn Geest.

2Petr.1:3-4: “*Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht; door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel*

zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst.”

Niet de wet onderwijst ons hoe wij als christenen moeten leven, maar de genade!

Er is een levensgroot verschil.

De wet eist bepaalde daden, de genade beweegt tot dienen.

De wet is als leefregel gegeven voor mensen in het vlees. Israël.

Maar volgens Petrus kunt u deel hebben aan Gods eigen natuur.

Een goddelijke, geestelijke natuur. Dus niet vleeselijk.

Alleen door die geestelijke natuur kunnen wij ontkomen aan het verderf dat in de wereld heerst.

God kan er voor zorgen dat gehoorzaamheid een natuurlijk onderdeel van uw leven wordt.

De wet kan dit niet, want u kunt het niet.

U moet opnieuw geboren worden.

Hij wil uw leven opnieuw vormen naar Zijn beeld. Hij doet dat door in u te komen wonen, als u uw oude mens maar aflegt.

Geweldig! Niet?

De uitwerking van de volmaakte wet, was heerlijk, zo vertelt Paulus ons in 2 Cor. 3.

Was heerlijk.

Doordat de overtredingen bleken als gevolg van de wet, konden ze immers middels de tempeldienst verzoend worden.

Totdat het volmaakte offer, zelfs voor toekomstige zondaars zoals ik en u, werd gebracht. Jezus Christus werd als lam geslacht voor u en voor mij.

Zijn offer vervulde de functie van de wet.

De tempel verloor haar functie evenzeer.

God wil vanaf dan in mensen wonen.

U kunt de tempel van Zijn Geest worden of al zijn.

Nu, zegt Paulus, leidt de wet van de tien geboden tot de dood.

Kennelijk denken wij dat de werking van de wet voor een gelovige een gunstig resultaat zou hebben.

Nergens in de bijbel staat echter dat de werking van de wet is veranderd!

De wet leidt tot de dood.

Wie van de wet een leefregel der dankbaarheid of ter heiliging gaat maken, gebruikt de wet voor een ander doel dan waarvoor God haar gegeven had.

Waar halen wij het recht vandaan dit te doen?

De wet is de bediening van de dood. Hoe komen wij er dan bij om daar een leefregel der dankbaarheid van te maken?

Graag werk ik het verder voor u uit.

Ik ga terug naar het begin.

We lezen in de bijbel dat er met het hart van de mens wat mis is.

Gen. 6:5: “Toen de Here zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was,”

Pred. 9:3: “Dit is het ergste, dat onder de zon geschiedt: dat allen eenzelfde lot treft; daarom is het hart der mensenkinderen vol boosheid en is er verdwaasdheid in hun hart hun leven lang; en daarna gaat het naar de doden.”

Matth.15:19: “Want uit het hart komen boze overleggingen, moord, echtbreuk, hoererij, diefstal, leugenachtige getuigenissen, godslasteringen.”

Maar we lezen ook dat God voor hen die van Christus zijn daar wat aan doet. Hij doet wedergeboren worden.

God komt, als wij dat willen notabene zelf met Zijn Goddelijke natuur, met Zijn Geest, in ons hart wonen en werken.

Dat gaat niet vanzelf.

Wij moeten ophouden alles zelf te willen doen. U bent vlees!

Wij moeten ons leven volledig overgeven aan de Here Jezus Christus.

Hij heeft duur voor ons betaald en wil ons redden van het oordeel van de wet.

Wat een Genade!

Openb. 3:20: *“Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.”*

Dit wordt niet gezegd tegen heidenen, broeders en zusters, maar tegen gemeenteleden te Laodicea. Tegen christenen, broeders en zusters van ons.

Tegen mij?

Tegen u?

Denk daar eens over na.

Het is Christus en de wet van de Geest, die in ons hart geschreven is enerzijds, of het is de wet van Mozes, de zogenaamde verbondswet, de tien geboden anderzijds.

Het is één van beiden.

Wilt u zich door de wet laten veroordelen of wilt u vrij zijn en leven uit de Geest?

Met deze vraag wil ik u uitnodigen ook een antwoord te geven.

Niet aan mij, maar aan God uw hemelse Vader!

1 Joh.3:19-21: *“Hieraan zullen wij onderkennen, dat wij uit de waarheid zijn en voor Hem ons hart overtuigen, dat, indien ons hart ons veroordeelt, God meerder is dan ons hart en kennis heeft van alle dingen. Geliefden, als ons hart ons niet veroordeelt, hebben wij vrijmoedigheid tegenover God,...”*

Ik ben er van overtuigd dat iedere zondagmorgen, wanneer de wet wordt voorgelezen...deze tien geboden u weer veroordelen.

U wordt zo, nog voordat de eerste kerkdienst goed en wel begonnen is, het zicht op de 100% genade, het volle evangelie, ontnomen.

Dit zijn grote woorden.

Misschien vindt u het erg dat ik dit schrijf. Misschien juist omdat u nog steeds vindt dat de wet u weer laat zien hoe vreselijk u tekort schiet iedere dag. Misschien juist omdat u dan weer kunt zeggen, wat ben ik toch een ellendig mens.

Hebt u er wel eens bij nagedacht, dat dit nou precies is wat de duivel op het oog heeft, wat hij dolgraag wil?

Dat u...

... uw leven lang blijft denken...ik ellendig mens.

... uzelf iedere keer daarmee weer vervloekt.

... iedere keer weer naar het kruis gaat om vergeving.

... doet alsof de tempeldienst nog bestaat.

Maar broeder en zuster, Christus wil niet het *product* van uw leven; de zonden verzoenen.

Hij wil *uzelf*, geheel en al, voor eens en voor altijd met God verzoenen.

Als u Christus werkelijk aanneemt, als u uw hart voor Hem opent, dan wordt u opnieuw geboren, dan krijgt u een nieuw hart.

U bent dan...

... verlost.

... gerechtvaardigd.

... zoon van God geworden.

... prins, prinses.

U bent koninklijke hoogheid!

U hebt deel gekregen aan de Goddelijke natuur.

God de Vader ziet u de rest van uw leven, als u in Christus blijft, aan als gerechtvaardigd. Punt uit!

Niet langer als overtreder van de wet.

Niet als zondaar.

Maar als Zijn zoon of dochter.

Dát is 100% genade.

Hier draait alles om.

Houd op uzelf te veroordelen als God het niet meer doet!

Laat uw verlossing uw leven beheersen.

Wees overtuigd van uw volkomen verlossing en verzoening.

U wordt dan werkelijk een ander mens.

Met zicht op de genade...onbedekt!

Laat hier alstublieft geen 'ja...maar...' toe.

Geef uw verzet op.

Geloof!

Mag ik u laten zien wat Paulus ons schrijft?

2 Cor.3:1-4 “Gaan wij weder onszelf aanprijzen? Of hebben wij soms, gelijk sommigen, aanbevelingsbrieven bij u of van u nodig? Onze brief zijt gij, geschreven in onze harten, kenbaar en leesbaar voor alle mensen, daar gij toont een brief van Christus te zijn, door onze dienst opgesteld, niet met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God, niet op tafelen van steen, maar op tafelen van vlees in de harten. Zulk een vertrouwen hebben wij door Christus op God.”

Paulus zegt hier dat de Corinthiërs leesbare brieven zijn voor alle mensen. Hun leven is een groot getuigenis van het evangelie.

Dat is gekomen door de Geest van de levende God, die zijn wet in hun hart gelegd heeft. De wet van de Geest. Het is niet gekomen door de verbondswet, de tien geboden.

Wij vinden het maar eng om die Tien Geboden los te laten.

Wat zal er dan van ons worden?

Nou, Paulus denkt daar heel anders over.

Hij heeft alle vertrouwen op God, zolang wij in Christus blijven zijn wij aanbevelingsbrieven.

En verder

2 Cor.3:5-6 “Niet dat wij uit onszelf bekwaam zijn iets als ons werk in rekening te brengen, maar onze bekwaamheid is Gods werk, die ons ook bekwaam gemaakt heeft om dienaren te zijn van een nieuw verbond niet der letter, maar des Geestes, want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.”

God werkt in ons, wij mogen net als Paulus, dienaren zijn van een nieuw verbond. Niet een vernieuwd verbond of zo, niet het verbond van de Sinaï, maar het verbond van het kruis.

Het nieuwe verbond in Zijn bloed.

Jezus, die het volbracht en ons de Heilige Geest de Trooster geeft. De Geest maakt levend. De wet (die van zondagmorgen) doodt.

(Ik spreek hier eenvoudig alleen Paulus maar na)

2 Cor.3:7-11 “ *Indien nu de bediening des doods, met letters op stenen gegrift, gepaard ging met zulk een heerlijkheid, dat de kinderen Israels de blik niet op het aangezicht van Mozes konden vestigen om de heerlijkheid van zijn aangezicht, die toch verdwijnen moest, hoe zal niet nog meer de bediening des Geestes in heerlijkheid zijn? Want indien de bediening, die veroordeling brengt, heerlijkheid was, veel meer is de bediening, die rechtvaardigheid brengt, overvloedig in heerlijkheid. Immers, zelfs hetgeen verheerlijkt was, is in zoverre niet verheerlijkt, als deze heerlijkheid het te boven gaat. Want als het verdwijnende met heerlijkheid gepaard ging, veel meer is dan het blijvende in heerlijkheid”*

De Tien Geboden, waren heerlijk.

Daarom kunnen de psalmen ook de heerlijkheid van de wet bezingen. Maar deze heerlijke bediening bracht veroordeling en maakt dood. Wij leven nu in een tijd van iets veel heerlijkers.

De Heilige Geest die uitgestort is en Gods wetten in ons hart schrijft. Ja, die zelfs in ons hart wil wonen.

Niet meer naar de tempel.

Ons lichaam is Zijn tempel.

Wat een eredienst!

Overvloedig in heerlijkheid.

Paulus weet er haast geen woorden voor.

En wat doen wij broeders en zusters?

Wij beginnen altijd, iedere zondagmorgen, met de wet.

De wet die veroordeling brengt.

En vervolgens gaan we dan die (verbleekte) heerlijkheid bezingen.

Ik kon dit als organist niet meer opbrengen.

U wilt toch ook in de nieuwe bediening van de Geest staan in plaats van in de bediening van de wet? Nou dan, het kan...

2Cor.3:12-16 “*Nu wij zulk een verwachting hebben, treden wij met volle vrijmoedigheid op geheel anders dan Mozes, die een bedekking voor zijn gelaat deed, opdat de kinderen Israels geen blik zouden slaan op het einde van hetgeen moest verdwijnen. Maar hun gedachten werden verhard. Want tot heden toe blijft dezelfde*

bedekking over de voorlezing van het oude verbond zonder weggenomen te worden, omdat zij slechts in Christus verdwijnt. Ja, tot heden toe ligt, telkens wanneer Mozes voorgelezen wordt, een bedekking over hun hart, maar telkens wanneer iemand zich tot de Here bekeerd heeft, wordt de bedekking weggenomen.”

Leest u dit bovengaande gerust eens vaker.

Ik heb het al tientallen keren gelezen.

De christelijke gemeente heeft de tien geboden nooit ontvangen! Paulus spreekt hier tegen de Corinthiërs over de praktijk bij de kinderen Israels. (Jakobs nageslacht)

Zij hadden de tien geboden ontvangen. De wet op stenen tafelen gegrift, waar het in dit hoofdstuk overgaat.

Deze wet levert nu een bedekking op. En die bedekking ligt er telkens wanneer de wet wordt voorgelezen!

Ik schrok er vreselijk van.

Diezelfde voorlees praktijk hebben wij, maar weer ingevoerd.

Uit (misplaatste) vroomheid?

Uit onkunde?

Uit gebrek aan vertrouwen in de Geest? De Goddelijke natuur.

Ik ben er van overtuigd, dat wij er onmiddellijk mee moeten ophouden en ons voor God verootmoedigen.

Ik wil u met nadruk vragen hierin niet de traditie of de kerkorde te volgen maar het woord van onze God.

Hier niet een beetje mee schipperen, maar radicaal kiezen voor Gods onfeilbare en hierin toch beslist duidelijke Woord.

De bedekking *moet* weg!

Op de plaats in de liturgie (van de morgendienst) waar eerst de wet werd voorgelezen, zou dan nu de genade verkondiging een plaats kunnen krijgen:

Bijvoorbeeld: Ik ben de Here uw God die u in Christus uit uw oude mens verlost heb, en van u een nieuwe schepping heb gemaakt.

Ik woon in u.

Mijn genade is u genoeg!

Hier mogen wij iedere zondag (iedere dag!) mee beginnen.

En dan bezingen wij de heerlijkheid van de 10 geboden wet niet meer. Dan zingen wij bijvoorbeeld ook Psalm 106:3 (berijmd) niet meer. (Lees dit vers alstublieft in uw gereformeerde kerkboek)

Want, dan noemen wij ons zelf niet meer zondig, boos, en goddeloos. Dan zeggen we niet meer dat we blind zijn voor zijn wonderen en slaan Zijn gunsten niet meer in de wind.

Natuurlijk zullen wij nog steeds zonden kunnen doen.

Helaas.

Maar het grote wonder van Gods genade is dat de Vader ons in Christus niet meer aanziet als zondaars.

U bent vrijgemaakt door de Zoon!

Watchman Nee zegt in zijn boek ‘Het normale christelijke leven’:

“Je bent geen zondaar *omdat* je zonden doet.

Maar je doet zonden omdat je een zondaar bent”.

Onze *afkomst* is onzuiver en daar brengt Jezus verandering in! Hij maakt ons vrij. Hij verandert door wedergeboorte onze vleeselijke afkomst in een geestelijke afkomst.

2 Cor.3:17/18 “*De Here nu is de Geest; en waar de Geest des Heren is, is vrijheid. En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is.*”

Veranderen, geestelijke groei, het komen van heerlijkheid tot heerlijkheid. Steeds dichterbij God komen te leven omdat Hij na uw rechtvaardiging u ook steeds verder wil heiligen.

Wilt u dat ook?

Houd dan nu op met de wet en laat Christus zelf uw leven regeren!

Vindt u het maar eng? Bid om vertrouwen.

Leven door de wet en voor de wet gaat niet samen met leven uit genade. Net zomin als leven uit genade samen kan gaan met losbandigheid. Het is een van beiden, of u leeft vanuit uw eigen prestaties, of u leeft vanuit Christus en de genade.

Jezus, wil van u een ander mens maken.

Wilt u zich aan Hem geven?

Dan zál Hij het doen!

Ik wil u vragen 1Corinthe 2 en 3 te bestuderen.

Hier wordt gesproken over ongeestelijk, vleselijke, onveranderde christenen en veranderde, geestelijke christenen.

Wij moeten van onze eigen 'levenstroon' af en God in ons leven op 'de troon' zetten. Dan leidt Hij en zijn wij dienstbaar aan de komst van Zijn koninkrijk.

Ongeestelijke, vleselijke, onveranderde christenen geloven wel, maar ze zitten echter zelf op hun 'troon'. Ze houden wel rekening met God, ze kennen Hem wel, maar geven de macht van hun leven niet uit handen.

1 Cor. 3:3: *“Want als er onder u rijd en twist is, zijt gij dan niet vleselijk, en leeft gij niet als onveranderde mensen?”*

Hopelijk geeft deze tekst ook u, net als mij, te denken.

Wordt hier niet een gemeente aangesproken?

Onze gemeente?

Ik wil u tenslotte in dit hoofdstuk nog mee nemen naar de Openbaringen van Johannes. Zo wordt het bijbelboek vaak ten onrechte genoemd. Het is namelijk niet de openbaring van Johannes, maar de openbaring van Jezus Christus *aan* Johannes. Lees maar.

Openb.1:1: *“Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden, en welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn dienstknecht Johannes heeft te kennen gegeven.”*

Johannes begint met schrijven aan de Zeven Gemeenten. Ook hier spreekt De Heilige Geest door Johannes over de Here Jezus niet als degene die onze zonden wil vergeven, maar als degene die ons uit onze zonden verlost heeft.

Voltooid verleden tijd.

Johannes moet het volgende doen.

Openb. 1:19: “*Schrijf dan hetgeen gij gezien hebt en hetgeen is en hetgeen na dezen geschieden zal.*”

Drie dingen moet hij in dit bijbelboek gaan opschrijven.

Hetgeen hij gezien heeft (Openb. 1:1-18).

Hetgeen is (Openb.1:20-4:1).

Hetgeen na dezen geschieden zal (Openb.4:2 e.v.)

Al deze laatste dingen vinden plaats op de aarde en worden gezien vanuit de hemel.

Het gaat mij nu even om de middelste. Hetgeen is.

Dit is de periode waarin wij leven.

De toestand van de zeven gemeente die beschreven wordt is profetisch. Zeg maar de conditie van de gemeente, de kerk door de eeuwen heen.

(Vergelijkt u hier de gelijkenissen aangaande het Koninkrijk van God eens mee. U kunt ze vinden in Matthéüs 13. Het koninkrijk Gods is als...)

Ik ben geschrokken van wat Johannes moet schrijven aan de gemeente te Laodicea.

Openb.3:14-22: “*En schrijf aan de engel der gemeente te Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige getuige, het begin der schepping Gods: Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet. Waart gij maar koud of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit mijn mond spuwen. Omdat gij zegt: Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte, raad Ik u aan van Mij te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is, opdat gij rijk moogt worden, en witte klederen, opdat gij die aandoet en de schande uwer naaktheid niet zichtbaar worde; en ogenzalf om uw oogleden te bestrijken, opdat gij zien moogt. Allen, die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik; wees dan ijverig en bekeer u. Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij. Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij*

te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon.

Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.”

Ik hoop dat u mij begrijpt.

Staan wij als gemeente in vuur en vlam?

Zijn wij zoutend zout, en lichtend licht in de wereld?

Toon mij uw werken, zegt Jakobus.

Of zijn wij druk bezig met onze eigen zaligheid?

Ons leven toetsen aan de tien geboden...ik was weer fout, weer fout, weer fout, weer gefaald... Het maar weer beter proberen?

Zijn wij druk bezig met vast te stellen hoe wij vinden dat God gediend wil of mag worden?

Druk bezig met welke liederen helemaal wel of net niet deugen voor de Here onze God?

Druk bezig met ons eigen ‘vrijgemaakt’ zijn...?

Wees eens eerlijk tegen uzelf!

U kunt er mee ophouden!

Laat uw hart spreken, als Gods Geest daar in woont, (wees anders stil) en laat u niet opnieuw allerhande wetten en regels opleggen.

Gal. 5:1 “Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt. Houdt dus stand en laat u niet weder een slavenjuk opleggen.”

Calvijn zegt in zijn commentaar op deze tekst:

“De lezers moeten echter goed in hun oren knopen dat een dergelijke vrijheid alleen maar een onderdeel is van de vrijheid die de Christus voor ons verworven heeft. Het zou immers een geringe zaak zijn geweest, wanneer Hij ons alleen maar van de rituelen had bevrijd. Dit beekje komt dus uit een veel hogere bron, namelijk dat Hij voor ons een vloek is geworden om ons te bevrijden van de vloek van de Wet. Hij heeft een einde gemaakt aan de kracht van de Wet, waardoor zij ons onderwierp aan het oordeel van God en aan de veroordeling tot de eeuwige dood. Kortom, Hij heeft ons bevrijd van de dwingelandij van de zonde, de satan en de dood.”

en

“Christus heeft aan het kruis de vrijheid verworven, maar door het evangelie schenkt Hij ons de vrucht en het genot daarvan. Paulus heeft het dus over de kern van de zaak, wanneer hij de Galaten oproept zich niet langer in de war te laten brengen door het juk van de dienstbaarheid, dat wil zeggen dat zij niet langer met hun geweten moeten laten sollen. Wanneer de mensen een te zware last op onze schouders leggen, kunnen wij dat niet meer verdragen. Wanneer zij ons geweten in slavernij willen houden, moeten wij ons krachtig tegen hen verzetten, zelfs ten dode toe. Als het de mensen was toegestaan ons geweten te binden, dan zouden wij van een onschatbare weldaad verstoken blijven en zouden wij grote schade toebrengen aan Christus die de bewerker van onze vrijheid is.”

en

“Wat wil het echter zeggen dat de Galaten zich "niet weder" een slavenjuk moeten laten opleggen? Zij hadden toch nooit onder de Wet geleefd? Dit moeten we eenvoudig zo opvatten ‘alsof zij nog niet door de genade van Christus vrijgekocht waren.’ Hoewel de Wet aan de Joden gegeven was en niet aan de heidenen, konden noch de Joden noch de heidenen buiten Christus in vrijheid leven.”

Tot zover de citaten van Calvijn.

(U kunt hierbij ook Collossenzen 2 eens lezen.)

De wet en de genade laten zich niet mengen.

Als de wet tot de dood leidt, en de wet van de Geest, de genade, tot het leven. Kies dan voor het leven.

Voor mij is dit koud of heet.

Gemengd is dat lauw en worden wij uitgespuwd.

Laten wij eerlijk zijn, denken wij niet dat we rijk zijn?

Dat we aan niets gebrek hebben?

Eigen kerkgebouwen, eigen basisscholen, eigen scholen voor voortgezet onderwijs, eigen theologische universiteit, eigen vormingsinstituut, eigen politieke partij, eigen vakbeweging, eigen krant, eigen...etc.

Wat zijn wij rijk gezegend.

Heeft God het zo bedoeld?

Wij op een eiland in de grote boze wereld.

Heeft God ons (alleen) op het oog met Christus?

Dé ware kerk?

Nee, broeders en zusters, God had en heeft de wereld op het oog.

Het is belangrijk om verder te lezen.

God ziet individuen in die gemeente te Laodicea.

Ook in onze gemeenten, mensen die Hij liefheeft.

U kunt bij de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin der schepping Gods, Jezus Christus, kopen: ogenzalf, opdat u zien mag. Opdat de bedekking wordt weggenomen.

Jezus staat aan de deur en Hij klopt. Hij staat in dit schriftgedeelte niet bij een heiden aan de deur van het hart te kloppen, maar bij leden van Zijn eigen gemeente.

Bij die mensen die gedoopt zijn (?!), die avondmaal vieren, die bidden en danken?

Denk er over na broeders en zusters!

Laat u als dat nog niet gebeurd is veranderen.

Laat u een geestelijk mens maken.

Laat u wederom geboren worden!

Paulus zegt het volgende.

(2Cor 4:3) “Indien dan nog ons evangelie bedekt is, is het bedekt bij hen, die verloren gaan,”

Ik voeg er maar niets aan toe...

Wel wil ik vragen of God u en mij wil laten onderscheiden waar het werkelijk op aankomt.

Laten we bidden voor elkaar!

2Cor 4:6: “Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus.”

Toen ik mijn leven werkelijk aan Jezus gaf, toen ik niet meer wist hoe het allemaal zat, en hoe het verder moest, toen ik vrij wilde zijn

van al die regels, belijdenissen, (ver-)ordeningen en vrij wilde zijn
van al die strijd in de kerk, toen bad ik:

“Here zegt u het maar, doet u het maar, ik weet het niet meer.”

Daarop volgend veranderde Hij mijn leven.

Ik kreeg deel aan zijn genade.

Ik kreeg als het ware een nieuwe bijbel, ik heb gelezen en gelezen, ik
ging het begrijpen, er ging een wereld voor mij open.

Ik weet het en ervaar het iedere dag weer.

Paulus heeft volkomen gelijk!

De bedekking verdween.

Ik ben veel rijker dan ik dacht te zijn.

Ik werd vrijgemaakt door de Zoon!

Wat zou ik u graag willen laten voelen en ervaren wat dat betekent.

Maar ik kan dat nauwelijks.

Hij moet het doen en wil het zo graag, als u maar wilt.

Open uw hart, geef het aan Jezus!

Hij gaat u leven leiden.

Echt waar!

Wilt U?

❖ Wedergeboorte

Mag ik u laten zien wat de bijbel mij vertelt over wedergeboorte?

Het is misschien moeilijk of confronterend.

Ik zou u ook hier willen vragen, aan de hand van de Bijbel te beoordelen of ik Gods Woord naspreek.

Jezus zegt zelf duidelijk en krachtig dat wedergeboorte noodzaak is. Hij zegt het met grote nadruk.

Joh.3:3: *“Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: Tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien.”*

Hij spreekt deze woorden tegen de gelovige Nicodémus.

Niet de eerste de beste, maar een man van aanzien, een overste van de Joden. Hij erkent Jezus als een van God gezonden leraar.

Hij leefde in het verbond met God.

Toch begreep hij als leraar niets van wat komen moest. Hij leefde onder een bedekking (2Cor 3:14-16).

Die bedekking wordt alleen maar weggenomen als Christus wordt aangenomen, zagen we in het vorige hoofdstuk.

Aannemen is een werkwoord, er moet iets voor gedaan worden.

Het is niet iets dat vanzelf bij je geboorte al gebeurd is, als je maar in het verbond geboren wordt.

Jood kun je zijn. Christen moet je worden.

Het is ook geen levenslang voortslappend proces.

Er komt in Christus een nieuw -niet vernieuwd- verbond met een nieuwe toegangseis en betere belofte.

(dit werk ik verder uit)

Daarom zegt Jezus dat Nicodémus het koninkrijk Gods niet kan zien, behalve als hij opnieuw geboren wordt. ‘Iemand’ staat er, en dat geldt voor iedereen.

Het Griekse woord dat vertaald is met *wederom* geboren worden, kan ook vertaald worden met *van boven* geboren worden.

Hij moet dus een hemelse geboorte ondergaan. Hij moet door God veranderd en vernieuwd, en door Gods Geest geboren worden.

Joh.3:5: *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan”.*

Bovenstaande geldt zonder enige reserve ook voor ons.

Ik ben als pas geboren baby niet wedergeboren.

Mijn natuurlijke geboorte is zoals David belijdt.

Ps. 51:5: *“Zie, in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen”.*

Hij doelt hier op de erfzonde, meer niet. Dat geldt voor de in het verbond geboren David. Het geldt, bij wijze van spreken, nog veel meer voor mij. Jezus zelf zegt het zo:

Joh.3:6: *”Wat uit het vlees geboren is, is vlees...”*

Hij maakt geen enkel onderscheid tussen de gelovige jood of een ongelovige heiden, tussen leven in het verbond of buiten dat verbond. Het geldt voor iedereen. Maar Hij zegt nog meer in datzelfde vers:

“...en wat uit de Geest geboren is, is geest.”

U moet dus opnieuw geboren worden, maar nu uit de Geest.

Dus inderdaad van boven.

(Volgens mij heeft Nicodémus dat goed begrepen, leest u maar Johannes 7 en Johannes 19, daar komt u hem weer tegen.)

Wij mensen, allemaal, jood en Griek, zijn nageslacht van Adam.

Op u en mij, op jou is van toepassing wat er in Genesis staat geschreven.

Gen.6:5: *“de boosheid des mensen was groot op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten was ten allen tijde slechts boos.”*

De zonde is erfgoed geworden.

De zonde is een wetmatigheid een mensenleven.

Net als de zwaartekracht een wetmatigheid is.

U kunt tot het gelovige besef komen dat u de Here wilt gaan dienen.

U kunt uw uiterste best gaan doen om de Wet van God te houden.

U zult falen.

U kunt de wet elke zondag aanhoren en ter harte nemen.

U kunt zichzelf (en anderen) regels en (kerk)ordeningen opleggen.

U zult falen.

Het is net als een bal. U kunt een bal trappen zo hoog u wilt, de zwaartekracht brengt hem altijd net zo snel weer terug.

U kunt springen tot u er bij neervalt, nooit zult u zich kunnen onttrekken aan de zwaartekracht. U blijft gevangen in uw eigen onmacht.

U blijft met de beste bedoeling en de grootste inspanning gevangen in uw oude mens.

Ook al gelooft u, ook al doet u nog zo uw best.

Stapt u hier niet te makkelijk overheen!

Het is van levensbelang.

In het oude verbond met Israël, heeft God wetten en regels opgelegd. Door het houden van deze verordeningen en de hele tempeldienst, konden de Israëlieten gerechtvaardigd voor God verschijnen.

Hierbij moest bloed verzoening brengen.

Dat bloed vloeide voor het eerst al bij de besnijdenis op de achtste dag. Iedere joodse baby werd in dat oude verbond opgenomen.

Het nieuwe verbond is echter een verbond in *Zijn* bloed.

Dat bloed vloeide eenmalig. Meer bloed hoeft er niet te vloeien.

Er vloeit geen bloed meer in de lijn der geslachten.

Er hoeft niet meer te worden besneden.

(Bij elke gemeenschap tussen man en vrouw, werd immers herinnerd aan het bloed dat vloeide bij de besnijdenis. Bij elke seksuele gemeenschap was zagezegd het teken van Gods verbond onmaskeerbaar, dus altijd zichtbaar, aanwezig. Dat was een verbond in de lijn der geslachten. Zo wordt er letterlijk gesproken van Abrahams *sperma*. Wat vertaald is met zaad of nageslacht.)

Er is in Christus nu een nieuw verbond, dat niets met het oude van doen heeft.

Hebr. 8:13: “...Als Hij spreekt van **een nieuw verbond**, heeft Hij daarmee het eerste voor verouderd verklaard. En wat verouderd en verjaart, is niet ver van verdwijning.”

Het is niet alleen een nieuw verbond, maar ook een beter verbond. Zelfs een verbond waarvan de rechtskracht op betere beloften berust!

Hebr. 8:6/7: “Nu echter heeft Hij een zoveel verhevener dienst verkregen, als Hij de middelaar is van **een beter verbond**, waarvan de rechtskracht op **beter beloften** berust. Want indien dat eerste onberispelijk ware geweest, zou er geen plaats gezocht zijn voor een tweede”.

Dit verouderde verbond, wat staat te verdwijnen heeft ook alles te maken met de positie van de wet.

In het eerste verbond werd je onder de wet geboren in Israël.

Met het doel om het volk bij God te houden zodat uit hen de Messias geboren kon worden. De redder van de wereld.

Daarom leefde Israël onder de tucht van de wet *tót* Christus.

Gal. 3:23-25: “Doch voordat dit geloof kwam, werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden met het oog op het geloof, dat geopenbaard zou worden. De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden. Nu echter het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de tuchtmeester.”

In het tweede, het nieuwe, verbond *kún* je niet opgenomen worden door geboorte.

In het bovenstaande lezen we dat we nu **uit geloof gerechtvaardigd** worden. Door het geloof worden we zonen Gods.

Nogmaals; Jood kun je zijn. Christen moet je worden.

Je wordt dus ook niet in het nieuwe verbond in Zijn bloed ingelijfd als de ouders uit wie je geboren wordt wedergeboren christenen zijn.

Let op dat ik hier niet zeg dat kleine kinderen ‘er niet bij horen’. Die worden geheiligd in de gelovige vader en/of moeder immers. Zo maken ze direct deel uit van de gemeente van Christus. Maar niet zondermeer voor de rest van hun leven. Ze krijgen hun eigen verantwoordelijkheid.

Ik wil u vragen, ook als dit niet in overeenstemming is met wat u altijd geleerd is, toch enkel te luisteren naar de Bijbel zelf. De Schrift wordt door de Schrift uitgelegd. De Bijbel is hierin volgens mij klip en klaar. Er is geen heel verhaal nodig om iets anders te beredeneren.

Gal.3:26-27: *“Want gij zijt allen zonen van God, **door het geloof**, in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed.”*

Deze verzen spreken over drie dingen.

1. Er moet geloof in Christus Jezus zijn.
2. Je moet in Christus gedoopt zijn.
3. Je hebt jezelf met Hem bekleed.

In die volgorde.

Geloof, doop, **jezelf bekleeden** met Christus.

Mijn ouders en uw of jouw ouders kunnen niet voor een ander geloven. Ook niet voor hun eigen, biologische- of geadopteerde kind. (Over het geheiligd zijn in de ouders later meer.)

Er is maar één mens plaatsvervangend geweest: Jezus Christus.

Rom. 5:1 en 9: *“Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus,...”* en *“...Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn.”*

Ik wil er direct bij aantekenen dat het 100% genade is.

God doet wedergeboren worden!

Hét teken van dit nieuwe verbond is volgens mij niet in de eerste plaats de doop.

Niet de kinderdoop en niet de geloofsdoop, maar de Avondmaalsbeker. Dit zijn de woorden van Jezus zelf.

Luc. 22:20: “...*Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed,*”...

Het is dan ook volledig terecht en schriftuurlijk, dat het avondmaal alleen gevierd wordt met mensen die Jezus Christus als hun persoonlijke verlosser belijden.

De doop is het teken van inlijving in dat nieuwe verbond.

De doop geeft het met Hem in Zijn dood verbonden willen zijn weer.

Teken van het met hem gekruisigd, begraven en opgestaan zijn.

Dit verbond in Christus bloed, is een verbond waarin de Heilige Geest centraal staat, en niet de letter van de wet. Gods Geest moet het leven regeren.

2Cor.3:6: “...*die ons ook bekwaam gemaakt heeft om dienaren te zijn van een nieuw verbond niet der letter, maar des Geestes, want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.*”

(met ‘der letter’ worden, zo blijkt uit de context, de Tien Geboden, de wet op stenen tafelen gegrift, bedoeld)

De Bijbel zegt niets over het dopen van pasgeboren kinderen. De verantwoording van de kinderdoop vindt u dan ook niet in de Bijbel zelf maar in een ‘leer’ over de doop die door de kerk ontwikkeld is. Er moest immers een verantwoording voor de dooppraktijk komen.

Er wordt geleerd dat de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is.

Door de kinderdoop wordt je opgenomen in het verbond dat God met Abraham gesloten heeft.

Althans, de doop zou daar het teken en zegel van zijn.

We zingen daar dan ook vaak over met psalm 105:5.

(Lees alstublieft eens na in de onberijmde psalm, over welke belofte we daar dan zingen).

De kinderdoop is door deze leer geen geloofsdoop meer.
Ze is losgemaakt van geloof, berouw en bekering.
Terwijl dat bij onze volwassendoop terecht niet zo is.
Hierdoor hebben wij feitelijk *twee soorten* doop.
Bovendien raken wij door te besprenkelen met water het zicht op de juiste symboliek van de Bijbelse doop door onderdompeling kwijt.
Het is mijn overtuiging dan ook geworden dat deze verbondsleer in strijd is met de leer van de verbondsleer van de bijbel.
God sloot een altoos durend verbond met Abraham.
En daarna een volledig nieuw verbond in Christus bloed.
(Ik werk dit uit in het hoofdstuk Israël)

Nadrukkelijk wil ik hier, nogmaals, wel vermelden dat de kinderen er ongedoopt wel bij horen. Ook al zijn ze nog geen ‘volwaardige’ leden van de gemeente. Het zijn kostbare schatten, die ons toevertrouwd zijn.
Geheiligd voor God in de gelovige ouder !!

1Cor. 7:14 *“Want de ongelovige man is geheiligd door de vrouw, en de ongelovige vrouw is geheiligd door den man; want anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig.”*

(Ga hier nu niet gemakkelijk dingen denken of zeggen die ik niet beweer om te proberen uw eigen mening of leer kracht bij te zetten.)

Het werd door deze verbondsleer en de leer van de kinderdoop, noodzakelijk om een geloofsbelijdenis in het leven te roepen, teneinde toegang tot de viering van het avondmaal te krijgen, en dus deel te krijgen aan het nieuwe verbond in Zijn bloed.
Deze belijdenis komt als zodanig niet in de bijbel voor!
Wij stellen hem in de plaats van de geloofsdoop, die in de bijbel steeds volgt op geloof, berouw en bekering.

Door de gangbare praktijk van kinderdoop, catechisatie en belijdenis doen, kan het mede door de druk van de kerkgemeenschap mogelijk erg moeilijk zijn *géén* belijdenis te doen.
Hierdoor kan in de hand worden gewerkt dat de belijdenis die gedaan wordt aan inzicht, oprechtheid en diepgang tekort schiet.

Is er wel altijd sprake van bekering, van wedergeboorte?

Laat ik hier maar naar mijzelf kijken.

Het is niet voor niets dat ook het doopformulier al waarschuwen moet voor gewoonte en bijgeloof. In vele roomse- en reformatorische kerken, wijst de praktijk toch al jaren uit dat gewoonte en bijgeloof geen gevaar meer zijn, maar gewoon realiteit.

Wat is daar de waarde nog van doop, communie en belijdenis?

Begrijp mij goed, ik beoordeel hier niemand persoonlijk.

Ik kan nu van mijzelf, achteraf, zeggen dat ik op basis van de vragen van het belijdenisformulier, dat in de gereformeerde vrijgemaakte kerken gebruikt wordt, met de kennis van nu, geen belijdenis zou hebben gedaan.

Het is, zo zie ik het nu, (voor het grootste deel) een belijdenis in de leer van de kerk. Leest u het belijdenisformulier er maar eens op na.

Deze gedachte werd bevestigd toen een ouderling, een paar maand geleden op huisbezoek zei dat ik niet meer achter mijn geloofsbelijdenis stond.

Hij zei dat omdat ik met hem van mening verschilde aangaande de leer die in onze kerk gebracht wordt.

Terwijl ik achter mijn werkelijke geloofsbelijdenis, Jezus als Heer van mijn leven, toch echt 7 uitroepetekens mag zetten.

Ik ben veel en veel rijker dan ik toen dacht.

Veel rijker dan mij toen geleerd is.

Kon ik het die ouderling maar overbrengen!

Wedergeboren worden, broeders en zusters, is veel meer dan belijdenis doen. Het is berouw en bekering, sterven en begraven worden, in ons geval een zwaar en zeer intensief proces, vol verdriet en pijn. Maar daarna richt Hij je weer op. Je mag met Jezus, de Christus, weer opstaan in een nieuw leven. Verdriet en pijn wordt ingeruild voor volledige overgave en intense vreugde. Niet te beschrijven.

Het is niet uit te leggen. Je wordt een ander mens! Geloof me.

Ik ben overtuigd door het woord van de Here onze God, dat de doop het bad der wedergeboorte is.

Door de doop sta je symbolisch op in een nieuw leven.

Het oude leven, de oude mens blijft achter in het water van de doop. (Vergelijk de zondvloed en Noach.) Ik baseer dat bijvoorbeeld op wat er in Titus staat geschreven.

Titus 3:5: “...*doch naar zijn ontferming (heeft Hij) ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de Heilige Geest...*”

Het avondmaal is het teken, de gedachtenis, van het nieuwe verbond en de belofte in Christus bloed.

We lezen al wat Jezus tegen Nicodémus, met grote nadruk, zei.

Joh.3:5: “*Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan*”.

We lezen het in Galaten zo.

Gal 3:7: “*Gij bemerkt dus, dat zij, **die uit het geloof zijn**, kinderen van Abraham zijn.*”

Volgens Paulus is Abraham een vader van alle onbesneden gelovigen en van de besnedenen voorzoover die treden in het voetspoor van het geloof van Abraham.

(Rom.4: 11/12) “*En het teken der besnijdenis ontving hij als het zegel der gerechtigheid van dat geloof, dat hij in zijn onbesneden staat bezat. Zo kon hij een vader zijn van alle onbesneden gelovigen, opdat hun de gerechtigheid zou worden toegerekend, en een vader van de besnedenen, voor hen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook treden in het voetspoor van het geloof, dat onze vader Abraham in zijn onbesneden staat bezat*”.

Hij is dus een vader van alle gelovigen.

Ziet u dat? Het verbondskind, de jood, moet christen worden door in de voetsporen van het geloof van Abraham te treden. Evenzo ook het kind van een christen. Treden in het voetspoor van het geloof van

Abraham is een voorwaarde voor iedereen. Voor een kind van een jood die door geboorte jood is, en voor een kind van christen, en voor het kind van een heiden...

Jood kun je zijn. Christen moet je worden.

Het als kind besneden zijn baat in het nieuwe verbond dus niet.

De kinderdoop, waarvan de kerk zegt dat die in de plaats van de besnijdenis is gekomen, baat het kind dus ook niet.

Je moet treden in het voetspoor van het geloof.

Het gaat om geloof, berouw en bekering, om wedergeboorte!

Ik wil dit hoofdstuk afsluiten met een deel uit Johannes.

Joh. 1:7-13: *“deze (Johannes) kwam als getuige om van het licht te getuigen, opdat **allen** door hem geloven zouden. Hij was het licht niet, maar was om te getuigen van het licht. Het waarachtige licht, dat ieder mens verlicht(Jezus), was komende in de wereld. Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem geworden, en de wereld heeft Hem niet gekend.Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen.”*

En dan volgt het:

*“Doch **allen**, die Hem **aangenomen** hebben, **hun** heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, **hun**, die in zijn naam **geloven**; die niet uit bloed, noch uit de wil des vlezes, noch uit de wil eens mans, doch uit God geboren zijn.”*

U hebt de macht (Goddelijke kracht, genade) gekregen kind van God te worden als u in Jezus Christus gelooft en Hem aanneemt als Heer van uw leven.

U kunt Hem nu dus aannemen.

Ziet u dat u dat zelf moet doen!

U moet Hem eerst geloven en aannemen. Dan geeft Hij u de macht, (Goddelijke kracht, genade) om kind van God te worden.

Als u dan kind van God bent geworden hebt u deel aan de Goddelijke natuur lazen we eerder in 2 Petrus 1: 3 en 4.

Gods Geest komt in u wonen en u ontkomt aan het verderf.

Rom.8:1 *“Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn.”*

U gaat een Geestelijk leven leiden.
100% genade.

Alleen geloven, broeders en zusters, baat u niets, dat doen de boze geesten ook.

Jak. 2:19: *“Gij gelooft, dat God een is? Daaraan doet gij wel, maar dat geloven de boze geesten ook en zij sidderen.”*

U en ik moeten onze oude mens afleggen en ons bekleden met Christus.
Zelf Jezus Christus aannemen.
Dat is de boodschap van de Bijbel.

De bloedband met uw ouders, of uw goede wil, of de wil van een ander maakt u geen kind van God.
(Dat lezen we net in Johannes 1:7-13.)

U moet wedergeboren, van boven geboren, uit God geboren zijn!

Broeders en zusters, wat ik hierboven heb beschreven, is geen leer of mening van mensen, het is *het* woord van de Here uw God.
Als u dat nog niet gedaan hebt wil ik u oproepen:

Geef u over aan Hem. Neem Zijn aanbod aan. Open uw hart.
Regeer niet langer zelf uw leven maar zet Jezus op de troon.
Hij wil Heer zijn in uw leven.
Bid of Jezus Zijn plaats in wil nemen.
Hij zal het dan ook waar maken!

Als u hiervan in de war raakt, wil ik u vragen te bidden, in Jezus naam. God wil u *Zijn* waarheid laten zien.
U moet geen mensen of leer navolgen, maar God.
Onderzoek zelf het Woord van God!
Hij zal u Zijn waarheid laten zien.

Zonder twijfel.

Geloof daarin.

Het gaat om de eer van God, om Zijn grote naam, en om uw behoud.

❖ Israël

Ik wil nu met u kijken naar de positie van het verbondsvolk Israël. Sinds 1948 bestaat het land Israël ineens weer. De Joden keren terug. De strijd tegen het terrorisme zoals die op dit moment plaats vindt, is enkel en alleen het gevolg van de houding van Amerika ten opzichte van het land en de politiek van Israël.

De strijd tussen Arabieren en andere moslims enerzijds en de joden anderzijds gaat om Jeruzalem. Om Sion.

Beiden willen Jeruzalem als ongedeelde hoofdstad, vanwege de heiligdommen en vanwege de beloften die aan deze stad gedaan zijn.

Hier brak een van de laatste vredesakkoorden op stuk.

Israël speelt een hoofdrol in de wereldpolitiek.

Betekent Israël iets voor ons, christenen, vandaag de dag?

Zien wij de strijd om het beloofde land?

Waar plaatst de Bijbel dit Israël?

Op basis van de verbondsleer, die in de reformatorische en vrijgemaakte kerken wordt geleerd, zijn wij binnengehaald in het volk Israël en delen de beloften die God hen deed.

Zo is, volgens deze leer, de besnijdenis veranderd in, c.q. vervangen door de doop, maar de belofte dezelfde.

Je bent nog steeds verbondskind door geboorte, mits je ouder of ouders geloofsbelijdenis hebben gedaan.

Toch, zeggen we, kom je niet automatisch in het verbond.

(praten over verbondsautomatisme is immers uit den boze?)

“Je mag namelijk niet weigeren te gaan geloven, anders hoor je er *niet* meer bij”, schreef een predikant in ons (‘vrijgemaakte’) kerkblad enkele maanden geleden.

Je bent dus wel **verplicht** om geloofsbelijdenis te doen.

Anders krijg je nooit toegang tot het avondmaal en mag je de dood des Heren dus niet verkondigen.

Houd het verbond voor een kind dan ergens op?

Ben ik als verbondskind dan niet geborgen in de handen van Vader?

Kan de duivel mij uit Zijn hand rukken?

Ben ik dan niet verzekerd dat niets of niemand mij kan scheiden van de liefde van God welke is in Christus Jezus, zoals Paulus beweerd in de Romeinen brief?

Rom. 8:38-39: *“Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.”*

Kan iemand een soort tweederangs of half kind van God zijn?
Herkenbare vragen.
Toch?

Wij zijn, zo leert de Bijbel volgens mij, niet ingelijfd in dat Israël. De problemen, ruzies en scheuringen die de eeuwen door zijn ontstaan en zullen blijven ontstaan, rond de kinderdoop en de verbondsleer, zijn hiervan voor mij mede het bewijs.

Het is immers niet zo vreemd dat deze leer in de kerkgeschiedenis steeds weer voor conflicten en scheuringen heeft gezorgd.

Door ‘de leer’ lopen wij als gereformeerden tegen vele vragen op, zoals;

Hoe zit het dan als iemand geen belijdenis doet?

Was de doop dan niet echt?

Hoe zit het dan als doopouders de kerk verlaten terwijl het kind nog onvolwassen is en geen belijdenis heeft gedaan?

Houd het kind dan ook op verbondskind te zijn?

Hoe dan als een meisje dat (nog) geen belijdenis heeft gedaan een kindje krijgt?

Het kindje mag niet gedoopt worden.

Maar haar moeder is toch verbondskind?

Als de moeder nu belijdenis doet om zo het kind wel te kunnen laten dopen?

Is dat de weg van de bijbel?

Of is het geloof dan gebaseerd op angst?

Laten we over de vragen rond geadopteerde kinderen maar zwijgen.

Er zullen vast wel allerhande antwoorden in elkaar gezet zijn.
Het zijn grote vragen, grote problemen die in de Bijbel niet voorkomen.
Al redenerend komen er dus (verschillende) antwoorden.
Ik ben er van overtuigd dat onze positie een totaal andere is als die van het volk Israël.

Waarschijnlijk kunt u het inmiddels met de volgende stelling eens zijn. Hij verklaart veel.
Jood ben je.
Christen moet je worden!
Overdenkt u dit eens.
Een baby word dus mogelijk als jood geboren, echter nooit als christen.
Ook niet als hij of zij uit gelovige ouders geboren wordt.

Als wij zouden zijn binnengehaald in dat deel van Israël dat Christus gelovig aangenomen heeft, dan moeten wij vervolgens al de beloften die gedaan zijn aan Israël, beloften en profetieën aangaande land en vrede rijk en de toekomst van Jeruzalem, Sion en dergelijke allemaal wel vergeestelijken.

Dan is het niet meer plaats gebonden immers?

De Bijbel staat vol met profetieën aangaande Israël die nog vervuld moeten worden.

Deze profetieën worden door vergeestelijking vaak onbegrijpelijk of onzichtbaar.

De profeten...hun profetieën?

Je snapt er, door de leer, vaak niets meer van.

Herkent u dat bij uzelf?

Ik wil u laten zien wat ik mocht ontdekken en wat ik *werkelijk* lees in de bijbel over Israël.

Om te beginnen wil ik enkele teksten noemen.

Jakobus zegt:

Hand.15:14: *“Simeon heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor Zijn naam uit de heidenen te vergaderen.”*

Niet Israël dus. Maar een volk voor Zijn naam uit de heidenen.
Heidenen, wetteloze mensen, die leven naast het volk Israël.
Een volk voor Zijn naam uit de heidenen is dus een volk naast het
geheiligde volk, Gods (oude verbonds-) volk Israël.
Een volk dat geënt zou worden, niet in Israël maar in Christus.
Hij is onze gemeenschappelijke stam.
De stam uit de brief aan de Romeinen. (Ik werk dit verderop uit)

In het nieuwe testament lezen we dat God met dat volk uit de
heidenen en met Israel tot zijn doel komt.
Ik werk dit voor u uit.

Matth. 9:11-13: *“En toen de Farizeeën dit zagen, zeiden zij tot zijn
discipelen: Waarom eet uw meester met de tollenaars en zondaars?
Hij (**Jezus**) hoorde het en zeide: Zij, die gezond zijn, hebben geen
geneesheer nodig maar zij, die ziek zijn. Gaat heen en leert, wat het
betekent: Barmhartigheid wil Ik en geen offerande; want Ik ben niet
gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars.”*

Paulus zegt dat Israël gedeeltelijk verhard is met een doel.
Let op dat het hier weer gaat over dat volk uit de heidenen!

Rom 11:25: *“Want, broeders, opdat u niet eigenwijs zoudt zijn (!!),
wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis; een gedeeltelijke
verharding is over Israël gekomen, **totdat** de volheid der heidenen
binnengaat, en **aldus** zal gans Israël behouden worden, gelijk
geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal
godeloosheden van Jakob afwenden.”*

Alles te willen en te moeten begrijpen is niet mogelijk, sommige
zaken zijn te verheven, te wonderbaar, grote geheimenissen, ik kan er
niet bij. Zoals David het zegt:

Ps. 139:6: *“Het begrijpen is mij te wonderbaar, te verheven, ik kan er
niet bij.”*

Of zoals Paulus spreekt over een geheimenis.

Daarom is het een geheimenis, omdat het met ons menselijke verstand onze menselijke wijsheid niet te begrijpen en te beredeneren is. Een geheimenis dat ook in openbaringen weer terug komt.

Openb.10:7: “maar in de dagen van de stem van de zevende engel, wanneer hij bazuinen zal, is ook voleindigd het geheimenis van God, gelijk Hij zijn knechten, de profeten, heeft verkondigd.”

Het gaat Paulus zijn verstand te boven:

Rom 11:33: “O, diepte van rijkdom, van wijsheid van kennis Gods, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk Zijn wegen! Want: wie heeft de zin des Heren gekend? Of wie is hem ten raadsman geweest?.....”

In een andere brief worden u en ik opgeroepen:

1Thess 5:19-21: “Dooft de Geest niet uit, veracht de profetieën niet, maar toetst alles en behoudt het goede.”

De profetieën aangaande Israël zijn dus nog lang niet alle vervuld. Het is daarom van zeer groot belang, immers een bijbelse opdracht te onderscheiden wat of wie Israël nu is.

Daarom ga ik met u eerst terug in de geschiedenis.

We gaan naar Genesis.

De Here zegt daar tegen Abram in Genesis.

Gen 12:1-3: “Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.”

Zou God deze belofte ingetrokken hebben of nog steeds gestand doen? Ik ben overtuigd van het laatste.

Ook al zijn mensen ontrouw, God is en blijft getrouw.

Zegent u het volk van Abram, Israël, of vloekt u ze misschien op enigerlei wijze?

Hoe praat u vandaag over Israël?

Dan staat er:

“met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.”

Als Abraham Isaäk moet offeren, laat God zien dat het uiteindelijk niet nodig is, maar dat Hij erin voorziet. Het offer van Abraham wijst heen naar het volmaakte offer van God, die voor ons wel zijn eigen Zoon offerde.

Gen:22:14-18: “En Abraham noemde die plaats: De Here zal erin voorzien; waarom nog heden gezegd wordt: Op de berg des Heren zal erin voorzien worden. Toen riep de Engel des Heren ten tweeden male van de hemel tot Abraham en zeide: Ik zweer bij Mijzelf, luidt het woord des Heren: omdat gij dit gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt, zal Ik u rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen. En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt.”

Deze berg waar Isaäk geofferd zou worden, de berg waarop de Here erin zal voorzien, is de Tempelberg te Jeruzalem.

Dit blijkt door te vergelijken met wat er staat in 2Kron.3:1.

Er staat nu een ‘gruwel’, een moskee.

Ik noem het de tempel van de duivel.

Het centrale punt in de huidige wereld wanorde.

Wijst de belofte uit Genesis 12 in de eerste plaats naar Christus?

Of gaat het hier om het grote volk van Abraham waardoor alle geslachten des aardbodems gezegend worden.

Is het volk Israël ons tot een zegen?

Of wordt het dat nog?

Laten we kijken wat Paulus, de apostel ‘voor de heidenen’ daarover zegt in Romeinen 11.

(Lees dit hoofdstuk alstublieft eerst in zijn geheel)

Rom.11:1: *“Ik vraag dan: Heeft God Israël verstoten (of verworpen)? Volstrekt niet!”... “God heeft het volk niet verstoten, dat Hij tevoren gekend heeft.”*

Vervolgens laat Paulus zien dat God al eerder trouw bleef, terwijl het volk ontrouw was.

Rom. 11:5: *“Ik heb mij zeventuizend man doen overblijven, die hun knie voor Baäl niet hebben gebogen. Zo is er in de tegenwoordige tijd een overblijfsel gelaten naar de verkiezing der genade”.*

Dat staat er niet voor niks.

Er is een overblijfsel gelaten naar de verkiezing van de genade. In het oude testament (1Kon.19) ziet Elia het helemaal niet meer zitten, het hoeft niet meer van hem, hij denkt dat hij nog alleen overgebleven is. Hoewel het volk als geheel ontrouw geworden is, weigert God Israël uit te roeien. Hij zal in Israël 7000 overlaten. Een gelovig overblijfsel naar de verkiezing van de genade.

En zo is het ook in de tijd van Paulus schrijft hij in Romeinen 11:5. Let nu op, wat staat er vervolgens?

Rom.11:8: *“God gaf hun een geest van diepe slaap, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot de dag van heden.”*...

God is het die Israël het heil laat mislopen!

Rom. 11:7: *“Hetgeen Israël najaagt, heeft het niet verkregen”*...

Vrijwel dezelfde tekst komen we tegen in het Oude Testament.

Deut.29:4: *“Doch de HERE heeft u geen hart gegeven om te verstaan of ogen om te zien, of oren om te horen, tot op de huidige dag.”*

(Ik wil u adviseren deze tekst te gaan lezen in zijn context.)

Veertig jaar zou Israël het land Kanaän niet zien.

Het beloofde land ging hun neus voorbij.

Voor straf.

Merk hierbij alstublieft op dat de doodstraf alleen betrekking heeft op de volwassenen.

De kinderen wordt de zonde van hun ouders niet aangerekend!

U leest dat in Numeri:

Num.14:29: “In deze woestijn zullen uw lijken vallen, namelijk zovelen als er van u geteld zijn, naar uw volle getal, van twintig jaar oud en daarboven, omdat gij tegen Mij gemord hebt.”

Deze God is onze God, dezelfde gisteren en heden!

Wat betekent dat voor de kleine kinderen van nu. Van u, maar ook die van uw ongelovige buurman. Zouden zij, zo zondig als ze zijn, niet de kans krijgen Christus aan te nemen, ook niet als hun ouders onrechtvaardige mensen zijn? Terwijl Christus zelf in de bergrede, ons leert de vijanden lief te hebben en te zegenen wie ons vervloeken.

U kunt en mag de vijandschap die in het oude testament Israël geleerd werd niet meer laten staan.

God heeft in Jezus Christus de wereld *juist* op het oog!!

Na veertig jaar ging Israël, toen, alsnog Kanaän binnen.

Zal de geschiedenis zich herhalen?

Wordt Israël alsnog behouden?

De Joodse Godsdienst, het houden van de wet, hun religie, heeft Israël dus ook in het nieuwe testament niets gebracht. Ze zijn door hun godsdienstigheid ongevoelig geworden voor het evangelie.

Ook Johannes schrijft hierover.

Joh 12:37-40: “En hoewel Hij tekenen voor hun ogen gedaan had, geloofden zij niet in Hem, opdat het woord van de profeet Jesaja vervuld werd, dat hij sprak: Here wie heeft geloofd, wat hij van ons hoorde? En aan wie is de arm van de Heer geopenbaard? Hierom konden zij niet geloven omdat Jesaja ergens anders gezegd heeft: Hij

heeft hun ogen verblind en hun hart verhard, dat zij niet met hun ogen zien, met hun hart verstaan en zich bekeren en ik hen geneze.”

Ook blijkt uit deze tekst in Johannes, eens te meer, dat God het *geloof* in het hart moet werken. Het aan kunnen nemen van Christus is voluit genade. Maar de mens moet het doen. Eigenlijk net zo als Adam die kon kiezen gehoorzaam of ongehoorzaam te zijn.

Ik zou tegen mijn gereformeerd vrijgemaakte broeders en zusters willen zeggen;

Onze godsdienstigheid alleen, onze religie, ons willen houden van de wet (al is het uit dankbaarheid), ons strijden rond liturgische vormen, strijden rond vernieuwing, brengt ons, net als Israël, niets.

Helemaal niets.

Denk hierbij maar aan Laodicea, ze dachten rijk te zijn, maar waren arm.

Christus doet wedergeboren worden.

Hij alleen, vervult de wet, en veel meer dan dat, in ons.

Dat is honderd procent genade.

God werkt geloof uit, de mens neemt Hem aan, God doet wedergeboren worden.

De vraag die nu betreffende Israël voor ons staat is de volgende.

Waarom?

Welk doel had God met Israël, waarom moesten zij struikelen?

Het antwoord is kort maar duidelijk.

Rom.11:11: ***“Door hun val is het heil tot de heidenen gekomen!”***

Jezus zei het zelf al:

Matth. 21:43: *“Daarom, ik zeg u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en het zal gegeven worden aan een volk dat de vruchten daarvan opbrengt.”*

Wat God zei tegen Abram krijgt hier al inhoud;

”Met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.”

(Hier staat niet: uiteindelijk zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden, of zo, maar **mét u**)

Er staat in Jesaja:

Jes. 49:6: *“Het is te gering, dat gij Mij tot een knecht zoudt zijn om de stammen van Jacob weer op te richten en de bewaarden van Israëel terug te brengen: Ik stel u tot een licht der volken opdat mijn heil reike tot het einde der aarde.”*

Jes. 56:7: *“Mijn huis zal een bedehuis heten voor alle volken”*

Maar er staat nog meer in Romeinen. Namelijk een doel;

Rom.11:11: *“door hun val is het heil tot de heidenen gekomen **om hen tot naijver op te wekken.**”*

Het doel van het heil dat wij ontvangen hebben is Israëel tot jaloersheid te brengen. Al zo’n tweeduizend jaar lang heeft God hun zonden gebruikt om zo de heidense volken te bereiken en zo de gemeente van Christus te bouwen.

God vervult zijn plannen door middel van de ongehoorzaamheid van Israëel. Om uiteindelijk hen te behouden.

Ze zullen uiteindelijk verlangen naar wat de christenen uit de volken bezitten en zich daarom of daardoor weer tot de Here wenden.

Wonderlijk.

Het afwijzen door de Joden is een oproep naar ons, en het aannemen van Christus door ons, is een oproep aan de Joden, wij moeten hen jaloers maken. Omdat zij het uitverkoren volk zijn.

Immers God sloot een eeuwig verbond met Abram.

We lezen het in Jesaja:

Jes.55:5: *”Zie, een volk dat gij niet kendet, zult gij roepen, en een volk dat u niet kende, zal tot u snellen ter wille van de Here, uw God, en van de Heilige Israels, omdat Hij u verheerlijkt heeft.”*

Ergens anders lezen we in Jeremia:

Jer.31:35ev.: *“Zo zegt de Here, die de zon overdag tot een licht geeft, die de maan en de sterren verordent tot een licht des nachts, die de zee opzweept, dat haar golven bruisen, wiens naam is Here der heerscharen: Als deze verordeningen voor mijn ogen zullen wankelen, luidt het woord des Heren, dan zal ook het nageslacht van Israël ophouden al de dagen een volk te zijn voor mijn ogen. Zo zegt de Here: Als de hemel boven te meten is en de fundamenten der aarde beneden na te speuren zijn, dan zal ik heel het nageslacht van Israël verwerpen om al hetgeen zij gedaan hebben, luidt het woord des Heren.”*

Heel het nageslacht van Israël, zal dus nooit verworpen worden of ophouden een volk te zijn voor Zijn ogen.

Lees wat in Jeremia 30 (Lees het hele hoofdstuk alstublieft) gezegd wordt:

Jer.30:1: *“Want ik ben met u, luidt het woord des Heren, om u te verlossen; want ik zal met alle volken waaronder ik u verstrooid heb, voorgoed afrekenen, maar met u zal ik niet voorgoed afrekenen, doch u naar recht tuchtigen, al zal ik u zeker niet vrij uit laten gaan.”*

Jer.30:17: *“Want ik zal u genezing schenken, u van uw wonden genezen, luidt het woord des Here, omdat men u, Sion, de verstotene noemt, degene naar wie niemand vraagt”.*

Israël is verstrooid. En zijn de joden niet al jarenlang de uitgestotene. Vooral in de Arabische wereld en Europa?

Jer.30:23-24: *“Zie, een stormwind des Heren, gramschap vaart uit, een alles meesleurende storm! Op het hoofd der goddelozen zal hij neerkomen. De brandende toorn des Heren zal zich niet afwenden, totdat Hij de plannen van Zijn Hart volvoerd en verwerkelijk heeft; in het laatst der dagen zult gij dat inzien.”*

In het laatst der dagen!! Dit komt dus nog!

Jer.31:1: *“Te dien tijde, luidt het woord des Heren, zal ik voor alle geslachten van Israël tot een God zijn en zullen zij Mij tot een volk zijn.”*

Let op, dat hier staat, voor alle geslachten van Israël!

Jer.31:8: *“Zie ik verzamel hen uit het land van het noorden en verzamel hen van de einden der aarde.....”*

En dan tegen ons, de volken:

Jer.31:10-12: *“Hoort het woord des Heren, o volken, verkondigt het in verre kustlanden en zegt: Hij, die Israël verstrooide, zal het verzamelen en het behoeden als een herder zijn kudde. Want de Here maakt Jakob vrij en verlost hem uit de macht van wie sterker is dan hij... Zij zullen nooit meer versmachten.”*

Ik trek hieruit de conclusie dat de val van Israël en de evangelie verkondiging aan de heidenen, waardoor Christus zich een gemeente vergaderd uit alle volken stammen taal en natie, (Dat volk uit de heidenen voor Zijn naam dus.) dient om tot zijn uiteindelijke doel met Israël te komen.

Maar zult u, als gereformeerd vrijgemaakte zeggen, (want zo hebt u het waarschijnlijk geleerd) wij zijn toch bij Israël ingelijfd.

Hoe zit het dan met de olijfboom uit Romeinen 11?

Daar zijn wij toch in geënt?

Wel,ik vind het moeilijk hierover te schrijven.

Ik ben eenvoudig weg, een Bijbellezer.

Ik heb geen theologie gestudeerd.

Maar al lezend ontdekte ik dat het niet kon kloppen.

Maar, wie ben ik dan om te vertellen dat er volgens mij iets anders in de Bijbel staat?

Je kunt dan alleen maar bidden, wilt U mij Uw waarheid laten zien.

Ik heb bewondering voor Dr. J. van Bruggen, een zeer geleerde, wijze man. Een autoriteit in de gereformeerd vrijgemaakte kerken.

Ik ben het op dit gebied echter met hem oneens.

Dat mag denk ik ook.

Neem uw eigen Bijbel en toets wat ik schrijf aan het Woord van God.

Dr. J. van Bruggen noemt in zijn boek ‘Het lezen van de Bijbel’ (blz. 120), het feit dat heidenen worden geënt in Israël een ‘geheimenis’. Een diepzinnig handelen van God in het heden.

Hij noemt dit zo, naar aanleiding van Rom 11:13-24 en koppelt dit geheimenis aan het geheimenis dat Paulus noemt in Efeze 3.

Efeze 3:6: "...dit geheimenis, dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie."

Deze beide geheimenissen aan elkaar koppelen is volgens mij niet juist. De consequenties zijn groot.

In Romeinen 11 spreekt Paulus namelijk onmiskenbaar, klip en klaar, over een heel ander geheimenis dan in Efeze 3.

Rom.11:25: "...dit geheimenis; een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat"

Het geheimenis in Romeinen 11 is de gedeeltelijke verharding van Israël, tot de volheid van de heidenen binnengaat, dan sluit die periode van verharding af.

Terwijl in Efeze 3 het geheimenis betrekking heeft op het feit dat de heidenen, mede-erfgenamen geworden zijn.

Dit zijn twee geheimenissen.

Met een levensgroot verschil!!

Een geheimenis is een verborgenheid, een waarheid die de mensen nog niet kenden, ook al stond die mogelijk al wel als waarheid in hun ‘Bijbel’ nu eerst wordt hij door God geopenbaard.

Kijk maar naar Efeze 3 waar Paulus het mede-erfgenaam worden van de gelovige heiden een geheimenis noemt.

Terwijl in Handelingen staat:

Hand.15:14: *“Simeon heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor zijn naam uit de heidenen te vergaderen.”*

Men had, blijkt uit deze tekst, het geheimenis dus mogelijk kunnen weten.

Terug naar Romeinen 11:25.

Kennelijk was dit spreken van Paulus tegen Rome nodig, want hij voegt er met nadruk aan toe:

“opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn”

De Romeinen hadden kennelijk andere gedachten over de joden. Of Paulus wilde voorkomen dat die gedachten er zouden komen.

Er was wellicht weerstand tegen de ongelovige joden die de Messias afgewezen en vermoord hadden, die de gemeente vervolgden en christenen doodden.

Saulus, de latere Paulus liep hierin voorop en weet er dus alles van.

Maar het is **om uwentwil**, (Rom.11:28) gaat Paulus de Romeinen uitleggen. God zelf zit er achter. (Rom. 11:8)

Maar, Let op!

Ze blijven naar de verkiezing, geliefden om der vaderen wil!

(Rom. 11: 28)

Rom 11:32: *“God heeft hen allen onder ongehoorzaamheid besloten, om Zich over hen allen te ontfermen.”*

Wilt u het nog duidelijker?

Ziet u de overeenkomst met de veertig jaren in de woestijn?

Uitstel, maar zeker geen afstel!

We moeten misschien niet altijd alles willen begrijpen.

Het alleen maar gelovig aannemen en nazeggen, belijden is genoeg.

Er staat niet voor niets:

Rom.11:33: *“O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe **ondoorgroendelijk** zijn Zijn beschikkingen en hoe **onnaspeurlijk** Zijn wegen!”*

Berust er dan in. Accepteer dat God zo werkt Romeinen!

Laat je afkeer of haatgevoelens tegen de ongelovige joden los.

En u, broeder en zuster?

Bid Jeruzalem vrede toe: mogen wie u (Jeruzalem) liefhebben, rust genieten.

Ps.122:6: *“Want daar staan de zetels ten gerichte, de zetels van het huis van David”*

Lees wat Zacharia schrijft:

Zach.12:10: *“Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene.”*

Hier leest u wat er nog staat te gebeuren met het huis van David en de inwoners van Jeruzalem.

In de eerste verzen van Zacharia 12 staat misschien wel de dag van vandaag beschreven. (Leest u het vooral).

Ze zullen Jezus zien staat er...en er zal berouw zijn.

Israël zal zich bekeren!

De Here zal weer uittrekken om voor Israël te strijden tegen de volken (Zach.14:3).

Zach.12:6: *“Jeruzalem zal blijven voortbestaan op zijn eigen plaats, te Jeruzalem.”*

Zo staat het er letterlijk.

Er is geen woord Spaans bij.

Alsof er gezegd wordt: niet vergeestelijken, geen beeldende taal.

’t Is echt!

U zou de volgende exegetische regel kunnen hanteren: als uit de context niet duidelijk is dat het een geestelijke betekenis heeft, dan moet je het letterlijk lezen.

De eeuwen door heeft antisemitisme zijn voedingsbodem gevonden in het feit dat de joden Jezus vermoordden en de gemeenten vervolgden. Zelfs een man als Luther was daar lang niet vrij van. Velen hebben hun best gedaan de christelijke leer te ‘ont-joodsen’. Zo hoorde de van huis uit christelijk (!) opgevoede prins Claus, pas van zijn aanstaande echtgenote, toen nog prinses Beatrix, dat Jezus een jood was.

Laten we terug gaan naar de Romeinenbrief.
Het binnengaan van de heidenen.

Rom 11:25: *“een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, ..”*

Dit betekent volgens dr. J. van Bruggen, in zijn, eerder genoemde, boek, dat de laatste heiden is geënt in Israël.

Maar, dit staat er helemaal niet.

Er staat totdat de ‘volheid’ wat ook vertaald kan worden als ‘massa’ der heidenen, (het volk uit de heidenen) ‘**binnengaat**’.

In de Willebrord vertaling 1995 leest u het zo:

Rom11:25: *“...de verstening die over een deel van Israël gekomen is, duurt slechts totdat de grote massa van de heidenvolken is binnengegaan.”*

Maar toch.

Dr. J. van Bruggen sluit aan bij het beeld van de edele olijf.

Rom.11:16b-21: *“en is de wortel heilig, dan ook de takken. Indien nu enkele van de takken weggebroken zijn en gij als wilde loot daartussen geënt zijt en aan de saprijke wortel van de olijf deel hebt gekregen, beroem u dan niet tegen de takken! Indien gij u ertegen*

beroemt; niet gij draagt de wortel, maar de wortel u. Gij zult dan zeggen: er zijn takken weggebroken, opdat ik als loot geënt zou worden. Goed! Zij zijn om hun ongeloof weggebroken en gij staat door het geloof. Wees niet hoogmoedig, maar vrees! Want indien God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, Hij zal ook u niet sparen. Let dan op de goedertierenheid Gods en zijn gestrengheid: over de gevallenen gestrengheid, maar over u goedertierenheid Gods, indien gij bij de goedertierenheid blijft; anders zult ook gij weggekapt worden. Maar ook zij zullen, wanneer zij niet bij hun ongeloof blijven, weder geënt worden; God is immers bij machte hen opnieuw te enten. Want indien gij uit de wilde olijf, waartoe gij naar uw natuur behoort, weggekapt en tegen uw natuur op de edele olijf geënt zijt, hoeveel te meer zullen dezen, naar hun natuur, op hun eigen olijf geënt worden.”

Dr. J. van Bruggen vermeldt letterlijk (‘Het lezen v/d Bijbel’ blz 120) “Niet de heidenen zijn de wortel, maar de wortel Israël draagt hen... De heidenen gaan de stam Israël binnen door enting... zo zal toch een compleet Israël behouden worden.”

Van hieruit moet u dan, kennelijk, als ik hem goed begrepen heb de profetieën weer gaan lezen en voor Israël dit complete Israël invullen. En dus Israël of de kinderen van Jakob, of Jeruzalem, of Sion enz. niet meer lezen in zijn letterlijke, lees aardse betekenis, maar in een geestelijke of beeldende betekenis, waarin voor Israël de kerk, of de gemeente van Christus gelezen kan worden.

Het valt mij zwaar het hierin niet met hem eens te kunnen zijn.
In die zin zwaar...wie ben ik?

Zijn uitleg vind ik in alle bescheidenheid zelfs gevaarlijk.
Gevaarlijk om die reden dat door deze uitleg het zicht op de boodschap van de Bijbel, *het* Woord van God, ineens volledig wordt veranderd.

Mijn grootste bezwaar is, dat de joden, Israël, volgens mij, duidelijk niet de stam zijn.

Dat staat er ook helemaal niet, er staat dat de wortels heilig zijn en dan dus ook de takken.

De gedeeltelijke verharding waar Paulus over spreekt slaat op de takken, die dus juist niet heilig zijn en daarom worden weggebroken. Zij, de ongelovige Joden, het ongelovige Israël, zijn de takken. Zij, de Joden, waren de enige takken op de stam. Er zijn (ongelovige) takken weggebroken waardoor wij daartussen geënt zijn en zo deel krijgen aan de saprijke wortel van de olijf.

Daarna, nu dus, zijn wij christenen uit de heidenen, tezamen met christenen uit de joden aanwezig op de stam.

Deze stam is Christus, *het* zaad van Abraham, en niet Israël.

Hier draait het om!!

Wij hebben aan de saprijke wortel van de olijf deel gekregen. Jezus sprak vaak over stromen van levend water. De stam is het rijsje dat voortkwam uit de afgehouden tronk van Isaï.

Door geloof alleen kan Israël weer geënt worden en deel krijgen aan het nieuwe verbond in Zijn bloed.

Hét levenssap van de edele olijf.

Uit de brief aan de Galaten blijkt dat de beloften werden gedaan aan Abraham en zijn zaad. Dat zaad is Christus.

Gal.3:16: *“Nu werden aan Abraham de beloften gedaan en aan zijn zaad. Hij zegt niet: en aan zijn zaden, in het meervoud, maar in het enkelvoud: en aan uw zaad, dat wil zeggen aan: Christus.”*

Gal.3:29: *“Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen.”*

Dus als u christen bent, weet u dat Christus het zaad van Abraham is, en dat u **daardoor** ook zaad van Abraham bent.

Door het geloof in Christus bent u geestelijke kinderen van Abraham. Wij hebben wat dat betreft niets te doen met de, vleselijke kinderen van Abraham. We hebben alleen iets gemeenschappelijks gekregen met dat vleselijk zaad, nageslacht, van Abraham dat Christus heeft aangenomen.

Namelijk deel aan de saprijke wortel van de edele olijf.

Als joden Christus aangenomen hebben blijven zij op de Stam. Als een heiden Christus aanneemt wordt Hij geënt op die Stam.

Eerst de Jood en ook de Griek.

Uit Efeze 2:11-22 (heel belangrijk om te lezen) blijkt dat wij samen met de gelovige jood erfgenaam zijn geworden.

Efeze 2:16: “...en de twee, tot een lichaam verbonden, weer met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.”

Efeze 2:18: “...want door Hem hebben wij beiden in één Geest toegang tot de vader.”

Via die ene stam: Christus, die gegrond is op de heilige, saprijke wortel, vol van levend, dorstlessend water, hebben wij beiden, Israël van oudsher, maar nu dus alleen voor zover zij in Christus zijn, en wij gelovigen uit de heidenen, in Christus, toegang tot de Vader, in één Geest, de Heilige Geest, de belofte, de Trooster die Hij ons gegeven heeft.

Het is dus ook niet zo dat het gaat om de laatst geënte heiden in de stam Israël. Als je binnengaan al wilt vertalen naar geënt in, dan zou het gaan om de laatste heiden die geënt wordt in *Christus*.

De gedeeltelijke verharding, het in slaap liggen, het verblind zijn voor het heil in Christus, duurt totdat de volheid van de heidenen binnengaat. Het zal duren totdat de laatste heiden (volgens Gods soevereine uitverkiezing) in de gemeente van Christus is gebracht.

Of duidt het binnengaan van de volheid van de heidenen op een hele andere grote gebeurtenis?

Nogmaals:

Rom.11:25 (Willibrord '95 vertaling): “*de verstening die over een deel van Israël gekomen is, duurt slechts totdat de grote massa van de heidenvolken is binnengegaan.*”

En wat staat er bijvoorbeeld in Johannes 14:

Joh.14:2: *“in het huis mijns Vaders zijn vele woningen (anders zou Ik het u gezegd hebben) want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, **kom Ik weder en zal u tot Mij nemen**, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.”*

Hierover staat in 1 Thessalonicenzen:

1Thess.4:13-17: *“Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere mensen, die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zo hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden.”*

Als het binnengaan van de volheid der heidenen gebeurd is zullen er grote dingen geschieden.

Rom. 11:26: *“Hij zal goddeloosheden van Jakob (let op: er staat Jakob, Israël. Er staat niet Abraham) afwenden.”*

Wij mogen mogelijk onderscheiden:

Abraham gerechtvaardigd door het geloof, zijn zaad, enkelvoud: Christus.

Wij christenen uit joden en heidenen, gerechtvaardigd door het geloof, enerzijds en anderzijds; Jakob, dat is Israël, het verbondsvolk dat tot op de dag van vandaag leeft onder de wet en verblind is voor het heil in Christus, in afwachting van de komst van hun Messias.

De goddeloosheden worden afgewend.

We lazén al eerder dat de bedekking wordt weggenomen als Christus wordt aangenomen. (2Cor.3).

Geloof is uit genade alleen. God doet wedergeboren worden.
God werkt het geloof, de mens moet zich bekeren.
Hij zal zijn belofte aan Israël trouw blijven, ook al is Israël ontrouw.
(Vergelijk de veertig jaren in de woestijn.)

Wat een geheimenis!!

Paulus, zelf een jood, ziet het opwekken van naijver bij de joden als een heerlijkheid van zijn bediening. Wat zou hij graag zien dat enigen behouden werden.

Rom. 11:15: *“Want, indien hun verwerping de verzoening van de wereld is, wat zal hun aanneming anders wezen dan leven uit de doden.”*

Rom. 11:25: *“Want broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn (!), wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid van de heidenen binnengaat.”*

Het volk Israël zal gedeeltelijk verhard blijven totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan.
Totdat het volk van Christus, de gemeente van Christus, uit de heidenen compleet is ingegaan.

Rom. 11:26: *“Aldus, (‘en dan’, volgens de vertaling van de ‘Goed Nieuws Bijbel’) zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De verlosser zal uit Sion komen, Hij zal de goddeloosheden van Jakob afwenden.”*

Net als dat wij van onze zonden verlost zijn. Onze zonden waren op Hem, immers.

Het zal een enorme gebeurtenis zijn als Christus ons komt halen.
In een van de volgende hoofdstukken ga ik er dieper op in.
Johannes mag dat schrijven aan de zeven gemeenten:

Openb. 1:7: *“Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem hebben doorstoken; en alle stammen der aarde zullen over Hem weeklagen. Ja, amen.”*

In Zacharia lazen we het net ook al:

Zach. 12:10: *“...zij zullen (die ‘zij’ is het huis van David en de inwoners van Jeruzalem) hem aanschouwen die zij doorstoken hebben en over Hem een rouwklacht aanheffen, als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over Hem bitter leed dragen, als het leed om een eerstgeborene.”*

Rom.11:27: *“En dit is mijn verbond met hen, wanneer ik hun zonden wegneem.”*

Dit is nadat de volheid van de heidenen is binnengegaan.
Ook Jesaja en Jeremia vertellen hier al van.

Jesaja 59:20: *“ Maar als verlosser komt Hij voor Sion en voor wie zich in Jakob van overtreding bekeren, luidt het woord des Heren. En wat Mij aangaat, dit is mijn verbond met hen, zegt de Here. Mijn Geest, die op u is, en mijn woorden, die ik in uw mond gelegd heb, zullen niet wijken uit uw mond noch uit de mond van uw kroost, noch uit de mond van het kroost van uw kroost, zegt de Here, van nu aan tot in eeuwigheid.”*

Hier staat weer nadrukkelijk, *“in Jakob”*, in Israël. Er staat niet ‘in Abraham’. Als u er oog voor hebt gekregen, is dat een groot verschil.

Dit moet dus nog gebeuren.

Jeremia 31:31-34: *“Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel ik heer over hen ben, luidt het woord des Heren. Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël”* (hier staat niet; met de gemeente van

Christus, ik moet hier toch gewoon lezen wat er staat?) “sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des Heren: Ik zal Mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de Here: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des Heren, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.”

Kennelijk is hier geen evangelie verkondiging meer nodig, maar is God hier alles in allen.

1Cor 15:28 “Wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf Zich aan Hem onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen.”

Het is belangrijk hier te zien dat het nieuwe verbond gesloten wordt met het huis van Israël en het huis van Juda.

Toch wordt er vervolgens gezegd:

Jer.31:33: “maar dit is het verbond dat ik met het huis van Israël sluiten zal...”

Met dit laatste Israël wordt dus kennelijk weer een volledige hersteld Israël bedoeld, waarbij geen onderscheid meer is tussen het twee- en tien stammen rijk.

We zien dat ook al bij dichters en profeten in de Bijbel.

Daar is Israël de theocratische erenaam van het hele volk.

Zij verwachten een toekomstige hereniging.

Om die reden noemen de profeten, met name Hosea, het rijk van de tien stammen liever naar de machtigste stam; Efraïm.

En het hele volk; Juda en Efraïm.

Zo vermijden ze de naam Israël.

Dit herstel staat ons nog te wachten.

Of heeft het reeds in onze tijd een aanvang genomen?

Rom.11:28: “Zij, (Israël, de joden), zijn naar het evangelie vijanden om uwentwil.”

Laat dit eens op u inwerken...

Het is om u, om mij, dat de joden vijanden zijn van het evangelie. Het is om u, om mij, dat zij moeten leven zonder hun Heer, hun Adonai, hun Jeshua, waar gelovige joden, overal ter wereld, in hun synagoge elke dag om bidden.

Het is om u, om mij, dat de joden lijden, dat Israël strijd kent, dat ze niet verlost zijn, het is om u, om mij...

Wordt u daar niet stil van...

Laat dit om “uwentwil” nooit weg, verlies het nooit uit het oog!

Maar God heeft zijn volk niet verstoten, schrijft Paulus:

Rom 11:28: *“naar de verkiezing zijn zij geliefden ter wille van de vadersen.”*

God heeft immers een eeuwig verbond gesloten met Israël.

Rom.11:29: *“de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk.”*

Er wacht Israël een heerlijke toekomst!

Rom 11:12: *“Betekent nu hun val rijkdom voor de wereld en hun tekort rijkdom voor de heidenen, hoeveel te meer hun volheid!”*

Let op over welke groepen het hier gaat.

1. De wereld
2. De heidenen
3. Israël (hun)

Hun val betekent al rijkdom voor de wereld, de heidenen, en hun volheid betekent later nóg meer.

De christenen die voortgekomen zijn uit de val van Israël kunnen dus nooit dezelfde zijn als Israël.

Dan klopt de hele tekst niet meer!

Als bedoeld zou worden, zoals dr. J. van Bruggen beweerd, dat de laatste heiden binnengegaan zou zijn in ‘de kerk’ Israël, dan is daarmee de kerk dus vol, dan wacht de wereld en de heidenen, niet een nog grotere rijkdom, zoals de tekst zegt, maar het oordeel. Zijn uitleg moet dan dus fout zijn.

Alleen al met deze tekst is dan dus te bewijzen dat de leer, ‘zoals die in de kerk alhier (Ik bedoel de gereformeerd vrijgemaakte kerk), geleerd wordt’, niet juist is.

Dit was voor mij een hele schok.

Voor u op dit moment wellicht ook.

We leven namelijk niet, zoals geleerd, in het vrederijk.

Het zicht hierop wordt u door deze leer ontnomen.

U mag het duizendjarig vrederijk verwachten.

Dan zal de volheid van Israël tot ongekende zegen zijn!!

U kunt mij nu direct veroordelen omdat u de leer van het vrederijk niet kent. Of omdat u hebt geleerd dat het een valse leer is.

Maar broeder en zuster toets alstublieft de Bijbel, laat u door mij maar ook door anderen niets wijs maken.

Onderzoek zelf.

Het gaat om uw geloof, uw relatie met God uw Schepper en Jezus Christus uw Verlosser. Zijn Geest doet u de Bijbel verstaan en begrijpen.

Mits u dan wel de Bijbel zelf laat spreken.

Dus moet u zelf alles wat u hoort of leest toetsen aan Gods Woord. Dat is uw eigen verantwoordelijkheid.

Mag ik het zo zeggen: Betekent nu (zelfs) de val van Israël al rijkdom voor de wereld en het tekortkomen van Israël nu al rijkdom voor de heidenen, hoeveel meer zal de uiteindelijke volheid van Israël voor de wereld en de heidenen betekenen.

Het gaat hier om de volheid van hen die vielen!

Israël dus.

Die volheid slaat niet op een nieuw Israël, bestaande uit christenen uit de joden en de heidenen.

Het slaat niet op de kerk, of beter gezegd op de gemeente van Christus.

Het gaat in deze tekst om één en dezelfde “hun”.

Het slaat op het gevallen Israël, de weggebroken takken.

Eens zullen de dan levende joden tot geloof komen, en weer geënt worden.

Maar alleen door geloof in en het aannemen van Christus.

In de toekomst zal dat zeker gebeuren.

En dat zal tot zeer grote zegen zijn.

We lezen in Hosea:

Hosea 14:1-2: “Bekeer u, Israël, tot de Here, uw God, want door ongerechtigheid zijt gij gestruikeld. Komt met woorden van schuldbelijdenis, bekeert u tot de Here, zegt tot Hem: Vergeef de ongerechtigheid geheel en al, en wees genadig; wij bieden als offerstieren de belijdenis onzer lippen.”

Wat hier opvalt is dat schuldbelijdenis, met de lippen gebeurt, geen offers meer, geen tempeldienst, maar vragen om honderd procent genade. Kennelijk is er voor hen aan de door God vereiste genoegdoening voldaan (Christus).

Zoals Paulus dat ook zegt:

Rom.11:6: “indien het nu door genade is, dan is het niet meer uit werken (ook niet uit werken der wet dus, geen rechtvaardiging meer door offerdiensten) anders is de genade geen genade meer”.

Hosea zegt het zo:

Hosea 14:5: “Ik zal hun afkerigheid genezen, Ik zal hen vrijwillig liefhebben, want mijn toorn keert zich van hen af.”

God neemt hun verharding, hun afkerigheid zelf weer weg.

Hij doet het.

Het is honderd procent genade.

Niet alleen voor ons nu, maar straks, ook voor Israël.

Vervolgens sluit Hosea af met:

Hosea 14:9: “Wie wijs is, geve op deze dingen acht; wie verstandig is, erkenne ze. Want de wegen des Heren zijn recht: rechtvaardigen wandelen daarop, maar overtreders struikelen er.”

Vanuit deze achtergrond gaat er een wereld voor u open, ga nu de bijbel eens weer lezen, lees de profeten, lees de psalmen, en ontdek de toekomst waarvan de profeten spreken.

Jesaja bijvoorbeeld:

Jes. 62:11: “Want de Here doet het horen tot het einde der aarde: Zegt tot de dochter Sions: zie uw heil (uw Jeshua staat er in de grondtekst) komt; zie, zijn loon is bij Hem en zijn vergelding gaat voor hem uit. En men zal hen noemen: Het heilige Volk, De Verlosten des Heren: en gij zult genoemd worden: Begeerde, Niet verlaten Stad.”

Het evangelie gaat tot het einde der aarde, ook deze tekst.

Is het een opdracht?

Zegt tot de dochter Sions?

Moeten wij het zeggen tegen de dochter Sions, moeten wij hen jaloers maken, zie uw heil komt?

We zagen dat Paulus dit de heerlijkheid van zijn bediening achtte!

In Genesis lezen we dat Abraham het niet meer ziet zitten en verwacht dat hij kinderloos heengaat, dan zegt God tegen hem; uw **lijfelijke** zoon, die zal uw erfgenaam zijn.

Gen.15:18: “Te dien dage sloot de Here een verbond met Abraham, zeggende: Aan uw nageslacht zal ik dit land geven, van de rivier van Egypte tot de grote rivier, de rivier de Eufraat.”

Deze **lijfelijke** zoon, heeft voorzover mijn kennis reikt, dit land nog nooit, in die omvang gekregen of bewoond.
Het zal dus nog vervuld gaan worden.

Uiteraard is er buiten Christus geen behoud.
Niet voor Israël en niet voor ons, niet voor de jood en niet voor de Griek.

Paulus schrijft aan de Romeinen:

Rom.11:8: *"God gaf hun een geest van diepe slaap, ogen om niet te zien, oren om niet te horen, tot de dag van heden. Laten hun ogen verduisterd worden, zodat zij niet zien."*

Denk nou niet dat joden niet in God geloven.

(Ongetwijfeld zijn er joodse atheïsten.)

Maar in Israël gaan op de grote verzoendag, zo heb ik mij laten vertellen, de meeste joden nog steeds naar de synagogen, ze rouwen, ze vasten, ze verwachten de verzoening, bidden om vrede, bidden om de komst van hun Messias. Zij leven oudtestamentisch.

God bracht een geest van diepe slaap over hen.

Maar slaap loopt normaal gesproken altijd af met wakker worden!

Jezus stierf aan het kruis en betaalde voor de zonde van de hele mensheid. Door Christus is de weg naar God weer open, voor ieder die hem aanneemt.

Israël is in slaap gebracht.

De Zijnen hebben Hem niet aangenomen lazen we in Johannes.
Daardoor is het heil in Christus tot de heidenen gekomen!

Jezus Christus, de Gezalfde stond ten derde dage op uit de dood!

En Israël?

Ik lees in Hosea:

Hosea 6:1-2: *"Komt, laat ons wederkeren tot de Here! Want Hij heeft verscheurd, en zal ons helen; Hij heeft geslagen, en zal ons verbinden. Hij zal ons na twee dagen doen herleven, ten derde dage zal Hij ons oprichten, en wij zullen leven voor zijn aangezicht."*

Hier wordt je toch stil van!

Heeft u dit ooit eerder gelezen en opgemerkt?

Bedenkt u, dat als duizend jaar is als een dag, wij nu leven op de morgen van de derde dag... **Let op Israël!**

Het is toch niet moeilijk om te begrijpen wat Paulus zegt?

Rom.11:15: “Indien **hun** verwerping de verzoening der wereld is, wat zal **hun** aanneming anders wezen dan leven uit de doden.”

Rom.11:25: “Een gedeeltelijke verharding is over **Israël** gekomen”, (zij zijn verblind voor het heil van Christus), “totdat de volheid der heidenen binnengaat”.

Dan houdt die verblindheid dus op.

Er staat, verharding, **totdat**...!!

En vervolgens staat er:

Rom.11:26-29: “en aldus” (ik lees: eerst dan), zal gans **Israël** behouden worden. De verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van **Jakob** afwenden. En dit is mijn verbond met **hen**, wanneer ik **hun** zonden wegneem. **Zij** zijn naar het evangelie vijanden om uwentwil, naar de verkiezing zijn **zij** geliefden om der vaderen wil. Want de genadegaven en de roeping Gods zijn onberouwelijk.”

En niet onbetrouwelijk. Hij sloot immers een eeuwig verbond?

Voor mij gaat het bij de vetgedrukte woorden, om één en dezelfde. Namelijk de lijfelijke erfgenamen van Abram.

Rom. 11:30-32: “Want evenals gij (christen uit de heidenen) eertijds aan God ongehoorzaam waart, maar nu ontferming hebt gevonden door **hun** (Israël) ongehoorzaamheid, zo zijn ook **dezen** (Israël) nu ongehoorzaam geworden, opdat door de u (christen uit de heidenen) betoonde ontferming ook **zij** (Israël) thans ontferming zouden vinden. Want God heeft **hen** (Israël) allen onder ongehoorzaamheid besloten.

*Om Zich over **hen** (Israël) allen te ontfermen.”*

U kunt het toch niet duidelijker krijgen.

Het kan hier toch niet gaan over Israël waar de laatste heiden eens in geënt zal zijn? Over de volle kerk?

Het is voor mij een onbegrijpelijke dwaling.

Ik geloof wat er staat!

Namelijk, dat als de laatste ‘uitverkoren’ heiden zich bekeerd heeft en binnengegaan is, ... als de gemeente van Christus binnengehaald is in het vaderhuis met zijn vele woningen, God Israël uit ‘de dood’ waarin het ligt, zal opwekken.

Hij zal de bedekking van hun ogen wegnemen.

De dan levende Israëlieten, zullen zien wie zij doorstoken hebben en zich vol berouw bekeren. En Jezus Christus als hun Messias erkennen en aanvaarden.

En pas dan zal Jezus Christus het koningschap aanvaarden over Israël. Nu is Hij nog steeds, de Gezalfde.

Lees maar wat er staat:

Lucas 2:32-33: “Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen.”

Ook hier staat Jakob, dat is: Israël, en geen Abraham.

Terwijl de gemeente van Christus nadrukkelijk het zaad van Abraham wordt genoemd!

En kijk nu wat Jezus zelf zegt, vlak voor zijn Hemelvaart:

Hand.1:6-8: “Zij dan, die daar bijeengekomen waren, vroegen Hem en zeiden: Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël?”

Geen rare vraag immers.

Kennelijk vroegen ze zich nog steeds af wanneer Jezus nu eindelijk zijn koningschap zou aanvaarden en redding voor Israël zou brengen.

Israël leefde onder een Romeinse bezettingsmacht, zoals wij destijds onder de Duitsers bij wijze van spreken.

De Messias zou Israël bevrijden en dan zijn koningschap vestigen alle profeten en psalmen spreken er over.

Bij de feestelijke intocht in Jeruzalem was het nog niet zover.

Nu heeft Hij de dood overwonnen, nu heeft Hij een verheerlijkt lichaam, nu dan? ...vragen de discipelen. Jezus antwoord:

Hand.1:7-8: "...Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft, maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde."

Wij moeten dus Gods getuigen zijn op de hele aarde.

Wij moeten Israël immers tot naijver wekken.

Wij kunnen dat niet zelf.

Daarom zal God ons kracht geven, door de Heilige Geest over ons te laten komen. Met als doel, het herstel van het koningschap over Israël, door de gezalfde, Jezus Christus.

Die tot Koning gekroond zal worden.

Als Jezus Christus koning wordt over Israël, niets geen geestelijke of beeldende toestand, maar daadwerkelijk op aarde zoals de profetieën en de psalmen daarover spreken hoe zal het dan zijn?

Sla u bijbel open, het staat erin!

Wanneer en hoe dit zal gebeuren?

Ik denk in ieder geval niet voor de laatste heiden is binnen gegaan.

En Zijn vergelding gaat voor Hem uit.

Israël zal zich bekeren en Jezus alsnog (h)erkennen als *de* Messias. Hun Koning.

Bij de feestelijke intocht in Jeruzalem was Hij nog niet zo ver. Eerst moest Israël hem nog afwijzen, om uwentwil.

Zo wordt u gered, en zo worden zij straks gered!

Wat een genadige God hebben wij!

Jes.62:11-12: *“Want de Here doet het horen tot het einde der aarde: Zegt tot de dochter Sions: zie, uw heil komt; zie, zijn loon is bij Hem en zijn vergelding gaat voor Hem uit. En men zal hen noemen: Het heilige Volk, De Verlostes des Heren; en gij zult genoemd worden: Begeerde, Niet verlaten Stad.”*

Lees wat Ezechiël zegt over het herstel van Israël. Volgens mij is het niet voor tweeërlei uitleg vatbaar. Het is het woord van de Here onze God.

Ezech.37:1-6: *“De hand des Heren kwam op mij, en de Here voerde mij in de geest naar buiten en zette mij neer in een dal; dat was vol beenderen. Hij deed mij daar aan alle kanten omheen lopen en zie, zij lagen in grote menigte door het dal verspreid, en zie, zij waren zeer dor. En Hij zeide tot mij: Mensenkind, kunnen deze beenderen herleven? En ik zeide: Here Here, Gij weet het. Toen zeide Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen en zeg tot hen: gij dorre beenderen, hoort het woord des Heren. Zo spreekt de Here Here tot deze beenderen: Zie, Ik breng geest in u, en gij zult herleven; Ik zal spieren op u leggen, vlees op u doen komen, u met een huid overtrekken en geest in u brengen, zodat gij herleeft; en gij zult weten, dat Ik de Here ben.”*

Hier is sprake van een geest met een kleine letter, het vleeselijke leven keert hier terug. Het gaat maar niet om een individu maar om een naar alle windstreken van de aarde verstrooid volk. Dit volk moet weer tot leven komen als volk. Dit blijkt uit wat volgt.

Ezech.37:7-14: *“Ik nu profeteerde zoals mij bevolen was, en zodra ik profeteerde, ontstond er een geruis, en zie, een beweging, en de beenderen voegden zich aaneen zoals zij bij elkander behoorden; ik zag toe, en zie, er kwamen spieren op, en vlees, en er trok een huid overheen; maar geest was er nog niet in hen. Daarop zeide Hij tot mij: Profeteer tot de geest, profeteer, mensenkind, en zeg tot de geest: zo zegt de Here Here: kom van de vier windstreken, o geest, en blaas in deze gedoden, zodat zij herleven. Toen profeteerde ik, zoals Hij mij bevolen had; en de geest kwam in hen en zij herleeften en gingen op hun voeten staan, een geweldig groot leger. Voorts zeide*

Hij tot mij: Mensenkind, deze beenderen zijn het gehele huis Israels. Zie, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vervlogen; het is met ons gedaan. Daarom profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Here Here: zie, Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen opkomen, o mijn volk, en u brengen naar het land Israels. En gij zult weten, dat Ik de Here ben, wanneer Ik uw graven open en u uit uw graven doe opkomen, o mijn volk. Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in uw land; en gij zult weten, dat Ik, de Here, het gesproken en gedaan heb, luidt het woord des Heren.”

Hier ontvangen zij de Geest van God met een hoofdletter. Zoals wedergeboren christenen Gods Geest ontvangen hebben en hun lichaam een tempel van de Heilige Geest is.

Maar Ezechiël gaat verder en profeteert over het herstel van Israël, zoals we dat al eerder behandelden.

Ezech.37:15-28: “Het woord des Heren kwam tot mij: Gij mensenkind, neem een stuk hout en schrijf daarop: voor Juda en de Israëlieten die daarbij behoren; neem dan een ander stuk hout en schrijf daarop: voor Jozef (het stuk hout van Efraim) en het gehele huis Israels dat daarbij behoort; voeg ze dan aan elkander tot één stuk hout, zodat zij in uw hand tot één worden. Wanneer nu uw volksgenoten u vragen: Wilt gij ons niet medelen, wat gij daarmee bedoelt? zeg dan tot hen: Zo zegt de Here Here: zie, Ik neem het stuk hout van Jozef (dat aan Efraim toebehoort) en van de stammen Israels die daarbij behoren en Ik voeg het bij het stuk van Juda en maak ze tot één stuk hout, zodat zij één zijn in mijn hand. Terwijl de stukken hout die gij beschreven hebt, voor hun ogen in uw hand zijn, zeg dan tot hen: Zo zegt de Here Here: zie, Ik haal de Israëlieten weg uit de volken naar wier gebied zij gegaan zijn; Ik zal hen van alle kanten bijeenverzamelen en hen naar hun land brengen. En Ik zal hen tot een volk maken in het land, op de bergen Israels, en één koning zal over hen allen koning zijn; niet langer zullen zij twee volken zijn en niet langer verdeeld in twee koninkrijken. Niet langer zullen zij zich verontreinigen met hun afgoden, hun gruwelen en al hun overtredingen, maar Ik zal hen verlossen van alle afvalligheid waarmee zij gezondigd hebben, en hen reinigen, zodat zij Mij tot een

volk zullen zijn en Ik hun tot een God zal zijn. En mijn knecht David zal koning over hen wezen; een herder zal er voor hen allen zijn. Zij zullen naar mijn verordeningen wandelen en naarstig mijn inzettingen onderhouden. Zij zullen wonen in het land dat Ik aan mijn knecht Jakob gegeven heb en waarin hun vaders gewoond hebben; ja, zij zullen daarin wonen, zij, hun kinderen en hun kindskinderen, **tot in eeuwigheid, en mijn knecht David zal hun voor eeuwig tot vorst zijn.** Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten, een eeuwig verbond met hen zal het zijn; Ik zal hun een plaats geven, hen vermeerderen en mijn heiligdom voor eeuwig te midden van hen stellen. Mijn woning zal bij hen zijn; Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. En de volken zullen weten, dat Ik, de Here, het ben die Israël heilig, doordat mijn heiligdom voor eeuwig te midden van hen staat.”

Volgens mij hoef ik hieraan niets toe te voegen.

Er zal een situatie voor eeuwig ontstaan. Het moet nog geschieden. Ik wil u ook laten lezen wat Obadja schrijft.

Obadja 1:8 ev.: “Zie, de ogen des Heren Heren zijn tegen het zondige koninkrijk, en Ik zal het verdelgen van de aardbodem. Evenwel zal Ik het huis Jacobs niet geheel en al verdelgen, luidt het woord des Heren. Want zie, Ik geef bevel, en Ik schud het huis van Israël onder al de volken, gelijk men met een zeef schudt, en geen steentje zal ter aarde vallen. Door het zwaard zullen zij sterven, al de zondaren van mijn volk, die zeggen: Gij moogt het kwaad niet nader brengen en het ons niet tegemoet voeren. Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, Ik zal haar scheuren dichten en wat daarvan is ingestort, overeind zetten; Ik zal haar herbouwen als in de dagen van ouds,... Ik zal een keer brengen in het lot van mijn volk Israël: verwoeste steden zullen zij herbouwen en bewonen; wijngaarden zullen zij planten en de wijn ervan drinken; boomgaarden zullen zij aanleggen en de vrucht daarvan eten. Dan zal Ik hen planten in hun grond, en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit de grond die Ik hun gegeven heb, zegt de Here, uw God... Zie niet met leedvermaak die dag van uw broeder, de dag van zijn rampspoed, en maak u niet vrolijk over de kinderen van Juda op de dag van hun ondergang; en

zet geen grote mond op ten dage van hun benauwdheid; kom niet in de poort van mijn volk ten dage van hun ongeluk; gij, zie niet met leedvermaak zijn onheil, ten dage van zijn ongeluk; en strek de hand niet uit naar zijn have ten dage van zijn ongeluk; en sta niet op het kruispunt om zijn vluchtelingen uit te roeien, en lever zijn ontcomenen niet over ten dage der benauwdheid. Want nabij is de dag des Heren over alle volken; zoals gij gedaan hebt, zal u gedaan worden, uw daad zal op uw eigen hoofd terugvallen...

*Maar op de berg Sion (de Tempelberg, te Jeruzalem, de berg (Moria) waar Isaäk geofferd zou worden, de berg die genoemd werd; God zal erin voorzien. Nu nog staat er een moskee) zal er ontkoming zijn, en die zal een heiligdom wezen; en het huis van Jakob zal zijn bezittingen weer in bezit nemen... Verlossers zullen de berg Sion bestijgen om over het gebergte van Esau gericht te oefenen, en **het koningschap zal zijn aan de Here.**"*

De Here: Adonai, de gezalfde, Jezus Christus.

Verbaast het u, na deze hele uitleg, nog dat Jeruzalem elke dag in het nieuws is?

Amerika werd aangevallen, die 11^e september vanwege haar houding ten opzichte van Israël's Midden-Oosten politiek.

De Palestijnen zijn Arabieren, overwegend moslims, die bewust door de Arabische wereld in vluchtelingenkampen gehouden worden en moeten blijven zitten. Men wil geen vrede. Nu niet en nooit niet.

Er is maar een doel. Israël moet weer weg.

Vredesinitiatieven zullen niet slagen.

Het zal voorlopig politiek pappen en nathouden blijven.

De hele wereld zal zich er mee bemoeien.

Zach.12:3: "Te dien dage zal ik Jeruzalem maken tot een steen, die alle natiën moeten heffen; allen die hem heffen zullen zich deerlijk verwonden. En alle volkeren der aarde zullen zich daarheen verzamelen."

Is iedereen die zich met Jeruzalem bemoeit vandaag de dag de vingers al niet aan het branden?

Is er mogelijk nog maar één uitweg uit het conflict; Jeruzalem internationaal maken onder VN bestuur?

Het zit allemaal vast, broeders en zusters op Jeruzalem. Om nog preciezer te zijn, het zit vast op de tempelberg.

De berg Sion.

De duivel, ik lees Mohammed met zijn trawanten, zal zich met hand en tand verzetten om de berg Sion in handen te houden.

Al moeten er over de hele wereld duizenden doden voor vallen.

Ik roep u op, sla acht op de profeten!

Broeders en zusters, veracht de profetieën niet.

Wij leven midden in de bijbelse geschiedenis!!

Christus, komt er weer aan!

Houdt u lamp brandend.

Bruiloftsgast.

Gast!

❖ Bruiloft

Misschien een wat vreemde titel voor een nieuw hoofdstuk.

Toch wil ik er niet omheen.

Ik heb geleerd dat de kerk de bruid is, en Christus de bruidegom.

Bij het bestuderen van de Bijbel raakte ik hierover verward en ben dat eerlijk gezegd nog steeds.

Ik wil het toch met u delen. Het is immers helemaal niet vreemd dat sommige dingen in de Bijbel ons nog niet voor 100% duidelijk zijn. Het gevaar is dat we dan maar een leer in elkaar zetten om voor onszelf de zaak kloppend te krijgen.

De Gereformeerde kerken (vrijgemaakt) menen, denk ik, dat ze door de eeuwen heen, via de kerkgeschiedenis vanuit de Rooms Katholieke kerk, steeds dichtter teruggebracht zijn met hun leer bij de Bijbel.

Dit was nooit gebeurd als er vast was gehouden aan de bestaande leer van deze Katholieke kerk.

Hierin moeten we misschien gewoon verder...dichtter naar de Bron.

Mijn probleem is dat wij door elkaar heen bruid en bruiloftsgasten worden genoemd. Binnen dezelfde beeldspraak. Volgens mij kan dat niet. Hoe kun je gast zijn op je eigen bruiloft.

Ik neem aan dat u dat ook raar vindt.

In een andere beeldspraak is de gemeente van Christus zijn lichaam. Wij zijn de leden en hij het hoofd.

1Cor 12:12-13: *“Want gelijk het lichaam een is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, een lichaam vormen, zo ook Christus; want door een Geest zijn wij allen tot een lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met een Geest gedrenkt.”*

Efeze 1:10: *“om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder een hoofd, dat is Christus, samen te vatten.”*

Efeze 1:22: *“En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente.”*

Efeze 4:15: *“maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus.”*

Efeze 5:23: *“want de man is het hoofd van zijn vrouw, evenals Christus het hoofd is zijner gemeente; Hij is het, die zijn lichaam in stand houdt.”*

Kol.1:18: *“en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is.”*

Deze beeldspraak is duidelijk en geeft de tegenwoordige tijd aan, ter voorbereiding van de ‘volheid der tijden’. Het is het nu.

Terwijl de bruiloft toekomst is en voor ons ligt, tot de bruidegom terug komt.

De gemeente is dus het lichaam van Christus. Hij zelf het hoofd.

Dit beeld is volstrekt duidelijk.

Maar dan.

Het beeld van de bruid en de Bruidegom is een ander beeld. Hierbij is sprake van een bruiloft en bruiloftsgasten.

Vanuit de vraag naar bruid en bruiloftsgast, ben ik gaan zoeken en lezen in de Bijbel. Ik heb nergens kunnen vinden dat de gemeente van Christus de bruid is.

Wel lees ik dat Israël de bruid is en dat de discipelen bruiloftsgasten genoemd worden.

Op het moment dat je dan vervolgens de gemeente van Christus tot Israël bombardeert, en Israël tot de kerk, ja...dan word je bruid en bruiloftsgast tegelijk.

Dat is dus erg raar.

Het vraagt om nadere bestudering.

Jezus zal terug komen. Alle oog zal hem zien. Ook zij, die hem doorstoken hebben. Dit staat in Openbaringen.

Openb.1:7: “...alle oog zal Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben...”

Dan is de lijdensstijd van Israël volbracht.

De verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden. Dit is mijn verbond met hen, wanneer ik hun zonden wegneem, lazen we in Romeinen.

En dat gaat eens op een dag gebeuren.

Zach.3:9b: “En ik zal op een dag de ongerechtigheid van dit land wegdoen.”

Ezech.36:22: “Zo zegt de Here Here: niet om uwentwil doe ik het, o huis Israels, maar om mijn Heilige naam.”

We hebben gezien dat Israël hersteld zal worden en tot zijn volheid zal komen nadat de laatste heiden is binnengegaan.

De positie van Israël is voor mij duidelijk geworden.

Laten we zien wat Hosea schrijft over dit herstelde Israël.

Hosea 2:18 ev.: “Te dien dage zal Ik voor hen een verbond sluiten met het gedierte des velds, het gevogelte des hemels en het kruipend gedierte der aarde. Dan zal Ik boog en zwaard en oorlogstuig in het land verbreken, en hen veilig doen wonen. **Ik zal u Mij tot bruid werven voor eeuwig: Ik zal u Mij tot bruid werven door gerechtigheid en recht, door goedertierenheid en ontferming; Ik zal u Mij tot bruid werven door trouw; en gij zult de Here kennen.** Het zal te dien dage geschieden, dat Ik verhoren zal, luidt het woord des Heren: Ik zal de hemel verhoren, en die zal de aarde verhoren, en de aarde zal het koren, de most en de olie verhoren, en die zullen Jizreël verhoren. Dan zal Ik haar voor Mij zaaien in het land, en Mij ontfermen over Lo-ruchama, en tot Lo-ammi zeggen: Gij zijt mijn volk. En hij zal zeggen: Mijn God! De Here zeide tot mij: Ga weder heen, bemin een vrouw, die zich door een ander laat beminnen en overspelig is, gelijk de Here de Israëlieten bemint, die zich tot andere goden wenden en minnaars zijn van druivenkoeken. Toen kocht ik haar voor vijftien zilverstukken en anderhalve homer gerst. En ik

zeide tot haar: Vele dagen zult gij blijven zitten; gij zult geen ontucht bedrijven, geen man toebehoren; en ook ik zal tot u niet komen. Want vele dagen zullen de Israëlieten blijven zitten zonder koning en zonder vorst, zonder offer en zonder gewijde steen, zonder efod of terafim. Daarna zullen de Israëlieten zich bekeren, en de Here, hun God, zoeken, en David, hun koning, en bevende komen tot de Here en tot zijn heil, in de dagen der toekomst.”

Er staat: Het herstelde en bekeerde Israël, zal de bruid zijn (!)

Er staat niet dat de gemeente van Christus de bruid is.

Het gaat hier duidelijk over het volk Israël dat andere goden achterna gelopen is en dat ontrouwe volk zal het een tijd zonder God moeten stellen, zonder koning zonder vorst, zonder offer en zonder gewijde steen, zonder efod of terafim.

U leest er over in alle profeten en de Psalmen.

Wij lazen het in Romeinen. Een geest van diepe slaap.

Maar, we lazen ook, in Hosea, dat Israël ten derde dage weer opgewekt wordt.

Nogmaals: Als een dag is als duizend jaar, leven wij op de vroege ochtend van de derde dag...

Let u op Israël?

In het laatste vers lezen we dat de Israëlieten zich bekeren.

Ze zoeken de Here, hun God en David, hier wordt Jezus mee bedoeld, ze komen bevende tot de Here en tot zijn heil.

Het zal in de dagen der toekomst gebeuren.

(Vergelijkt u dit eens met de geschiedenis van Jozef en zijn broers)

In het Bijbelboek Johannes zegt Johannes de Doper:

Joh.3:29: “Die de bruid heeft, is de bruidegom; maar de vriend van de bruidegom, die erbij staat en naar hem luistert, verblijdt zich met blijdschap over de stem van de bruidegom. Zo is dan deze mijn blijdschap vervuld.”

Volgens de zeden van de Hebreëen was de ‘sjosjben’, een vriend van de bruidegom, de noodzakelijke tussenpersoon, zowel bij het aanzoek

als bij het sluiten van het huwelijk. Hij deed voor Zijn vriend bij de bruid het aanzoek.

De bruid is Israël.

Johannes deed het aanzoek namens de bruidegom.

Johannes riep Israël op zich te bekeren!

De gemeente van Christus, is ontstaan vanuit haar grondvesters, de discipelen. Kijk wat Jezus hier over hun positie zegt.

Matth. 9:15: *”Toen kwamen de discipelen van Johannes tot Hem en vroegen: Waarom vasten wij en de Farizeeën wel, maar uw discipelen niet? Jezus zeide tot hen: Kunnen soms **bruiloftsgasten** treuren, zolang de **bruidegom** bij hen is? Er zullen echter dagen komen, dat de bruidegom van hen weggenomen is, en dan zullen zij vasten.* “

Hetzelfde lezen we in Markus en Lukas.

Mark. 2:19: *“En Jezus zeide tot hen: Kunnen bruiloftsgasten dan vasten, terwijl de bruidegom bij hen is? Zolang zij de bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten.”*

Luk. 5:34: *“Jezus zeide tot hen: Kunt gij soms de bruiloftsgasten laten vasten, terwijl de bruidegom bij hen is?”*

Het maakt voor mij duidelijk dat de gemeente en Israël twee wegen bewandelen die duidelijk te onderscheiden zijn.

Jeremia profeteert over Israël, de bruid uit Hosea:

Jer.31:17: *“Ja, er is hoop voor uw toekomst, luidt het woord des Heren, de kinderen zullen naar hun gebied terugkeren.”*

Jer.31:31-32: *“Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des Heren. Maar dit is het verbond, dat*

Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des Heren: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.”

Aangaande het Midden-Oosten vandaag de dag, zou de volgende boodschap van Jeremia maar eens voorgehouden moeten worden aan de verenigde naties.

Als wij God willen dienen broeders en zusters, moeten wij onderscheiden dat dit *Zijn* weg naar vrede, *dé* roadmap is:

Jer.30:3: “Want zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik in het lot van mijn volk Israël en Juda een keer breng, zegt de Here, en hen terugbreng in het land dat Ik aan hun vaders gegeven heb, zodat zij het zullen bezitten.”

Jer.30:4: “Dit nu zijn de woorden die de Here over Israël en Juda gesproken heeft.”

Dooft de Geest niet uit, veracht de profetieën niet, maar toetst alles en behoud het goede.

❖ binnengaan

Dit is misschien wel het moeilijkste hoofdstuk.

Het binnengaan kwam al even aan de orde naar aanleiding van Romeinen 11 vers 25.

Ik had er in zo'n veertig jaar zelf dan ook nog nooit van gehoord.

Ik had het onder het bijbellezen eigenlijk ook nog nooit opgemerkt.

Ook in de Gereformeerde kerken (vrijgemaakt) heb ik er nooit van gehoord of er over gelezen.

Hoe is het mogelijk...?

Ik ben er van overtuigd dat het alles met de bedekking te maken heeft, waar ik al eerder over schreef. En met het wel of niet een geestelijk christen zijn.

Omdat ik wil getuigen van wat ik heb mogen ontdekken wil ik het toch vooral met u delen.

We lezen in de Romeinenbrief dat de volheid van de heidenen binnengaat. We lezen ook dat dr. J. van Bruggen dat binnengaan gelijkstelt met geënt worden in Israël.

Ik vind het raar om dat zomaar gelijk te stellen.

De apostel Paulus heeft het zelf eerst over de edele olijf.

Dan over hen die Christus aannemen uit de heidenen. Zij zijn takken van de wilde olijf. Deze heidenen worden door het aannemen geënt in die edele olijf.

En dan zou hij, die zelfde Paulus nu ineens het woord binnengaan gebruiken, terwijl hij 'geënt worden in' bedoeld?

Waarom zegt Paulus dan niet gewoon als de laatste heiden geënt is. De uitleg van dr. J. van Bruggen vind ik veel te simpel en absoluut niet aannemelijk.

Volgens mij heeft Paulus het hier echt over binnengaan en bedoelt hij wat hij zegt.

De Willibrord vertaling (1995) laat nog duidelijker zien wat er in de grondtekst staat:

Rom.11:25: *“Overschat uzelf niet, broeders en zusters. Ik wil u niet onkundig laten van dit geheim: de verstening die over een deel van Israël gekomen is, duurt slechts totdat de grote massa van de heidenvolken is binnengegaan.”*

Heel duidelijk wordt er hier gesproken over een tijdelijke verharding. Deze duurt totdat de grote massa christenen ontstaan uit de heidenvolken naar ‘binnen’ is gegaan.

Niet een laatste individu gaat binnen, nee het is een massale gebeurtenis van nooit vertoonde en ongekeerde grootheid!

Mag ik u laten zien wat de bijbel hierover nog meer zegt.

Jezus zelf zegt:

Joh. 13:36b: *“Waar Ik heenga, kunt gij Mij nu niet volgen, maar gij zult later volgen.”*

en

Joh. 14:2-3: *“In het huis mijns Vaders zijn vele woningen (anders zou Ik het u gezegd hebben) want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, **kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.**”*

en

Joh. 14:28: *“Gij hebt gehoord, dat Ik tot u gezegd heb; Ik ga heen en kom tot u.”*

Hebt u dit ooit zo gelezen?

Als u dood gaat, worden lichaam en ziel gescheiden.

Uw lichaam wordt begraven.

Uw ziel gaat naar het ‘paradijs’.

Dit zei Jezus immers tegen de moordenaar aan het kruis?

Heden zult gij met mij in het paradijs zijn.

Maar u gaat nog niet naar het vaderhuis met zijn vele woningen, dat gebeurd pas als Christus klaar is met plaatsbereiden en al de zijnen komt halen. U krijgt dan een verheerlijkt lichaam.

Hij zelf komt terug naar de aarde om ons op te halen en wij gaan dan met Hem mee, om vervolgens te zijn waar Hij nu is.

Thuis, in het huis van Vader met zijn vele woningen.

Hij komt in deze teksten niet terug om te oordelen de levenden en de doden, niet om zijn voeten te zetten op de olijfberg, maar om hen die van Christus zijn te halen en thuis te brengen.

Wij mogen dan binnenkomen.

Onze strijd is dan gestreden.

Wij zullen hem tegemoet gaan en ontmoeten in de lucht.

Zowel de op dat moment reeds overleden kinderen van God als de op dat moment nog levende kinderen van God.

Dus wij gaan Hem maar niet tegemoet in de lucht als ontvangstcomité bij Jezus terugkomst of zo. Om daarna weer terug te komen op de aarde.

Wij gaan hem tegemoet om bij hem te gaan wonen in het Vaderhuis.

Alle christenen verdwijnen van de aarde.

Stelt u zich de massale opstanding en de direct volgende massale ‘verhuizing’ eens voor. Gewoon in uw eigen woonplaats, ons land, Europa, over de hele wereld. Denk eens na wat dat betekent voor wie achterblijven. Ziet u de televisieberichten voor u, de krant, het internet. Hoe zou u reageren als u achterbleef? En uw burens, uw collega’s, uw vrienden wellicht als u mag ‘verhuizen’? Hebt u ze al van Jezus verteld?

Het kan nog!

Schaam u niet voor het evangelie.

De uitleg zoals die gegeven wordt; wij als het ontvangstcomité voor Jezus, is volgens mij duidelijk in strijd met de Bijbel!

1Thess. 4:14-18: *“Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zo hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen*

in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen.

Vermaant elkander dus met deze woorden.”

1 Cor. 15:51-53: *“Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden.”*

Fil.3:20-21: *“Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen.”*

Over deze opstanding, en over de verandering van ons vernederd lichaam, spreekt Jezus ook tegen de Joden als die Hem een strikvraag stellen omdat ze niet in de opstanding geloven. Ze vragen dan wie de man zal zijn van een vrouw die meerdere malen getrouwd is geweest tijdens haar leven. Zij die waardig gekeurd zijn, zegt Hij dan, dit zijn zij die Christus hebben aangenomen, krijgen deel aan deze opstanding en verandering.

Deze kinderen Gods krijgen bij die opstanding een verheerlijkt lichaam.

Lukas 20:35: *“maar die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen. Want zij kunnen niet meer sterven; immers, zij zijn aan de engelen gelijk en zij zijn kinderen Gods, omdat zij kinderen der opstanding zijn.”*

Het gaat bij deze opstanding uit de doden, niet om de opstanding uit de doden, bij het laatste oordeel.

Die opstanding vindt u in Openbaringen 20 beschreven. Nee het gaat hier om een opstanding “van tussen de doden uit”.

Zo blijkt uit de Schrift.

Alleen zij die in Christus ontslapen zijn worden opgewekt.

Er is dus een eerste opstanding en een tweede opstanding.

Zo is er een eerste en een tweede dood.

Het gaat hier dus om de eerste opstanding.

*Openb.20:4-6: “En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aanbeden en die het merkten niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang. De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. **Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, die duizend jaren.**”*

Die eerste opstanding vindt plaats bij het klinken van een bazuin.

We zagen al eerder dat Johannes moest opschrijven, hetgeen hij gezien had, hetgeen is, en hetgeen na deze geschieden zal.

Hetgeen na dezen geschieden zal is dus de periode die volgt op hetgeen is, de periode, die nu is. De periode van de gemeenten.

De periode die nu is, behandelt, beschrijft, of omschrijft hij, profetisch middels brieven aan de zeven gemeenten.

Daarna schrijft Johannes: “Na deze dingen zag ik en zie,...” en luidt daarmee de periode van hetgeen na deze geschieden zal in.

De periode van de gemeente van Christus op aarde eindigt hier.

De tweede opstanding is een opstanding van de doden, om te oordelen de levenden en de doden.

Openb.20:12: *“En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon (de grote witte troon), en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken. En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs.”*

Na de tweede opstanding en het oordeel, komt er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Openb 21:1: *“En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer.”*

Als Johannes de periode heeft beschreven ‘die is’, de periode van de gemeenten, schrijft hij daarna verder;

Openb. 4:1: *“Na deze dingen zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel; en de eerste stem, die ik gehoord had, alsof een bazuin met mij sprak, zeide: Klim hierheen op en ik zal u tonen, wat na dezen geschieden moet.”*

In de verzen en hoofdstukken die volgen is het kennelijk niet best om op de aarde te zijn. De mens is overgeleverd aan zichzelf en aan Gods oordeel. Zijn toorn gaat over de wereld.

De gemeente van Christus maakt dat niet meer mee.

Die is binnengegaan.

Precies volgens de belofte die Christus ons gedaan heeft.

Lees maar wat Hij schrijft aan de gemeente te Filadelfia.

Openb 3:10-11: *“Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die*

over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. Ik kom spoedig; houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme.”

Jesaja profeteerde hier ook al van.

Jes. 13:9: *“Zie, de dag des Heren komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om de aarde tot een woestij te maken en haar zondaars van haar te verdelen.”*

Zeer veel Bijbelteksten spreken hiervan!

De gemeente van Christus gaat volgens mij, duidelijk niet door deze periode heen.

Zij die Christus niet aangenomen hebben, gaan door deze periode heen en ontkomen niet aan Gods toorn...

Maar...uiteindelijk komt God met Israël tot zijn doel.

Als Jezus ons komt halen zullen zij zien wie zij doorstoken hebben. Wat een spijt wat een rouw, maar ook bekering.

God zal hun hart besnijden.

Zij worden ook wedergeboren Christenen, Messiasbelijdende joden.

Zelfs meer dan dat.

U kunt over deze gebeurtenis al lezen in Deuteronomium.

Deze besnijdenis van het hart zoals die in Deuteronomium voorkomt, wijst heen naar de besnijdenis van Christus aan het kruis, het wordt ten onrechte wel gebruikt om aan te tonen dat er tijdens de periode van de besnijdenis ook al sprake was van de besnijdenis van het hart, op dezelfde wijze als in het nieuwe verbond. Als u de context leest ziet u de grote profetische inhoud voor Israël.

Leest u vooral ook de hoofdstukken Deuteronomium 28 en 29.

Deut.30:1-8: *“Wanneer dan al deze dingen over u komen, de zegen en de vloek, die ik u voorgehouden heb, en gij dit ter harte neemt te midden van al de volken, naar wier gebied de Here, uw God, u verdreven heeft, en wanneer gij u dan tot de Here, uw God, bekeert*

en naar zijn stem luistert overeenkomstig alles wat ik u heden gebied, gij en uw kinderen, met geheel uw hart en met geheel uw ziel, dan zal de Here, uw God, in uw lot een keer brengen en Zich over u erbarmen; Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken, naar wier gebied de Here, uw God, u verstrooid heeft.

Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, de Here, uw God, zal u vandaar bijeenbrengen en vandaar halen; de Here, uw God, zal u brengen naar het land, dat uw vaders bezeten hebben, gij zult het bezitten en Hij zal u weldoen en u talrijker maken dan uw vaders. En de Here, uw God, zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij de Here, uw God, liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft. De Here, uw God, zal al deze vervloekingen op uw vijanden en uw haters leggen, die u vervolgd hebben. Gij zult weer naar de stem des Heren luisteren en al zijn geboden volbrengen, die ik u heden opleg.”

Let op, merk op, dat hier niet gesproken wordt over het houden van geboden, maar het volbrengen van al zijn geboden. Hiervoor moet ook de Israëliet een nieuwe schepping worden. Gods Geest zal in hen wonen. Israël zal tot een zegen voor de volken zijn.

Ook Joël profeteerde hierover.
Leest u het eens.

Terug naar datgene wat in Openbaring genoemd wordt: ‘wat na dezen geschieden zal’, zoals we dat ook elders aantreffen.
We moeten immers Schrift met Schrift vergelijken?

Jes. 13:13: *“Daarom zal Ik de hemel doen wankelen en de aarde zal bevend van haar plaats wijken door de verbolgenheid van de Here der heerscharen, ten dage van zijn brandende toorn.”*

Jer. 23:20) *“De toorn des Heren zal zich niet afwenden, tot Hij heeft volvoerd en tot stand gebracht de raadslagen van zijn hart; in het laatst der dagen zult gij dat duidelijk inzien.”*

Jer. 30:24: *“De brandende toorn des Heren zal zich niet afwenden, totdat Hij de plannen van zijn hart volvoerd en verwerkelijk heeft; in het laatst der dagen zult gij dat inzien.”*

Ezech. 7:3: *“Nu breekt het einde voor u aan, want Ik zal mijn toorn tegen u loslaten, Ik zal u richten volgens uw wandel en al uw gruwelen aan u vergelden”.*

Ezech. 7:8: *“Nu zal Ik weldra mijn grimmigheid over u uitstorten en mijn toorn ten volle over u brengen, Ik zal u richten volgens uw wandel en al uw gruwelen aan u vergelden.”*

De gemeente van Christus gaat niet door deze zware tijd, de dag van de komende toorn. Zij die Christus afwijzen wel.
Voor Christenen is er geen vergelding. Want er is geen veroordeling meer.

Rom.8:1/2a: *“Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn. Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt.”*

Maar de toorn komt echt over deze wereld.
Kijk ook maar naar deze tekst uit Lucas.

Luk. 3:7: *“Hij sprak dan tot de scharen, die uitliepen om zich door hem te laten dopen: Adderengebroad, wie heeft u een wenk gegeven om de komende toorn te ontgaan?”*

De toorn de vergelding gaat voor de tweede komst van de Here Jezus op aarde uit. Het wordt geprofeteerd tegen Israël.

Jes. 40:10: *“Zie, hier is uw God! Zie, de Here Here zal komen met kracht en zijn arm zal heerschappij oefenen; zie, zijn loon is bij Hem en zijn vergelding gaat voor Hem uit.”*

Gods toorn en vergelding zal verschrikkelijk zijn.
Maar Israël heeft een trouwe God.
Zo ontrouw als zij zijn geweest, zo trouw is Hij.

Israël is de bruid, Jezus de gezalfde en de bruidegom.

Door deze periode heen moet het komen tot een bruiloft en tot het aanvaarden van het koningschap voor Israël. Daarom wordt Israël verzegeld.

Openb.7:1-8: *“Daarna zag ik vier engelen staan aan de vier hoeken der aarde, die de vier winden der aarde vasthielden, opdat er geen wind zou waaien over de aarde, of over de zee, of over enige boom. En ik zag een andere engel opkomen van de opgang der zon, hebbende het zegel van de levende God; en hij riep met luider stem tot de vier engelen, aan wie gegeven was aan de aarde en de zee schade toe te brengen, en hij zeide: **Brengt geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, voordat wij de knechten van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben.** En ik hoorde het getal van hen, die verzegeld waren: honderdvierenveertigduizend waren verzegeld uit alle stammen der kinderen Israels. Uit de stam Juda twaalfduizend verzegelden, uit de stam Ruben twaalfduizend uit de stam Gad twaalfduizend, uit de stam Aser twaalfduizend, uit de stam Naftali twaalfduizend, uit de stam Manasse twaalfduizend, uit de stam Simeon twaalfduizend, uit de stam Levi twaalfduizend, uit de stam Issakar twaalfduizend, uit de stam Zebulon twaalfduizend, uit de stam Jozef twaalfduizend, uit de stam Benjamin twaalfduizend verzegelden.”*

Weet u nog wat we lezen in Ezechiël?

Twee stukken hout zouden weer één worden. (Ezech.37:16-19).

Eén volk Israël.

Weet u nog wat Paulus schreef, over wat er zou gebeuren nadat de laatste heiden binnengegaan zou zijn?

Gans Israël zal behouden worden.

Lees wat Johannes verder schrijft in Openbaring, direct na deze verzegeling.

Openb.7:9: *“Daarna zag ik, en zie, een grote schare, die niemand tellen kon, uit alle volk en stammen en natiën en talen stonden voor de troon en voor het Lam, bekleed met witte gewaden en met palmtakken in hun handen. En zij riepen met luider stem en zeiden:*

De zaligheid is van onze God, die op de troon gezeten is, en van het Lam! En al de engelen stonden rondom de troon en de oudsten en de vier dieren, en zij wierpen zich op hun aangezicht voor de troon en aanbaden God, zeggende: Amen, de lof en de heerlijkheid, en de wijsheid en de dankzegging, en de eer en de macht en de sterkte zij onze God tot in alle eeuwigheden! Amen. En een van de oudsten antwoordde en zeide tot mij: Wie zijn dezen, die bekleed zijn met de witte gewaden, en vanwaar zijn zij gekomen? En ik sprak tot hem: Mijn heer, gij weet het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die komen uit de grote verdrukking; en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed des Lams. Daarom zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in zijn tempel; en Hij, die op de troon gezeten is, zal zijn tent over hen uitspreiden.”

Johannes ziet de gemeente van Christus in de hemel opgenomen in heerlijkheid. Bewaard voor de dag van de komende toorn.

Kompleet met de laatste heiden die is binnengegaan in het huis van de Vader met zijn vele woningen. De massa uit de heidenvolken.

Hij spreidt zijn tent over ons uit.

Dat betekent: wij mogen veilig in Zijn huis wonen!

Ik begrijp het, ik word er stil van.

Ik kan wel huilen van blijdschap.

Wat een grote God hebben wij!

Snapt u het?

Wij leven in het tijdperk van de duivel.

Hij is de overste van deze wereld.

U ervaart wellicht geen verdrukking?

Nou de eerste christenen wisten precies dat dit over hun ging.

Reken daar maar op.

De duivel is geraffineerd genoeg om te weten dat hij zoals hij begon met de verdrukking van de christenen het niet kon winnen.

Het moest anders.

Tallose christenen zijn op het verkeerde been gezet door de bekering van een Romeinse keizer. De oprechtheid van deze bekering is

trouwens een groot vraagteken. Na zijn bekering roeide hij nog een deel van zijn familie uit, om maar aan de macht te kunnen blijven.

De kerk van Rome werd een feit.

In plaats van christenen te vervolgen werd je verplicht christen. Verplicht gedoopt, iedereen, jong en oud. Zonder doop geen behoud. (weet u nog de noodzaak van de vroegdoop? Kwam die niet hier weg?)

U weet en kent de weg die de Roomse kerk bewandeld heeft.

Naar mijn overtuiging staat de theologie van de reformatorische kerken, ook de gereformeed vrijgemaakte kerk, tot op de dag van vandaag zwaar onder invloed, van de leer van deze valse kerk.

De keizer waar ik van sprak, was Constantijn de Grote.

Hij verklaarde in het jaar 380 het christendom tot de enige staatsgodsdienst.

Geloof, berouw en bekering was kennelijk niet meer nodig om ingelijfd te worden in Christus. Het zicht op de wedergeboorte verdween.

Ging hier toen ook de kracht van de Geest goeddeels verloren?

Zijn de roomse- en reformatorische kerken, hier de bijzondere gaven van de Geest kwijtgeraakt?

Ik denk van wel.

Er zijn wel altijd buiten deze kerken om zelfstandige gemeenten gebleven waar de gaven van de Geest wel aanwezig waren en nog steeds zijn. Gaven van profetie, genezing, spreken in tongen enz.

Heeft de kerk zelf de theorie niet ontwikkeld dat de bijzondere gaven van de Geest alleen bestemd waren voor de begintijd van de kerk? Mij is geleerd dat de bijzondere gaven ‘startversterkers’ waren.

Nu wij de bijbel hebben, zijn ze niet meer nodig.

Deze visie is ontwikkeld vanuit het gebrek aan die gaven.

Ze zijn er niet meer. Wij hebben ze niet meer, dus kennelijk zijn ze niet meer nodig.

Maar nergens in de Bijbel is ook maar een enkel argument voor deze theorie te vinden.

Ze is zelfs radicaal in strijd met de Bijbel en dus leugenachtig.

Als u deze theorie gelooft spreekt u Gods Woord niet na.
Ik spreek hier harde woorden, maar uit liefde broeders en zusters!

We moeten ons ernstig afvragen waarom deze gaven in onze kerken, niet worden aangetroffen.

God heeft ze niet afgeschaft!

Nog steeds zijn er oprechte christenen die de gave hebben gekregen in tongen te kunnen spreken, nog steeds zijn er oprechte christenen die de gave van profetie hebben ontvangen.

Nog steeds zijn er oprechte christenen die de gave van de genezingsbediening hebben ontvangen.

Ook u moet daar (zelfs) naar streven zegt Paulus!

1Cor.12: 27-31: *“Gij nu zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden. En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachten, daarna gaven van genezing, bekwaamheid om te helpen, om te besturen, en verscheidenheid van tongen. Zijn zij soms allen apostelen? Allen profeten? Allen leraars? Allen krachten? Hebben soms allen gaven van genezing? Spreken soms allen in tongen? Vertolken zij soms allen? **Streeft dan naar de hoogste gaven.** En ik wijs u een weg, die nog veel verder omhoog voert.”*

1Cor.14:1: *“Jaagt de liefde na en **streeft naar de gaven des Geestes, doch vooral naar het profeteren.**”*

en

1Cor.14:12: *“Zo moet ook gij, omdat gij naar geestelijke gaven streeft, trachten uit te munten tot stichting van de gemeente.”*

Vanaf hoofdstuk 14 vers 39 lees ik met u een stukje door tot hoofdstuk 15 vers 2. Realiseert u zich hierbij dat de hoofdstuk indeling niet oorspronkelijk is. Leest u het hele hoofdstuk 14 eens.

1Cor.14:39-15:2: *“Zo dan, mijn broeders, streeft ernaar te profeteren, en belemmert het spreken in tongen niet. Laat alles*

*betamelijk en in goede orde geschieden. Ik maak u bekend, broeders, het evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat gij ook ontvangen hebt, waarin gij ook staat, **waardoor gij ook behouden wordt, indien gij het zo vasthoudt, als ik het u verkondigd heb, tenzij gij tevergeefs tot geloof zoudt gekomen zijn.***

Hebben wij het recht het evangelie (de blijde boodschap) van de gaven van de Geest aan te passen, omdat wij deze bijzondere gaven niet meer menen of meenden te signaleren.

Of doen wij Gods Woord geweld aan en moeten we feitelijk de oorzaak van het ontbreken van de bijzondere gaven van de Geest bij onszelf zoeken?

Streeft u er naar?

We gaan terug naar het jaar 380.

Kijkend naar de intense vervolgingen vóór Constantijn, werd door christenen de stelling aanvaard dat nu dan het duizendjarig rijk een aanvang had genomen. Vanwege de vredige omstandigheden voor de kerk. En ook omdat vele christenen hoge posities in de regering bekleedden, werd het idee geboren dat Christus door Zijn Kerk de wereld regeerde. De paus werd zijn plaatsvervanger op aarde. Volgens een van de ‘kerkvaders’ Augustinus (350-430) is de periode van de christelijke kerk, de periode van het duizendjarig rijk.

Beiden zijn volgens mij onjuist.

Jezus is nu nog geen Koning, maar de Gezalfde

(In het grieks: Christos).

Het Koninkrijk van God is er nog niet, maar het is komende.

Ik toon u dit aan.

Het Koninkrijk van God is het grote thema in de bijbel.

Het onderwerp is zeer complex. Ik beperk mij tot een hoofdlijn.

Ga er zelf biddend mee aan de slag.

Jezus zelf leert ons bidden: “Uw koninkrijk kome...”

Dit gebed ziet uit op de toekomst.

Het is er nog niet, maar het is komende.

Vaak wordt er gedacht en geleerd dat het Koninkrijk van God reeds op de aarde is gekomen en samen valt met de kerk.
Ik heb u laten zien waar dit volgens mij wegkomt.
(Deze leer kon wel eens een list van de duivel blijken te zijn)
Christus wordt dan gezien als ‘Koning van de Kerk’
Waarbij de kerk synoniem is met Israël.
Door middel van Zijn kerk heerst Christus op de wereldtroon.
Er is slechts sprake van een opgaande lijn tot de vervolmaking van dat Koninkrijk. En niet meer van een ‘komen’.

Nooit heeft Jezus voor zover ik weet dit zo uitgelegd.
Als het Koninkrijk van God al op aarde zou zijn, dan zou Jezus toch Koning wezen.
Dat is Hij niet.
Hij is het Hoofd van het lichaam, de gemeente, wij zijn de leden van dat lichaam. Hij is de Heer van mijn leven.
Jezus wordt Koning voor Israël.
Nergens wordt Jezus de Koning van de kerk genoemd.
Hij wordt de Koning der Joden!
Zo werd Hij al aangekondigd bij zijn geboorte.

Zo kwam Hij.

Luk.1:32-33: *“Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen.”*

Zo stierf Hij.

Matth.27:37: *“En boven zijn hoofd brachten zij op schrift de beschuldiging tegen Hem aan: Dit is Jezus, de Koning der Joden.”*

Zo ging Hij naar de Hemel.

Hand.1:6: *“Zij dan, die daar bijeengekomen waren, vroegen Hem en zeiden: Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël?”*

Let nu op zijn antwoord. “Hij zeide tot hen: Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft”, (en wij weten het al wel?) “maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde. En nadat Hij dit gesproken had, werd Hij opgenomen...”

Hij verwijst hier duidelijk naar zijn wederkomst, waarvan alleen God de Vader de ure weet. Dan pas wordt Hij koning voor Israël dan pas zet Hij zich op Davids troon, te Jeruzalem. Letterlijk.

Ondertussen draagt Hij ons op, met behulp van de Heilige Geest zijn getuigen te zijn over de hele wereld.

Wat een geduld heeft God.

Hij wil niet dat mensen verloren gaan.

Wij moeten aan het werk, zijn getuigen zijn, verkondigen.

Er is nog tijd.

God is nog genadig, maar de dag waarop Christus zijn Koningschap zal aanvaarden komt steeds dichterbij!

Zo zal Hij weer komen.

Openb.19:6: “En ik hoorde als een stem van een grote schare en als een stem van vele wateren en als een stem van zware donderslagen, zeggende: Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard.”

De duivel is de overste van deze wereld.

U kunt de teksten waarin hij zo genoemd wordt ook vertalen met de god van deze wereld of de vorst van de wereld blijkens de Willibrord vertaling 1995.

U ziet en hoort dit elke dag. Zet radio, tv, en internet maar aan om over geschreven pers nog maar te zwijgen. Het komt in uw woning.

Kijk naar het Midden–Oosten en zie een geestelijke strijd tegen Israël. U leeft midden in de bijbelse geschiedenis!

De Catechismus beweert (Antw.50 blz. 449 kerkboek) dat de Vader door Jezus Christus als hoofd van de christelijke kerk, alle dingen regeert.

Dit staat echter helemaal niet in de betreffende tekstverwijzing.

Daar staat iets anders:

Matth. 28:18: “ En Jezus trad naderbij en sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde.”

Hier staat dat Jezus alle macht gegeven is.

Niet meer en niet minder.

Door Schrift met Schrift te vergelijken blijkt dat Hij tijd laat voor bekering. Door de macht die Hem gegeven is en de door uitstorting van zij Heilige Geest over de gelovigen, zijn de gelovigen wel in staat onmenselijke dingen te doen. Denk hierbij aan wat er staat in het slot van Marcus.

Mar.16:17b/18: “...in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden.”

Wat een macht!

De koning David is vaak het beeld van Christus, de komende Koning David. Zo was hij ook als gezalfde het beeld van dé Gezalfde. Hij stond naast de in een spelonk slapende Saul. Deze Saul die God verlaten had en van wie het koningschap zou worden afgenomen. God zelf had hem een boze geest gegeven lezen we in de geschiedenis van Saul. Maar dan David. Hij was reeds tot koning gezalfd. Alle macht was hem nu op dit moment gegeven: Saul zijn vervolger lag in de spelonk aan zijn voeten. Maar het was zijn tijd nog niet. Hij liet de door God reeds geoordeelde Saul in leven. Het was niet aan hem de tijd en de ure te bepalen die God voor zichzelf beschikt had.

Er is gelukkig nog tijd.

Er is nog tijd voor Gods genade. Lees hierover bijvoorbeeld wat Simeon Petrus aan de gelovigen schrijft in 2 Petrus 3. Onder andere:

2 Petr.3:9: “De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen.”

Christus heeft voor alle heidenen om ons heen betaald.
God heeft geen behagen in de dood van een zondaar.
Hij wil niet onze dood maar ons leven.
Daarom geeft Hij tijd voor bekering.

Ezech.33:11: “Zeg tot hen: zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, Ik heb geen behagen in de dood van de goddeloze, maar veeleer daarin, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft. Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen.”

Ezech.18:23: “Zou Ik een welgevallen hebben aan de dood van de goddeloze? luidt het woord van de Here HERE. Niet veeleer hieraan, dat hij zich bekere van zijn wegen en leve?”

Ezechiël 18:32: “Want Ik heb geen welgevallen aan de dood van wie sterven moet, luidt het woord van de Here HERE; daarom bekeert u, opdat gij leeft.”

1 Tim.2:3/4: “Dit is goed en aangenaam voor God, onze Heiland, die wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkenning der waarheid komen.”

En wij...wij moeten zijn getuigen zijn.
Wat doet u met uw tijd?

Joh.5:22: “Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft het gehele oordeel aan de Zoon gegeven,...”

De gevolgen van de leer dat Jezus al koning is, zijn zeer ernstig.
Als het koninkrijk er al is en Jezus al Koning zou zijn, verdwijnt het zicht op de profetieën.

Tallose profetieën moeten nog vervuld worden.
Vele Psalmen bezingen profetisch de toekomst...
We zien het niet meer.
Er is geen plaats meer voor Israël.
Geen plaats meer voor Jezus als Koning van de Joden.
Geen plaats meer voor de troon van David.
Wij hebben de plaats van Israël dan ingenomen.
Er is geen plaats voor de opname van de gemeente, het binnengaan,
zoals ik dat mocht beschrijven.
Geen plaats voor de komst van de antichrist, de werkelijke
heerschappij van Koning Jezus en zijn Vrederijk op aarde, enz.
Het evangelie raakt bedekt, door de leer van een valse kerk, de
roomse kerk waar onze leer duidelijk van afstamt...
Strategie van de duivel?

Denkt u eens na.

Als u moet vertellen dat Jezus Koning over deze wereld is en haar
door zijn kerk regeert. Dan moet u wijzen op de kerkgeschiedenis...
Moord en doodslag.
Dan moet u wijzen op de toestand in de wereld... Diep tragisch.

Rom.8:22: *“Nu nog zucht de schepping in al haar delen.”*

Zou de wereld niet terecht het aftreden van deze Koning eisen?
U hebt dan toch voor redelijk denkende mensen helemaal geen
boodschap? Nee, de duivel is de overste, de god van deze wereld!

Kijk, nu kunt u alles uitleggen.

Als mensen om u heen zeggen ik kan niet geloven dat er een God is.
Wat een toestand in de wereld. Dat zou Hij toch nooit toelaten.
Dan kunt u vertellen dat er nu nog een god, een overste, van deze
wereld is die erop uit is voor ellende te zorgen en die rond gaat als
een briesende leeuw om te kijken wie hij kan verslinden. Maar dat er
ook een God is met een hoofdletter die u wil redden uit die ellende,
uit de macht van die boze vorst van de duisternis.

U hebt een geweldig evangelie te vertellen!

Onder andere het evangelie naar Matthéüs laat zien dat de duivel de wereld heerser van deze eeuw is.

Matth.4:8-9: *“Wederom nam de duivel Hem mede naar een zeer hoge berg en hij toonde Hem al de koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid, en zeide tot Hem: Dit alles zal ik U geven, indien Gij U nederwerpt en mij aanbidt.”*

Ziet u wie het alles nog bezit, ook al is Hij inmiddels overwonnen? Hem moeten we de schuld geven van alle misstanden in de kerk en kerkgeschiedenis, de toestand in de wereld.

Hij werkt met zijn boze geesten in de harten van mensen. Maakt mensen ongehoorzaam, bedekt het zicht op het volle evangelie en laat mensen verkeerde keuzes maken. Hij kent onze gebrokenheid en onze zondige natuur, onze oude mens, als geen ander. Voor deze keuzes zijn en blijven mensen zelf verantwoordelijk!

Tenzij ze in Christus vergeving ontvangen en opnieuw geboren worden. Dan kunnen ze het koninkrijk van God zien. Door wedergeboorte worden mensen een nieuwe schepping en komt Gods Geest in hen wonen. Echt alles wordt dan anders zelfs de Bijbel wordt ‘nieuw’. Dan is de mens meer dan overwinnaar!

In Christus!

Dan ook hebben we een boodschap voor de wereld.

We mogen vertellen dat er redding is uit de macht van deze draak. Door Jezus Christus die hem overwonnen heeft en die komende is om Zijn Koningschap te aanvaarden en de macht over te nemen.

Vrede zal er komen.

Laat u met God verzoenen.

Laat u redden door deze Vredevorst!

Ik kom nog even terug op die grote schare uit alle stammen, taal en volk en natie; de gemeente van Christus. We lezen daar eerder over in Openbaringen.

Openb.5:9-10: *“En zij (de vier dieren en de vierentwintig oudsten) zongen een nieuw gezang, zeggende: Gij zijt waardig de boekrol te*

nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt hen voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie en Gij hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde.”

Wij zullen te Zijner tijd, met Hem als koningen heersen. Heel de schepping die zucht en in barensnood is, ziet daar naar uit!

Rom.8:19: *“Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods.”*

De schepping zal verlost worden uit de macht van de duivel als Jezus weer komt om Zijn koningschap te aanvaarden.

Heel de schepping viert dan feest.

Dan ook komt psalm 96 tot zijn vervulling.

En klinkt er een nieuw lied.

Ps.96:1: *“Zingt de Here een nieuw lied, zingt de Here, gij ganse aarde... (vs.10-13) “Zegt onder de volken: De Here is Koning, vast staat nu de wereld, zodat zij niet wankelt; Hij zal de volken richten in rechtmatigheid. De hemel verheuge zich, de aarde juiche, de zee bruisse en haar volheid, het veld en al wat daarop is, verblijde zich; dan zullen alle bomen des wouds jubelen voor de Here, want Hij komt, want Hij komt om de aarde te richten; Hij zal de wereld richten in gerechtigheid en de volken in zijn trouw.”*

O... wat een dag zal dat zijn !!!!!!!!!!!!!!!!

Ik zou hier nog veel meer met u willen delen. Maar binnen de omvang van dit boekje gaat dat niet lukken.

Wel hoop ik oprecht dat u dit naspreken van de bijbel niet zondermeer afwijst. Maar biddend gaat studeren.

Er is zo geweldig veel te ontdekken.

Wij zijn zo rijk.

Laten we delen!

❖ begrafenis

Bent u al dood geweest?

Bent u al begraven geweest?

Voor iemand die leeft en dit gewoon kan lezen, lijken het rare vragen.

Misschien vindt u ze ook wel raar.

Het zijn dan ook letterlijk, wonderlijke vragen.

Vragen waarop u wel antwoord moet kunnen geven.

En dan niet een antwoord, dat anderen willen horen, omdat u op deze vraagstelling op een bepaalde manier zou moeten reageren, maar een eerlijk antwoord aan uzelf, door zelf uw hart te onderzoeken.

Wees eerlijk tegen uzelf.

Waarom gebruik ik het woord begrafenis? Ik wil het eigenlijk over uw (de) doop hebben. Hebt u de doop ontvangen zoals Jezus zelf in hoogst eigen persoon die heeft bevolen?

De eeuwen door is er strijd over de doop. Is de Bijbel zo onduidelijk, of de leer van de kerk, welke kerk dat dan ook mag zijn?

Ik wil met u luisteren naar het woord van God. Met u ontdekken wat er over in de Bijbel staat. Nooit was het kennelijk gewoon klip en klaar. Wat anderen er van vinden wil ik eigenlijk niet zo belangrijk laten zijn. Het gaat er om dat we de wil van de Here vinden, en die laat zich vinden in de Bijbel zelf. Wat mij betreft nergens anders.

Het probleem is nu dat velen opgesloten zitten in de traditie en de leer van de kerk. Er is een geweldige muur opgetrokken rond om de o zo kostbare eigen mening. Van een objectief beoordelen van de doop zoals die in de Bijbel voorkomt kan dan al geen sprake meer zijn. De mening van de eigen groep is waar en doorslagevend. Iedere afwijking hiervan komt je te staan op zeer emotionele weerstand. Toch is ook deze mening ooit gevormd. Talloze christenen werden gedood vanwege een afwijkende mening. Ik raakte verbaasd toen ik in een boek van David Pawson, 'De normale christelijke geboorte'

citaten tegen kwam uit een ander boek, namelijk ‘Baptism not for infants’ van de hand van ene T.E. Watson.
Het leek mij niet verkeerd dit door te geven.

Daarom wil ik beginnen met enige citaten van kerkhervormers die wij, u en ik, denk ik, toch hoog hebben. Luther, Calvijn en Zwingli. Hopelijk kan dit u helpen om uzelf open te stellen voor de bijbelse leer van de doop.

Luther heeft gezegd:

“Zonder persoonlijk geloof moet niemand gedoopt worden. Wanneer we niet zeker zijn dat jonge kinderen zelf geloven, kunnen we naar mijn mening de doop uitstellen. Het is zelfs beter helemaal geen kinderen meer te dopen, zodat we de doop niet door deze poespas en allerlei trucs belachelijk maken en de toorn van de gezegende majesteit van God oproepen.”

(uit: Preek voor de derde zondag na Epifanie)

Van Calvijn zijn de volgende woorden:

“Aangezien Christus de discipelen opdracht geeft om onderricht te geven vóór de doop en wil dat niemand dan gelóvigen tot de doop mogen worden toegelaten, lijkt het erop dat wij de doop niet juist bedienen; er moet eerst sprake van geloof zijn.”

(Harmony of the gospels, vol 3, blz.386, een commentaar op Matt.28)
en

“De doop volgt als het ware op geloof en daarom vindt die ook later plaats. Maar, ten tweede, wanneer de doop bediend wordt aan iemand zonder geloof, waar het per slot van rekening het zegel van is, is het zowel goddeloos als een enorme profaniteit.”

(Commentaar over Handelingen, vol. 1, blz 362)

Zwingli is nog duidelijker!

Ook hij was van mening dat de doop afhankelijk was van geloof.

De doop moest uitgesteld worden tot wat hij noemt, ‘de jaren des onderscheids’

(Werken, vol.4, blz 191) (Vadian 2, blz 231)

Van hem zijn ook de woorden:

“Niets doet mij op dit moment meer verdriet dan dat ik kinderen moet dopen, want ik weet dat het niet goed is”

(Quellen 4 blz. 184)

Hij is zo eerlijk ook de reden te vermelden waarom hij wel doorgaat met het dopen van kinderen. Hij is bang zijn prebend, zijn salaris, kwijt te raken.

De eerlijkheid gebied mij te zeggen dat de oorspronkelijke citaten niet door mij in hun oorspronkelijke context konden worden bestudeerd. Het is voor mij dan ook niet mogelijk de volledige, uiteindelijke visie op de doop, en de ontwikkeling van die visie, van de genoemde kerkhervormers weer te geven. Mijn bedoeling is niet hen hiermee tekort te doen. Mijn doel is het afbreken van de muren zodat de leer van de doop zoals die in de Bijbel voorkomt door uzelf beoordeeld kan worden.

Het is niet vanzelfsprekend goed zoals het nu is.

De strijd rond de doop, juist in de tijd van de kerkhervormers heeft alles te maken met de verbondenheid tussen kerk en staat.

Zoals bekend laat de burgerlijke stand uit het verleden zich vinden in de kerkregisters.

De kerk als staatskerk. Iedereen moest immers geloven. De kerk was immers het nieuwe Israel, het rijk van vrede was op aarde. God regeerde de wereld door zijn kerk. Iedereen moest gedoopt worden bij zijn geboorte.

De leer van de geloofsdoop leidde tot de zogenaamde wederdoop.

Dit was dus door de inbreng van de hervormers, uitgaande van genoemde citaten althans, te verwachten!

Gods plan?

Deze geloofsdoop werd echter als verraad aan de kerk beschouwd en dus ook als verraad aan de staat.

Vervolging was het gevolg.

Er ontstond een kerk onafhankelijk van de staat.

Onderdrukking leidde tot vluchten.

Zo werd deze overtuiging meegenomen naar de ‘nieuwe wereld’. Het is dan ook niet verwonderlijk dat er op dit moment zeer veel invloed op christelijk Nederland is vanuit Amerika.

Ook wat dat betreft leeft u midden in de kerkgeschiedenis.

God gaat door!

Zelf ben ik er van overtuigd dat de Bijbel klip en klaar, helder en duidelijk is over de doop.

Probeer u zich daar in dit hoofdstuk eens op te richten.

Laat wat u geleerd is, nou eens even op de achtergrond.

Wellicht vindt u het nu al gevaarlijk.

Ik wil u niet bij het Woord van God vandaan brengen, maar u erheen leiden. Vergeet mijn zuivere intentie daarin niet.

Wordt niet verdrietig of boos, daarmee werpt u barricaden op.

Stel uw hart open voor het Woord van God.

Als u het niet met mij eens kunt zijn, bid dan of God u wil laten zien in de Bijbel, waar ik Zijn waarheid geweld aandoe, zodat u mij aan de hand van de Bijbel, onze gemeenschappelijke bron, terecht kunt wijzen.

Ik wil u vragen om verder te lezen zoals ik hiervoor heb geschreven. Biddend om wijsheid en inzicht.

Bij zo’n kwetsbaar onderwerp, waarop we elkaar zomaar oordelen is veel, heel veel wijsheid nodig.

Ook voor een kerkenraad en voor predikanten. Er moet niet met de bestaande leer zomaar over mensen, die vol overtuiging in het volgen van de goede Herder met hun geweten op het terrein van de doop worstelen, heen gewalst worden.

Vader in de hemel, wilt u ons die wijsheid die nodig is om te spreken, te schrijven en te luisteren overvloedig geven. Ik zie er naar uit dat wij als christenen elkaar allemaal kunnen vinden in één doop.

Laat uw waarheid zien Vader. Ik bid het u in Jezus naam.

Ik wil met u delen wat de Bijbel zegt over de doop.

Het formulier voor de bediening van de heilige doop aan de kinderen van de gelovigen zoals dat in de gereformeerde vrijgemaakte kerken wordt gebruikt, begint met de juiste vaststelling dat wij:

Gereformeerd Kerboek, blz.512: “...in het rijk van God niet kunnen komen, of wij moeten opnieuw geboren worden.”

Ik schreef hierover in het hoofdstuk wedergeboorte.
Het formulier gaat verder:

“Dit moet ons ertoe brengen dat wij een afkeer krijgen van onszelf, ons voor God verootmoedigen en onze reiniging en ons behoud buiten onszelf zoeken.”

Paulus zegt tegen de Galaten:

Gal 2:19: “Want ik ben door de wet voor de wet gestorven om voor God te leven.”

De wet leert u uw zonden kennen.

Als u in God gelooft krijgt u daardoor een afkeer van uzelf.

U zult u met God moeten verzoenen om weer van uzelf te kunnen houden. U moet immers ook uw naaste liefhebben als uzelf.

Wilt u voor God leven?

Dan moet u dood voor de wet.

Gal 2:20: “Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven.”

Door met Christus gekruisigd te worden gaat u dood, u leeft nu niet langer onder de wet, maar u mag na opgewekt te zijn in een nieuw leven met Christus, leven onder de genade.

Dan leeft Christus in u!

Laat dat eens op u inwerken...

Als dat werkelijk zo is zullen stromen van levend water uit uw binnenste uitgaan.

U zult een zegen zijn voor uw omgeving.

Bent u dat al...?

Daarom schreef ik het hoofdstuk over de bedekking die alleen in Christus wordt weggenomen.

De wet van de tien geboden heeft voor u zijn betekenis verloren.

U mag nu leven uit en door de Geest!

U hebt ook alleen nog maar te maken met de wet van de Geest!

(lees 2 Cor. 3 nog maar eens!)

2 Cor. 3:17: *“De Here nu is de Geest; en waar de Geest des Heren is, is vrijheid.”*

U bent, na wedergeboren te zijn, vrij!

Paulus voegt daar in zijn brief aan de Galaten nog iets zeer belangrijks aan toe.

Gal.2:21: *“Ik ontnem aan de genade Gods haar kracht niet; want indien er gerechtigheid door de wet is, dan is Christus tevergeefs gestorven.”*

De doop moet het teken van uw kruisiging, uw dood, uw begrafenis en uw opwekking in hét nieuwe leven zijn!

Maar, zondermeer stelt nu het formulier voor de doop van onze kinderen het volgende:

Gereformeerd Kerkboek, blz. 513: *“Hoewel onze kinderen dit alles niet begrijpen, mogen wij hen daarom toch niet van de doop uitsluiten...”*

Een onbegrijpelijke toevoeging aan de leer van de Bijbel.

U kunt de Bijbel spellen, binnenste buiten keren, maar u zult deze opmerking nergens, ook niet in afgeleide vorm tegen komen in de Bijbel. Het is een leer van de kerk.

Waarschijnlijk vindt u dit harde woorden. Dat zijn het ook.

Nergens in de Bijbel staat dat wij mensen mogen dopen omdat hun ouders geloven.

Er moet ook niet te gemakkelijk geroepen worden dat God een God van familiebanden is. Dat klinkt natuurlijk wel heel mooi en vroom, maar we worden in werkelijkheid door deze God voor een persoonlijke individuele keuze geplaatst.

Dit zegt Jezus er zelf van:

Luc.12:51-53 “Meent gij, dat Ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen? Neen, zeg Ik u, veeleer verdeeldheid. Want van nu aan zullen vijf in een huis verdeeld zijn, drie tegen twee en twee tegen drie. Zij zullen verdeeld zijn, vader tegen zoon en zoon tegen vader, moeder tegen dochter en dochter tegen moeder, schoonmoeder tegen haar schoondochter en schoondochter tegen schoonmoeder.”

en

Luc.14:26 “Indien iemand tot Mij komt, en niet haat zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja zelfs zijn eigen leven, die kan mijn discipel niet zijn.”

Wellicht kunt u niet zoveel met deze teksten. Herkent u er niets van. Toch zijn er, ook in gereformeerd vrijgemaakte gezinnen, mensen die grote conflicten ondervinden, zelfs het huis uit moeten van vader of moeder, of geconfronteerd worden met een scheiding, of de kerkgemeenschap uitgezet worden omdat ze besloten Christus onvoorwaardelijk toe te laten in hun leven en zich in Zijn opdracht onder te laten dompelen in het bad der wedergeboorte.

Niemand is plaatsvervanger dan Christus alleen.

Nergens staat dat mensen gedoopt mogen worden die nog niet geloven maar dat hopelijk wel zullen gaan doen.

Nergens staat dat de doop al bediend mag of kan worden los van geloof, berouw en bekering.

Daarmee wordt in mijn overtuiging de leer van de kinderdoop een verkeerde leer. Een leer, die in strijd met de instelling van de doop, voortborduurde op de besnijdenis.

Nergens in de bijbel zult u echter aantreffen dat de doop in de plaats van de besnijdenis is gekomen.

Deze leer ontkracht het beeld en de bedoeling van de instelling van de doop.

Deze leer kon ontstaan doordat wij de gemeente van Christus inlijven in Israël, doorborduren op dat oude verbond en spreken over verbondsvernieuwing.

Dit terwijl Jezus zelf spreekt over het nieuwe verbond in zijn bloed!

De bijbel spreekt verder over een oud verbond dat niet ver van verdwijning is.

Daarom schreef ik hierover het hoofdstuk Israël.

Voor mij is de strijd rond de doop, de eeuwen door, het aantoonbare bewijs dat de macht van de overste van deze wereld nog volop aanwezig is.

Kijk om u heen, vandaag de dag.

Duizenden kinderen ontvangen de doop.

Duizenden van hen verlaten daarna God en de kerken.

De duivel triomfeert over hen.

Terwijl de doop, als bad der wedergeboorte, ons verzegelt dat wij een nieuwe schepping zijn, geborgen zijn in de handen van Vader!

2 Cor. 5:17: *“Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen.”*

Rom.8:38-39: *“Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.”*

Zo mag een wedergeboren, een geestelijk christen, Paulus van harte naspreken. Als u oprecht die nieuwe schepping bent, kan niets of niemand u meer van uw geloof en de liefde van uw God afbrengen.

Als uw geloof werken voortbrengt, als u vrucht draagt, mag u weten dat niets of niemand u nog kan scheiden van de liefde van God. U bent en blijft geborgen in de handen van Vader.

Als uw geloof geen werken laat zien is het geloof dood.

Jak.2:17: "Zo is het ook met het geloof: indien het niet met werken gepaard gaat, is het, op zichzelf genomen, dood."

Zo is het ook met het vrucht dragen.

Brengt u geloof geen vruchten voort, dan wacht de dood.

Met alleen geloven bereikt u niets.

De boze geesten geloven ook.

Of u ingelijfd bent door de besnijdenis in Israël of door de kinderdoop in hetzelfde verbond, betekent niets.

Kinderen van het oude verbond kan God zelfs uit stenen maken.

Nee, het gaat erom of iemand een nieuwe schepping is en zijn oude schepping heeft begraven in het water van de dood...de doop.

Luc.3:8-9: "Brengt dan vruchten voort, die aan de bekering beantwoorden. En gaat niet bij uzelf zeggen: Wij hebben Abraham tot vader; want ik zeg u, dat God bij machte is uit deze stenen Abraham kinderen te verwekken. Ook ligt reeds de bijl aan de wortel der bomen. Iedere boom dan, die geen goede vruchten voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen."

Gal. 6:15: "Want besneden zijn of niet besneden zijn betekent niets, maar of men een nieuwe schepping is."

Vrij vertaald kunt u dan zeggen: (kijk maar om u heen) als kind gedoopt zijn of als kind niet gedoopt zijn betekent niets, maar of men een nieuwe schepping is.

Christen moet je worden. Of je nu als jood geboren wordt, als kind van een messiasbelijdende jood of als kind van een christen. Je moet opnieuw geboren zijn. Een nieuwe schepping zijn!

Hieruit blijkt dat de kinderdoop een andere doop is dan de geloofsdoop, die de bijbel leert.

Niet eerst dopen en dan geloven, maar eerst geloven, en dan dopen!

Mark. 16:16: *“Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden.”*

Deze doop op het geloof is een andere doop dan de kinderdoop, die een soort inlijvingsdoop is.

Er kan dan dus ook nooit sprake zijn van ‘overdoop’.

In veel kerken worden deze twee soorten doop door elkaar heen, in strijd met de Bijbel bediend.

Want de Bijbel zegt dat er maar één soort doop is.

De doop op geloof, berouw, bekering.

Ef. 4:1-6: *“Als gevangene in de Here, vermaan ik u dan te wandelen waardig der roeping, waarmede gij geroepen zijt, met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen, en u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes: één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, **één doop**, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen.”*

Wat de doop is en wat ze symboliseert hoop ik vanuit de Bijbel, nu duidelijk te maken.

Dr. J. van Bruggen schrijft in zijn boek ‘Het diepe water van de doop’, het volgende:

Pag.18 ev: “Het werkwoord ‘dopen’ is inmiddels gaan behoren tot het kerkelijk taalgebruik en het wordt bijna uitsluitend gebruikt voor de inwijdingsceremonie van de christenen. Wanneer we echter het stof van de eeuwen afkloppen, komen we terug bij een gewoon Grieks werkwoord (baptizesthai). Dit werd gebruikt als aanduiding voor het onderdompelen van mensen of voorwerpen. Daarbij is niet gedacht aan het dompelen, maar aan het laten verzinken in het water. Zo heet een gezonken en vergaan schip in het Grieks een ‘gedoopt’

schip. En iemand die volledig onder invloed is geraakt, heet een ‘in wijn gedoopte’. Het werkwoord geeft dus aan dat men geheel verdwijnt in het water: wanneer het niet om een ceremonie zou gaan, zou dit een verdrinkingsdood worden. Geen wonder dan ook dat de apostel Paulus de doop van de christenen verbindt aan het in Christus begraven worden:

Rom.6:3: *“Of weet u niet dat wij allen, die in Christus Jezus ondergedompeld zijn, in zijn dood zijn ondergedompeld?”*

En de apostel Petrus denkt van de christelijke onderdompeling in het water terug aan de zondvloed: dat was ook zo’n dodelijk overspoelend water! Gelukkig was er de ark die Noach uit het water omhoogtrok en gelukkig is er de naam van Jezus die ons uit de dood optrekt!”

Ik wil hier persoonlijk ook graag het verhaal van Jona aan toevoegen.

U weet hoe hij ‘gedoopt’ werd.

U kunt dit lezen in het bijbelboek Jona.

Hier is echt sprake van wedergeboorte.

Jona is hier ook een beeld van Jezus.

Jezus werd op vergelijkbare wijze als Jona ‘gedoopt in de dood’ alleen in een echt graf. Hij stond de derde dag weer op uit de dood, zoals Jona uit de vis.

Jezus spreekt ook tegen zijn discipelen over zijn doop.

Denk hierbij dus aan de betekenis: ondergedompeld worden in, verzinken in, ...ten onder gaan.

Marcus 10:38-39: *“Doch Jezus zeide tot hen: Gij weet niet, wat gij vraagt. Kunt gij de beker drinken, die Ik drink, of met de doop gedoopt worden, waarmede Ik gedoopt word? Zij zeiden tot Hem: Wij kunnen het. Jezus zeide tot hen: De beker, die Ik drink, zult gij drinken en met de doop, waarmede Ik gedoopt word, zult gij gedoopt worden,...”*

Van de beker weten we dat Jezus op enig moment bidt of de Vader de beker van hem weg wil nemen.

En bij zijn arrestatie zegt hij tegen Petrus: “Zou ik de beker niet drinken die de Vader mij te drinken geeft?”

De doop wijst in bovenstaande tekst op Zijn ondergedompeld worden, zijn ten onder gaan, in de dood.

Ook onze geloofsdoopt wijst op deze kruisdood; wij worden ondergedompeld in Zijn dood. In de dood die Hij voor ons heeft ondergaan. En daardoor kunnen en mogen wij met Hem opstaan in een nieuw leven.

Wedergeboren!

Zo is de doop het bad der wedergeboorte.

U wordt zo gedoopt met water en met de Heilige Geest.

En zo legt u uw oude mens af (dit is een actief handelen van een mens die gelooft, berouw heeft, en zich bekeert).

U begraaft uw oude mens in het water van de doop.

En u staat op als een nieuwe schepping.

Bekleed met Christus.

De doop is dus meer, veel..., ontzagelijk veel meer dan een symbolische afwassing.

De bijbel staat hier vol van:

Rom. 6:3-14: ”Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen. Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn met hetgeen gelijk is aan zijn opstanding; dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven, daar wij weten, dat Christus, nu Hij uit de doden is opgewekt, niet meer sterft: de dood voert geen heerschappij meer over Hem. Want wat zijn dood betreft, is Hij voor de zonde eens voor altijd gestorven; wat zijn leven betreft, leeft Hij voor God.

Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wel dood zijt voor de zon-

de, maar levend voor God in Christus Jezus. Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen, en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God. Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.”

Lees wat Jezus zegt tegen Johannes als Hij bij hem komt om gedoopt te worden:

Matth.3:15: "Laat Mij thans geworden, want aldus betaamt het ons alle gerechtigheid te vervullen."

Toen Jezus opsteeg uit het water (wat een verrijzenis) daalde Gods Geest op Hem neer. Zo staan wij ook uit het watergraf op in een nieuw leven en ontvangen Gods Geest.

Onderstaande tekst volgt op de preek van Petrus direct na de uitstorting van de Heilige Geest. Het raakt de toehoorders diep in hun hart en ze vragen de mannen broeders: Wat moeten wij doen?

Dan antwoord Petrus hun:

Hand.2:38/39 “...: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal.”

Het is een grote en dramatische misleiding deze tekst aan te wenden om de kinderdoop te rechtvaardigen. Toch gebeurt het. De misleiding zit hierin dat deze tekst niets, maar dan ook niets van doen heeft met de beloften die God deed aan Abraham.

De belofte in dit vers is duidelijk en aantoonbaar de persoon van de Heilige Geest, de Trooster.

(zie hiervoor wat voorafgaat aan deze tekst in: Hand. 1:4 en 2:33)

Hier hebben we een van de vele teksten die op een zeer kwalijke

wijze uit hun verband gehaald zijn om een leer kloppend te maken.

Ik toon het u aan:

Lukas 24:49 *“En zie, Ik doe **de belofte** mijns Vaders op u komen. Maar gij moet in de stad blijven, totdat gij bekleed wordt met kracht uit den hoge.”*

Het is duidelijk dat hier over de Heilige Geest gesproken wordt als ‘de belofte’. Net als in de volgende teksten:

Hand.1:4 *“En terwijl Hij met hen aanzat, gebood Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op **de belofte** van de Vader, die gij zeide Hij van Mij gehoord hebt.”*

Hand.2:33 *“Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is en **de belofte** des Heiligen Geestes van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat gij en ziet en hoort.”*

Gal.3:14 *“Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen in Jezus Christus, opdat wij **de belofte** des Geestes ontvangen zouden door het geloof.”*

Efez.1:13 *“In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werdt, ook verzegeld met **de Heilige Geest der belofte**,... ”,*

Doordat Gods Geest in ons komt wonen worden wij geestelijke mensen. We krijgen deel aan de goddelijke natuur.

2Cor. 5:17: *“Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen.”*

en

Rom. 7:4-6: *“Bijgevolg, mijn broeders, zijt ook gij dood voor de wet door het lichaam van Christus om het eigendom te worden van een ander, van Hem, die uit de doden opgewekt is, opdat wij Gode vrucht*

zouden dragen. Want toen wij in het vlees waren, werkten de zondige hartstochten, die door de wet geprikkeld worden, in onze leden, om voor de dood vrucht te dragen; maar thans zijn wij van de wet ontslagen, dood voor haar, die ons gevangen hield, zodat wij dienen in de nieuwe staat des Geestes en niet in de oude staat der letter.”

Met de doop in de dood van Christus laat u een leven achter u en ontvangt u nieuw leven.

Dit is geen automatisme omdat uw ouders geloofden.

Het is niet zo dat u kunt zeggen: ik ben als pasgeboren baby gedoopt, dus ik mag niet gaan weigeren te geloven, en dan is het verder in orde met God.

Nee, nogmaals, de boze geesten geloven ook. (Jak.2)

En reken er maar op dat zij het zeker weten.

Het gaat er ook voor een pasgeboren baby om dat hij of zij later zijn oude mens aflegt en zich bekleedt met Christus.

Hij of zij moet ook gelovig ingaan op de roepstem van God en om behouden te worden moet hij of zij ook wederom geboren worden.

*Kol. 2:12: “In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van Christus, daar gij met Hem **begraven** zijt **in de doop**. In Hem zijt gij ook medeopgewekt door het geloof aan de werking Gods, die Hem uit de doden heeft opgewekt.”*

Hier wordt gesproken over het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van Christus.

Deze besnijdenis, zo wordt hier met nadruk vermeld, wijst niet op de besnijdenis op de achtste dag van een jongetje in Israël of op die besnijdenis van de acht dagen oude Jezus Christus.

Dat was namelijk een besnijdenis door mensenhanden.

Hier wordt gedoeld op het bloed dat vloeide bij de kruisiging.

De doop in zijn dood immers!

Het werkwoord ‘afleggen’ wordt hier in de Kolossenzenbrief gebruikt. Dat is een handeling van de persoon zelf.

De dopeling heeft het lichaam des vlezes afgelegd.

Niet zijn vader of moeder namens hem.

Dat kan helemaal niet.

Het is dan ook onvoorstelbaar en misleidend dat deze tekst, uit Kolossenzen 2 door de geloofsbelijdenis (art.34, blz. 430, Gereformeerd Kerkboek tekstverwijzing 1) wordt gebruikt om aan te tonen dat de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen zou zijn.

Ook in Galaten wordt een werkwoord gebruikt dat een handeling van de persoon zelf aangeeft.

Gal. 3:27: *“Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed.”*

De dopeling zelf bekleedt zich met Christus. Er staat niet: u bent met Christus bekleed, maar u ‘hebt’ u met Christus bekleed. Door de doop.

Dr. J. van Bruggen schrijft in het eerder genoemde boek van hem:

Pag. 14: ”Door de doop is het christendom ook vanouds een broederschap. Het gelijke merkteken bindt samen: je staat voor elkaar! Wie in Jezus gelooft, kan zich niet isoleren. Hij of zij krijgt een nieuwe familie. Je kunt je daaraan niet onttrekken. Geloof sticht door het doopwater gemeenschap.

Niemand kan nu op zichzelf blijven staan. De ene herder verzamelt een kudde.”

Ik ben dit van harte met hem eens. Hij spreekt hier de bijbel na.

Rom. 12:5: *“zo zijn wij, hoewel velen, een lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden ten opzichte van elkander.”*

Hij schrijft nog meer waar ik het van harte mee eens ben:

Pag.15: **“Voor wie een echt christen wil zijn, is het gemeenschappelijke kenmerk onmisbaar: bekering tot het geloof vraagt om markering door de doop!”**

Als ik zijn boek lees begrijp ik het handhaven van de kinderdoop echt niet meer.

Hoewel ik niet wil twifelen aan zijn oprechte bedoelingen, kan ik niet anders dan vaststellen dat hij in mijn ogen niet consequent is in wat hij schrijft over de doop.

De reden daarvoor weet alleen hijzelf.

Wilde hij een discussie op gang brengen over de kinderdoop?

De universele gemeente van Jezus Christus is Zijn lichaam.

De gelovigen, oprecht wedergeboren christenen zijn de leden van dat lichaam.

Door het dopen van (nog) ongelovige kinderen, zijn vele mensen deel uit gaan maken van een kerk zonder dat ze oprechte wedergeboren gelovigen zijn geworden.

De kerk werd een lichaam, een religie met vormen tradities en gewoonten. Als je jezelf daar goed bij voelt dan blijf je daar vervolgens maar lid van en vecht je er desnoods ook nog voor.

Anderen namen of nemen het evangelie ter harte en bekeren zich daadwerkelijk en krijgen daardoor deel aan het lichaam van Christus. De kerken als instituut zijn al lang niet zuiver meer, tucht of geen tucht.

Ik moet hierbij denken aan de gelijkenis van Jezus in Matthéüs 13.

Matth 13:24: "Nog een gelijkenis hield Hij hun voor en Hij zeide: Het Koninkrijk der hemelen komt overeen met iemand, die goed zaad gezaaid had in zijn akker. Doch terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide er onkruid overheen, midden tussen het koren, en ging weg. Toen het graan opkwam en vrucht zette, toen kwam ook het onkruid te voorschijn. Daarna kwamen de slaven van de eigenaar en zeiden tot hem: Heer, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Hoe komt hij dan aan onkruid? Hij zeide tot hen: Dat heeft een vijandig mens gedaan. De slaven zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij het bijeenhalen? Hij zeide: Neen, want bij het bijeenhalen van het onkruid zoudt gij tevens het koren kunnen uittrekken. Laat beide samen opgroeien tot de oogst. En in de oogsttijd zal ik tot de maaiers

zeggen: Haalt eerst het onkruid bijeen en bindt het in bossen om het te verbranden, maar brengt het koren bijeen in mijn schuur.”

Ik ben er van overtuigd dat *de* gemeente van Christus zich laat vinden over kerkmuren heen. Wereldwijd.

Wij moeten terug naar de bijbel, de enige onfeilbare bron!

Eenvoudig gehoorzamen.

Daarom begeren Anja en ik de bediening van de geloofsdoop te ondergaan, zoals duidelijk in de bijbel is voorgeschreven!

Wij laten ons dopen op ons geloof door onderdompeling zoals Jezus dat heeft ingesteld en zoals Hij dat van ons vraagt.

Dat is geen herdoop, geen overdoop, maar de doop als markering van *dé* bekering. Geen dagelijkse bekering, maar éénmalig en radicaal: wedergeboorte! Een doop op het geloof.

De doop in Zijn dood.

Na uw rechtvaardiging die het gevolg is van uw wedergeboorte, staat u rechtvaardig voor God. Zijn Geest, die in u komt wonen, begint dan in u een groot werk. Uw God zal nooit laten varen het werk wat zijn hand begon.

Hij begint een proces van heiligmaking. U zult als u in Christus blijft steeds heiliger voor God gaan leven en tot een zegen worden. De Geest maakt levend! U bent uit uzelf niet bekwaam om ook maar iets als uw werk in rekening te brengen. Uw bekwaamheid is Gods werk. U gaat de heerlijkheid des Heren weerspiegelen en veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid.

U leest het in 2Cor.3.

Als u het zelf steeds beter wilt doen, als u uzelf richt naar de tien geboden, al is het uit dankbaarheid, als u uzelf steeds weer bekeert, ...en dat is het dan..., dan is het niet goed.

Als alleen de doop op geloof bediend zou worden, begrijp ik direct dat velen zich zorgen maken om hun kinderen.

Die zouden dan niet gedoopt worden.

Broeders en zusters, hun doop zorgt niet voor hun behoud.

Vanwaar nou die twijfel?

Uw kinderen zijn niet in zonden ontvangen en geboren.

Uw kinderen zijn in een door God zelf ingesteld, heilig huwelijk geboren. Uw kinderen zijn in dit door Hem zelf geheiligde huwelijk aan u toevertrouwd.

God geeft leven.

Het leven is van Hem.

Het is zijn kind.

Maar uw kind zal gaan zondigen.

Dat is niet te voorkomen.

Ik citeerde Watchman Nee al eerder:

“U bent geen zondaar omdat u zonden doet, maar u doet zonden omdat u zondaar bent.”

Deze erfenis is van de eerste Adam.

Als hij of zij zich bekeert, verlost God hem of haar van die erfenis.

U zou dat ook wel willen kunnen, maar u kunt dat niet.

Het kind moet zelf luisteren en Christus aannemen.

U moet het kind onderwijzen en getuigen van de liefde van God welke is in Christus Jezus.

Ondertussen is het kind niet in Jezus Christus geheiligd, maar in u!

1Cor.7:14: *“Want de ongelovige man is geheiligd in zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd in de broeder. Anders zouden immers uw kinderen onrein zijn, doch nu zijn zij heilig.”*

Ziet u hoe heilig het huwelijk voor God is. De ongelovige man of vrouw wordt geheiligd in de gelovige echtgenoot of echtgenote, want de kinderen moeten heilig zijn!

Maakt u zich geen zorgen over uw ongedoopte kinderen.

Ze zijn heilig, omdat u heilig bent!

U bent als het ware het middel waardoor zij ingelijfd zijn in het lichaam, de gemeente van Christus.

Als u in Christus blijft, blijven zij geheiligd in u totdat zij zelf de oproep van God tot geloof, berouw en bekering kunnen beantwoorden.

Dat moeten ze dan ook doen!

De leer van de kinderdoop is in mijn ogen een volstrekt onnodige toevoeging aan de leer van de geloofsdoop zoals die in de Bijbel terug te vinden is. Er is ook geen enkele opdracht toe of bewijs voor te vinden. Hooguit enkele flinterdunne aannames die tot geweldige proporties worden opgeblazen. Boeken worden volgeschreven met letterlijk fantastische theorieën om de kinderdoop al redenerend te onderbouwen.

Waar komt de kinderdoop dan vandaan? Geboren uit angst?

Uit de gedachte dat ongedoopte kinderen verloren gaan?

Denk aan de nog niet zo lang geleden bij ons ook volop aanwezige vroegdoop.

In het vorige hoofdstuk liet ik daarom zien dat de Roomse kerk op volledig verkeerde basis wereldkerk werd.

Ook en misschien wel vooral is de kinderdoop gebaseerd op de misvatting dat wij in de plaats van Israël gekomen zijn en de doop dan maar in plaats van de besnijdenis.

Er was al snel, u leest dat in de Bijbel, veel onenigheid over, met name, de plaats van de besnijdenis. Werd de kinderdoop bediend? Kennelijk niet, want de christenen uit de joden bleven juist de besnijdenis in stand houden. De leer van de apostelen leidde er niet toe dat ze daar mee ophielden en de kinderen gingen dopen!!

Zij die tot geloof kwamen, *die* werden gedoopt.

Toen bleek dat Paulus niet meer de besnijdenis verkondigde en zelfs verkondigde dat besneden zijn of niet besneden zijn niets meer betekende, waren de rapen zagezegd gaar. De duivel was er kennelijk als de kippen bij om verdeeldheid te zaaien. Daarom is iedere leer die zich ‘ontwikkeld’ in een kerk gevaarlijk. Het zicht op en het goed begrijpen van *de* enige betrouwbare bron, de Bijbel kan er behoorlijk door in de weg gestaan worden.

De Bijbel is *het* betrouwbare woord van God. Daarom altijd terug naar die bron. Laat u nooit (mis-)leiden door de leer van een kerk.

In dit, mijn persoonlijke getuigenis, heb ik u laten zien dat de leer van de kinderdoop onbijbels is. Jezus stelde de ‘geloofsdoop’ in.

Ik roep u op Hem te gehoorzamen.

Wij moeten geloven als een kind.

Dat is de inhoud van de boodschap die Jezus in zijn onderricht geeft als Hij de kinderen zegent.

“Voor zodanigen”, zegt Hij, “is het koninkrijk der hemelen”. Voor hen die geloven, vertrouwen, zich durven overgeven en Christus blindelings volgen, zoals een kind zijn vader.

Zodanigen!

Onder de zegen van Jezus Christus zelf mogen kinderen van gelovige ouders opgroeien en het evangelie (niet hun doop) leren verstaan en zo de doop begeren als bad van hun wedergeboorte.

Als graf waarin zij met Christus begraven willen worden en waaruit ze met hem willen opstaan in een nieuw leven.

Bekleed met Christus.

Vrijgemaakt door de Zoon.

Halleluja... Amen.

❖ tenslotte

Ik heb willen getuigen van datgene wat ik in vier jaar bijbelstudie heb mogen ontdekken.

Voor mij persoonlijk staat dit niet los van de geweldige veranderingen die Anja en ik de afgelopen tijd hebben mogen mee maken. God heeft ons veel geestelijke rijkdom gegeven en ons ook rijk gezegend in het werk.

Zo mocht ik mensen ontmoeten die mij privé en in het werk tot een zegen werden. Tegelijkertijd werd ik hun tot zegen, zeggen ze. Ik heb mensen mogen zien veranderen, mede door mijn getuigenis.

Ik ben mij ook terdege bewust, ik schreef dat al eerder, dat de vrijgemaakte kerk niet veranderd is, maar dat ik veranderd ben.

De houding van de kerkenraad kan ik daarom begrijpen, maar niet goedkeuren.

Ik heb verdriet van het feit dat ik niet kan overtuigen. Wat zou ik dat graag doen. Wat in mij is gebeurd kan ik niet uitleggen of onder woorden brengen. Maar ik gun het u óók...van harte!

Ik heb geleerd dat ik niet mag proberen te overtuigen. Ik kan alleen getuigen. Overtuigen is voorbehouden aan en het werk van de Heilige Geest.

Ik heb gemerkt dat ik door te proberen te overtuigen juist boosheid en agressie zelfs oproep.

Ik besef dat ik broeders en zusters met dit schrijven in de war kan brengen. Ik besef dat ik onrust kan veroorzaken in mijn eigen gemeente of gemeenten elders in het land.

Hiermee neem ik grote verantwoordelijkheid op mij. Ik ben mij hier terdege van bewust.

Het is mijn bedoeling u wakker te schudden.

Wij maken ons druk om vormen en tradities en wat dies meer zij. Drukte om onze vroomheid.

Ondertussen wordt er met modder en stenen gegooid door sommigen.

Terwijl ze roepen de ware kerk te zijn, brengen ze enkel schade aan.
Men aarzelt niet oprechte broeders en zusters te veroordelen.
Zonder zich iets aan te trekken van Romeinen 14:10.

Rom.14:10 “Gij echter, wat oordeelt gij uw broeder? Of ook gij, wat minacht gij uw broeder? Want wij zullen allen gesteld worden voor de rechterstoel Gods.”

Hét gebod elkaar lief te hebben is vaak geschrapt en vervangen door eigenzinnige, eigenwillige godsdienst.
Diepriest.

Buiten de kerk gaat de wereld ondertussen verloren.
Terwijl God in Christus de wereld op het oog heeft!

In heel gereformeerd vrijgemaakt Nederland ziet u dat God met mensen in de kerk bezig is.
De kerkmensen raken in beweging.
Er is een soort opwekking gaande.
Misschien niet in het minst door talloze opwekkingsliederen die hun weg vinden onder christenen vandaag.
Broeders en zuster ontdekken meer in hun geloof of krijgen honger naar meer.
Dominees en professoren inclusief.

Maar o wat zijn we bang.
Het mag niet in onze kerken.
De kerken zitten op slot, gevangen in eigen belijdenissen, regels, verordeningen en formulieren.
Voor anders belijdenden is geen plaats; “Wat doen jullie hier nog?”

Praten wij niet steeds over ‘Schrift en belijdenis’?
Hebben we daarmee het woord van God niet ongeoorloofd uitgebreid met een leer van mensen, hoe goed bedoeld ook?
De leer van de kerk die ‘alhier geleerd’ wordt gaat boven alles.
Hier zegt u ja tegen bij de kinderdoop, bij de belijdenis, bij het aanvaarden van het ambt.
Ik ben er van overtuigd dat het fout is.

Enkel en alleen de Heilige Schrift zelf mag gezag hebben.

Dan blijft er ruimte om met elkaar te spreken, te onderzoeken en te ontdekken.

Nu is die ruimte dicht.

Op slot.

Daarom is het een heidens karwei geworden ‘naam-christenen’ te ‘bekeren’ tot geestelijke christenen.

Terwijl het een christelijk karwei is heidene te ‘bekeren’.

Daar zouden we massaal mee bezig moeten zijn: verkondiging!

Er heerst vertwijfeling alom. Als reactie is er een hele groep die weer achteruit wil, terug naar oude zekerheden.

Is dat doorgaande reformatie?

Is dat wat de Bijbel bedoelt met vrijmaking?

Nee, de kerk moet nog steeds verder naar de Bron, Jezus Christus, wij moeten nog veel verder weg bij de leer die is blijven hangen vanuit de Roomse kerk en haar tradities.

Nog steeds is er tijd.

Ik wil u oproepen die tijd, koste wat kost, zorgvuldig te besteden.

Ik begrijp, ik zeg het nogmaals, dat dit schrijven misschien nog ver van u weg staat, misschien weerstand oproept.

Misschien hebt u uw oordeel over mij al klaar.

Weet dan dat ik u niet veroordeel.

Ik heb u lief.

Laten we voor elkaar bidden dat we onze waarheid mogen vinden bij dé Bron: Jezus Christus, die van zichzelf zegt: “Ik ben de weg, de waarheid en het Leven.”

Als u drinkt van het water dat Hij u aanreikt, zullen stromen van levend water uit uw binnenste uitgaan.

Het is onmogelijk voor een wedergeboren christen het evangelie voor zichzelf te houden. U zult tot een zegen worden voor anderen.

Ik ben van harte bereid over de inhoud van dit boekje met u van gedachten te wisselen, via internet, via e-mail, via uw vereniging of bijbelstudie wat u maar wilt.

Wilt u meer persoonlijk ‘spreken’ over de inhoud of uw eigen geloofskeuzes? Dat kan. Meerdere broers en zussen in Christus willen er graag voor u zijn.

Reacties kunt u mailen naar reactie@werkelijkvrij.nl.

U kunt natuurlijk ook schrijven naar Bolhuis adviesbureau, de uitgever van dit boekwerkje.

Zet u dan alstublieft even op de enveloppe ‘werkelijk vrij’.

Er is naast dit boekje een internetsite gebouwd. Het adres waarop u het kunt vinden is www.werkelijkvrij.nl.

Behalve informatie kunt u hier ook deelnemen aan ‘gesprekken’ over de inhoud van dit boekje.

Tevens kunnen hier interessante links gevonden worden voor als u wilt gaan studeren.

Overigens ben ik niet verantwoordelijk voor de inhoud van deze links.

U kunt via deze site ook persoonlijk mailen aan de schrijver van dit boekje. gfbolhuis@werkelijkvrij.nl.

Het zou mooi zijn als mensen ook hun persoonlijk getuigenis zouden willen geven op deze site. Ter bemoediging van anderen.

De mogelijkheid is er.

De bedoeling is zoveel mogelijk mensen met de inhoud van dit boekje te bereiken. Wilt u meerdere exemplaren om door te geven? Of voor gebruik in een Bijbelstudiegroep? Neem dan alstublieft contact op!

Mocht u zich door dit schrijven of door deze activiteiten, beledigd, gekwetst of miskend voelen, neem dan alstublieft van mij aan dat dát geenszins mijn bedoeling of oogmerk is geweest.

Ik heb het geschreven als geestelijk mens, gedreven door de Geest, maar met mijn beperkingen en emoties.

Dolgraag wil ik delen wat ik mocht ontvangen.

Ik heb gebeden om wijsheid en inzicht om de leiding door Gods Heilige Geest bij het schrijven van dit boek.

Ik heb deze leiding soms op wonderlijke wijze ook daadwerkelijk onder mijn handen zien gebeuren.

Tot twee keer toe stuurde God mijn computer. Er gebeurde dingen die mij versted deden staan. Hij schreef als het ware mee.

God is zo groot...!

En wat voelde ik mij op die momenten klein.

Het gaf mij de overtuiging, de kracht, de moed, om door te gaan.

Ik heb geschreven wat ik moest schrijven.

Ik heb de middelen gekregen om het uit te geven.

U hebt het ontvangen.

Nu kan het zijn weg gaan.

Met de zegen van onze God.

Hem zij de eer!

Ik wil afsluiten met:

2 Tim.3:16/17 "Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegeerust."

Alstublieft, doe er wat mee.

Behalve mijn persoonlijk getuigenis, wil ik ook mijn persoonlijk gebed met u delen:

Machtige God, lieve Vader, wilt U daar waar ik U niet zorgvuldig heb nagesproken of daar waar ik anderen mogelijk onnodig kwets, mij genadig vergeven.

Laat dit boekje, als het goed en naar Uw wil is, voor velen tot een zegen zijn. U weet dat ik dit boekje biddend heb geschreven. Dat ik het heb geschreven niet om mijn gelijk, niet om mijn eer, maar om Uw Grote Naam en om het behoud van velen.

Vader bewaar mij voor grote woorden. Laat Uw liefde mijn leven regeren. Neem mijn leven laat het Heer toegewijd zijn aan Uw eer.

Ik draag mijn kinderen, en mijn broeders en zusters van de Gereformeerd kerken (vrijgemaakt), aan U op.

In het bijzonder mijn predikanten en de kerkenraad.

Geef wijsheid Vader om te onderscheiden waar het op aankomt.

Geef moed om U te volgen wat het ook kost.

Waarheen U ook gaat...

Als wij niet samen verder kunnen Vader...

...

Ik draag ons aan U op.

U kent mijn tranen, mijn pijn.

Wat had ik ook het orgel nog graag Uw grootheid laten bezingen. Juichen van vreugde, met zoveel broeders en zusters die Uw Heilige Naam willen grootmaken. Ik kon niet alle liederen meer begeleiden die wij zongen. Ik heb het u voorgelegd en weer geprobeerd, het ging niet meer.

U weet het, U kent mij, door en door.

Vader ontfermt U Zich over ons.

Ik bid het U in Jezus naam.

Amen.

MIJN GELIEFD KIND

Ik houd van jou

Ik heb **Mijn** eigen bloed voor jou vergoten om je rein te maken.

Je bent nieuw, geloof dat het waar is.

Je bent liefelijk in **Mijn** ogen en **Ik** schiep je zoals je bent.

Bekritiseer jezelf niet en raak niet ontmoedigd.

Omdat je niet volmaakt bent in je eigen ogen.

Dit leidt enkel tot frustratie.

Ik wil dat je op **Mij** vertrouwt, iedere dag weer, stap voor stap.

Blijf in **Mijn** kracht en in **Mijn** liefde.

En wees vrij, wees jezelf.

Sta niet toe dat andere mensen je opjagen.

Ik zal je leiden als je het **Mij** toestaat.

Wees je van **Mijn** aanwezigheid bewust.

Ik geef geduld, Vreugde en Vrede.

Verwacht de antwoorden van **Mij**.

Ik ben je herder en **Ik** zal je leiden.

Volg **Mij** alleen.

Wees niet bezorgd over jezelf, je bent **Mijn** verantwoordelijkheid.

Ik zal je veranderen zonder dat je het eigenlijk door hebt.

Heb jezelf en anderen lief omdat **Ik** je lief heb.

Wees niet op jezelf gericht, wees op **Mij** gericht.

Ik leid, **Ik** verander, maar niet wanneer je het zelf probeert.

Want **Ik** wil jouw krachtsinspanning niet bevechten.

Je bent van **Mij**.

Geef **Mij** vreugde, je gelijkvormig aan Christus te maken.

Je enige opdracht is op **Mij** gericht te zijn en op **Mij** alleen.

Worstel niet zo, maar ontspan je in **Mijn** liefde.

Ik wil de vrijheid om je vrijuit lief te hebben!

Houd er mee op in eigen kracht te willen doen, wat **Ik** in jou wil doen!

Mijn wil is volmaakt, **Mijn** liefde is voldoende.

Ik zal in jouw behoefte voorzien, want **Ik** heb je lief!

JE HEMELSE VADER